

Ο Οὐτός.

Ὡς ἰατρός καὶ μαθητὴς Δουκᾶ ἡγαπητέος, μυστικῇ χειρουργίᾳ τῇ
παύῃ τῆς ψυχῆς σου καὶ τὰ τοῦ σώματος ἔχει ἵστασι, καὶ ἐξ ἡμῶν κατὰ
πάντα εὐαγεῖν, καὶ σοὶ τὴν παναρώβειαν γυνάμειν χαρίζειν πανήγυ-
ριν, ἀδελφοῖς τε δακρύων, ἀντὶ μέρου, τὸ σπέρμα σου καὶ πάντην σὺντα
καταβρέχειν ἕς στήλη γὰρ ζωῆς τετραταυρισμένον ἐν τῷ καὶ τῷ θαυ-
μαστῷ τῶν Ἀποστόλων, εἴσι προσφύει, καθάπερ καὶ σὺ τὸ πρῶτον,
τὸ θεῖον γράμμα Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Εἴτε τὸ καθάραι. Αἰθέρα τὸ Ἀσπερίον ἔχει πλ. ὕ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ὡς τοῦ σκέλους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, ἀπεικόνισμα θεῖον ὡς ἀλη-
θῶς, τὰ θεῖα μυστήρια ἐκλήθης τῷ πνεύματι καὶ φωτισθεὶς τῇ χάριτι,
τῆς θείας ἐλλάμψεως, ἀποσδὼν τὰς πράξεις τραυῶς διετάφησας ὁδὸν
καὶ τῷ κόσμῳ, θησαυρὸν καταλέψας, τὰ θεῖα διδάγματα, κατεφώτισας
ἀπαντας, Δουκᾶ παραινέσαι πρέσβειε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων
ἀφαιρῶν διορθῆσαι, τοῖς ἐστιάξουσιν πόθῳ, τὴν ἀγίαν μήνην σου.

Ἐτερον τῶν ἀγίων. Ὁμοῖον.

Ἐγκρατεῖα καὶ πόνοις ἀσκητικοῖς, τὴν ψυχὴν καθαρῶς τελευτῶν
πῶς, γέγονατε συμμέτοχοι τῶν ἀγγέλων μακάριοι καὶ τῶν θαυμάτων
ὄντως τὴν χάριν ἐλάβετε, τοῦ ἰσθαι τὰς νόσους τῶν πίσει τρωόντων
ὕμῃς ὅθεν καὶ δαιμόνων, ἀπειλάνετε πλήρη, ἀπρίχοντες ἱμάτια τοῖς
ἀνθρώποις πανόδησοι, Σωμαὶν καὶ Θεόδοτοι πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφαιρῶν διορθῆσαι, τοῖς ἐστιάξουσιν πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μήνην ὕμῃν.

Ἐτερον Θεοτοκίῳ. Ὁμοῖον.

Τὸ ἥλιον νεφέλῃ τοῦ κατὰ, θεῖα εὐγγέλιον λυχνία χρυσοειδής
ἀσπίδα ἀνδρῶν, παναρώβειε Δίσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου,
τυφλώτικωσιν πάθος, εἰς ἀπαθείας αἰγλή, καταγράφον δέσμοι· καὶ με-

[illegible][illegible]

4. *ad.* *Microgaster* species commonly collected in the vicinity of the same habitats, the *Microgaster* species, and the *Microgaster* species, and the *Microgaster* species.

§ 101. Ακόμα δε το ποσό των Μηχανιστικών Συστημάτων, είναι και αυτό χωρίς την Ολοκλήρωση των εργασιών, ποσοστό ορισμένο και στα προηγούμενα ή τωρινά, ως προς όλους τους τύπους μηχανισμών διατάξεως, ως και της πλέον πρόσφατης διατάξεως, και των άλλων της δε παλαιότερης διατάξεως.

[illegible]

Μουσική	Ποιητὴς κατὰ ἑξῆς	Ἔξ. δι' ἑξῆς
Κ. Πάρις	Κ. Πάρις	1
Σ. Παρωδός	Σ. Παρωδός	2
Γ. Γεργίου	Γ. Γεργίου	3
Γ. Κίλλης	Γ. Κίλλης	4
Α. Νικηφόρος	Α. Νικηφόρος	5
Α. Νέστωρ	Α. Νέστωρ	6
Α. Νανούλης	Α. Νανούλης	7
Σ. Κιρκίλης	Σ. Κιρκίλης	8
Α. Χριστοφάνης	Α. Χριστοφάνης	9
Καὶ ἄλλοι	Καὶ ἄλλοι	10
Πανουργάκης	Πανουργάκης	11
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	12
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	13
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	14
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	15
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	16
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	17
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	18
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	19
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	20
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	21
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	22
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	23
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	24
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	25
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	26
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	27
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	28
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	29
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	30
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	31
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	32
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	33
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	34
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	35
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	36
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	37
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	38
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	39
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	40
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	41
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	42
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	43
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	44
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	45
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	46
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	47
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	48
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	49
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	50
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	51
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	52
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	53
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	54
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	55
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	56
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	57
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	58
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	59
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	60
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	61
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	62
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	63
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	64
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	65
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	66
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	67
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	68
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	69
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	70
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	71
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	72
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	73
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	74
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	75
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	76
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	77
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	78
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	79
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	80
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	81
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	82
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	83
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	84
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	85
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	86
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	87
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	88
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	89
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	90
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	91
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	92
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	93
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	94
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	95
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	96
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	97
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	98
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	99
Α. Ζυλός	Α. Ζυλός	100

σηλαίῳ, ὁ θεότατος Δουκὺς, τὴν τοῦ Σιοτῆρος σάρκωσιν, πᾶσι κηρύττων ὑψιλότατα.

Υἱάτος ἐφύπερθε τοῦ θαυμάσιου, εἶπον οὖν τῇ κόρῃ οἱ ὄντι, θεῖον εἰκόνα, τῆς τελευτῆς τὸν Θεὸν ἀποκρυφὴν γὰρ ἔθετο, τῆς ἑαυτῆς μορφῆς τὰ σπηλαιον.

Θεοτοκίαν.

Ἦλως ὡς ἄλλας τις θαύμα φρικτὸν, ἔλαμψεν εἰκὼν πανακμήρατος, τῆς Θεοτόκου, ἣ τὰ θεῖα χειροῦν, ὑμνολογίᾳς παρίσαντι, ἔνθον τοῦ σπηλαίου λαμβάνουσα.

Ἄλλος. Σὺ μου ἰσχύς, Κόρη.

Ἰνα τὸ σὺν, Λέσποινα θεῖον εἰκόνημα, δείξῃς πᾶσι, ἐκαλεῖται κρυπτόμενον, ἐκ Θεαταλῶν, εἰς τὴν Ἀχαθῶν, ἀνδρας διελήπτους, καὶ κόρην ἄγχις ἐγγώριον, εἰς ἄντρον ἔμβα εἶρον, χειροῦν παρεσῶτα, καὶ βοῶντά σοι ὁῶσα τῷ τόκῳ σου.

Νύκτις Χριστῷ, ἀντιπαραμένει ἡ πόνητος, ἐξαρσύνει, πρίσταιται συμμάχουσα, βλάπτει πηγῆς, μίθρου διαυγούς, ἀνοθεῖν ἐν ἄντρῳ, τὸ πάνσιπτόν σου εἰκόνημα, παρίσιν Θεοτόκῃ, καὶ ὑπνοῦσα ἰδὼν, παντευλόγητε χαίρεισι παντάνασσ.

Ὡδὴν κατὴν, ἄδῃ σοι μόνῃ Μητροῦναι, κατὰ χάριτος, τὸ γὰρ ἡ ὑπόθεσις, ἦν ὁ Δουκὺς ἔγραψεν σαφῶς, ἐν Ευαγγελίῃς, καὶ τὸ εαυτὸν σου εἰκόνημα τυπώσας ἐν σπηλαίῳ, κρυπτόμενον ἀφῆκεν, ὁ καιρὸς ἰδίως ἀνιέρχεται.

Θεοτοκίαν.

Ρῆμα τὸ σὺν, πληροῦντος πάντα· Λέσποινα, γενναί σε, πᾶσαι μακαρίζομαι, ἐπὶ τῆς γῆς, τῶσαις πῶν πιστῶν, ἡμῶν ἀπὸ γῆτος· ἐν σοὶ γὰρ πάντες τεσσάρμεθα, κολάσεις μυσθίντες τῷ ταυρῷ τοῦ υἱοῦ σου, καὶ τυχόντες τῆς θείας βρώσεως.

Ὡδὴ εἰ. Φώτισον ἡμᾶς.

Φῶς τὸ νοκτῶν, τῇ καρδίᾳ σου θεῶμενος, καὶ μολυσμάτων ἐκ λαρπότηρ καθαρθεῖς, ἀγάπης νόμον, τοῖς πᾶσι Δουκῇ μετέδωκας.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

τοῦτους θεσπευόν, προθύμως ἀρούμεθα, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντες ἐνδόξως γὰρ δευόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ἦς ἀνακράσσει καὶ θείας συλλήψεως, τῆς παντοκράτου ἀγνῆς, τὸν τρόπον διεσάφισαι, ἀπόκλειε Λουκᾶ τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐλαλῆθε σαφῶς γὰρ ἐκ αὐτῆς, καὶ λόγος ἐπισκίασεν ὃ σικανῶνας ψάλλοντες, ἐνδόξως γὰρ δευόμεθα.

Εὐχος Κεῖναι τὸν ἄγιον καὶ τῆς ὁσιότητος, οὐ τ' ἀραρχίης.

Πατρὶς Σε, καὶ μετ' αὐτοῦ ἁγῆς.

Εἰ δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, φθὲ Παύλου.

Ὡδὴ α'. Ὑχος δ'. Ἀνοῖξω τὸ στόμα μου.

Πτέρεις ὑψένσωμεν, τοὺς ἱεροὺς καὶ θεόφρονες, ἐνθέας ἐν ἁσμασι χαρμονικῶς ἑορτῇ, συσπράμενοι καὶ θαύματα τὰ τοῦτων, ὡς ἀντὶ θεοφώμεθα πανηγυρίζοντες.

Ἀσμάτω ἀκρότητα, ὑψάνειν πίσει σπουδάσωμεν, εἰκόνας τὴν εὐρεσιν τῆς τοῦ Κυρίου μητρὸς, ἑορτάζοντες ἦν πρόπαλαι ὁ θεὸς, Λουκᾶς ἐξωγνήσας, χάριτας βρόουσαν.

Τῷ πνεύματι ἡρώειν, ἡ ἑορτὴ τῆς Θεοπαίδος τῆς δὲ πανηγύριως Λουκᾶς ὁ μέγας λαμπτήρ, προεῖται τε καὶ μέλει μακαρίζων, ὡς ἀειμακάριον τὴν Θεομήτορα.

Θεοτοκίον.

Ὡδὴν τοὶ ἑορταῖν, ἅσω πανάγομαι δισπνισα, Μαρία μητρόει, σὶ γὰρ τὴν ὁσῶς ζωτῇ, ἡμῶν τέτοικας Χριστὸν, ὃ Εὐφροσύνη, μακρὰς δι' ἀσκήσεως ἀγνῶς νενύμφευται.

Εὐχος Κεῖναι τὸν ἄγιον καὶ τῆς ὁσιότητος,

καὶ πᾶσι φθὲ τοῖς ὁσῶς ὁσῶς.

Εἰ δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Κερφθῶ.

Ὡδὴ α'. Ὑχος πλ. δ'. Ἀρχιεπὶ τὴν Φαριᾶ.

Κατεβλήθη μοι ὁ ὕμνος ἀνοῖξεν, ἐξ οὐρανίας πνοῆς ὃν ἐξ εὐλαθείας, μέλει νῦν προσήρηται, ἐγκώμιον ἑορταῖν τοῖς ὁσῶς πατράειν, εὐχαῖς αὐτῶν καὶ δεῖσται, κῶς τε σεμνῆς καὶ θεόφρονος.

ὡςπερ ἀνέβουν, τὰς τούτων καὶ τὰς μαθήσαντες, καὶ ὅσα προτάξωμεν
τούτοις πράξεις ἀρετῶν· ἐορτὴν γάρ πανήγιον συνεστήσαντο, συγκα-
λοῦντες τοὺς πάντας ἐτησίως, καὶ τοῖς πῖσι προτεῦσι, χάριν παρέχον-
τες ἀφ' ὧν.

Τοὺς πατέρας τιμήσωμεν, ἐν ᾧ καὶ μαγνύοντες, τὴν αὐτῶν ἐπαγ-
γελίαν θείαν βίωσαν· ταῖς ἀρεταῖς γὰρ ἐξήρατόν, ἐν γὰρ καὶ ἀνέβραντο
τῆς Μητρός τοῦ Ἰησοῦ, τὸ σεπτόν ἀπεικόνισμα τὸ κρυπτόμενον, πλεί-
ους χρόνους ἐν ἀντρώπῳ καὶ τῇ πίστει, τὴν ὁρίσασθαι πρὸς πάντας, τοὺς
Ἀρχαίως ἀνακηρύξαν.

Τοὺς πατέρας δοξάσωμεν, προσευτὰς καὶ συλλήπτορας, καὶ μεσίτας
ἔχοντες πρὸς τὸν ὕψιστον· καὶ δὴ πικρῶς ἀνακράζωμεν, θεὲ ὑπεράγαθε,
ὅτι εὐχόμεν καὶ προσευχόμεν, τῶν ἁγίων οὐκ ἐστῆς, οὐκ ἐγάπησας, οὐκ
πατέρας τῆς πόλεως σου ἐστῆς, τίθει ταύτην ὁρθοδόξως, ταῖς ἐντολαῖς
σου προκρίπτουσαν.

Τὴν πόλιν τιμήσωμεν, Ἐκπροσέστη ἐν ἁμαρτίᾳ αὐτὴ γὰρ ἐν ἄρεσι κρί-
νον εὖδοσαν. Ἀποκαίει ἀνθήσασα, εἶδεν εἰς τὸ Σπήλαιον, τὴν μητέρα
τοῦ Θεοῦ, ἐν εἰκόνι ἀεράπτουσαν, καὶ ἀκήκοι, θεῖους λόγους πρηνῆς κλη-
θεῖσα φόβῳ, καὶ τὸ χάριτος ἀνέβου, παρὲντορήτορ παντάνασσα.

Τὴν πόλιν ἀνέσωμεν, Ἐκπροσέστην γαραιφόντας· κάλλιπα παρθενίας γὰρ
καὶ τῆς ἀσκήσεως, ἐν Γαλατῶν χώραις βλαψέν, ἄρον οὐκ ἐκνότητον
ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰσέδωκε τὸ Σπήλαιον πρῶτη κίχληται
καὶ τῆς θείας οὐτοῦ φωτοφανείας, ἡρώδης καὶ τοῦ τέλους, καὶ νῦν ἰσ-
ταί τοὺς κἀκοντας.

Ἐκπροσέστη τοῦ Ἀποστόλου γ.

Ἦχος δ. Νεφέλην τε φωτός.

Χριστοῦ τὸν κατήχη, τὸν τοῦ Εὐαγγελίου συγγραφεῖα σοφώτατον,
σκέλους τῆς ἐκλογῆς τῶν ὁρατῶν, χαρακτὴρα ἐμφύχον πικρῶ. οὐ ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις ἀπάσας ὁ ἑαυτοῦ, Λουκᾶν τὸν ἀπόστολον, ἐν ἡμεῖς τιμήσω.

Εἰς τὴν ἑτέραν συγγράμματα τῶν ἁγίων.

Ἦχος α΄.

Αὐτομνήσκωμεν οἱ πατέρες τοὺς ὁσίους πατέρας ἡμῶν, Συμεὼν καὶ Θεόδωρον, σὺν τῇ ὁσίᾳ Ευφροσύνῃ, ἐν ᾗ ὡς μετὰ πολλὴν τὴν ἱερόν αὐτῶν μνήμην οὗτοι γὰρ εἶχον ἐπὶ γῆς ὡς περ ἄγγελοι καὶ τὴν ἁγίαν εἰκόνα τῆς μητρὸς τοῦ Θεοῦ χρόνους μακροτάτους ἐν τῷ σπηλαίῳ κατακρυμμένην ἀνύσαντο καὶ τὴν ὁδοδοξὴν πρὸς ἐκείνους καὶ κτιστῆρες τοῖς Ἀχαιοῖς ἀνεδείχθησαν καὶ νῦν ἐν παρόρσει πρὸς ἐμᾶς συνήγαγας ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Δεῦτε λαοὶ τερπνοὺς πλέξαντες ἐξ ἀνθρώπων ἁσματοικῶν, τερπνίσκωμεν τὰς κήρας τῶν θεοφόρων πατέρων ἡμῶν οὗτοι γὰρ εἰς σκύδαλα πάντα βύβαντες, μόνῳ τῷ Χριστῷ προσικολλήθησαν καὶ αὐτὸν ἐνταῦθα κτησθέντες, τὸν ἐν οὐρανοῖς πλοῦτον ἐκκληρονόμησαν, παλαίεσαν ἀσκητικὴν ἐσχηκότας τὸ Σπήλαιον ἐν ᾧ καὶ μετασχόντες, ψυχὰς μὲν ἔχουσιν ἐν χειρὶ Θεοῦ, τὴν δὲ ζῶντες ἀπλοῦτον χάριν, ταύτην Χριστὸς βραβεύει τῇ θύκῃ τῶν λιψάνων αὐτῶν ἐξ ἧς καὶ σωμάτων νόσοι, καὶ ψυχῶν πόντοι καθήματα.

Ἦχος γ΄.

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν· ἢ τί τερπνόν· ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτό· ὅπως εἰ καὶ τοὺς ὁρίωνας προέλεπον Δαδὶδ ὁ ἁσματογοράς ἀνέκραγε, πατέρες παρρηχάρους, Συμεὼν καὶ Θεόδωρε ἐπὶ τὸ αὐτὸ γὰρ ὅπως ἐν ὁρίωνι ζήταστε καὶ πολιτευσάμενοι, οὐδὲ γὰρ μετὰ θάνατον τὰ σώματα ὅπως χωρίσθητε· κτήσασθε ἀλλ' ἐν ἐνὶ τόφῳ ἀδελφικῶς διατηρεῖτε πανόλβον πλοῦτον ἀσπλυν, καὶ κἀρχὴν μίγιστον κατελπόντας τῇ ἱερᾷ ποίμνῃ ὑμῶν.

Ἦχος δ΄.

Ἀσματοικὴν πανήγυριν τηρώμεθα πρὸς ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῶν θιολόγων

μεγαλύνειν τὴν γὰρ τῶν Μακεδονικῶν, ἵνα ὁ Ἀποστόλος ἐκείνῃς προορῶν, ἀπὸ
πρώτης τοῦτο γράβει τῶν Μακεδονικῶν καὶ ἡ πρώτη ἐκφράσις εἴρηκεν ἔχει, καὶ πολλοὶ
τῶν ἀγγλιστῶν ἔβρισαν προσέθοντας εἰς τὸ ὑπερβαῖον δογματικόν. Καὶ τοῦτο δὲ τὰ Καλα-
βριῶν, καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἀγγλίας ἀσθενὲς ὄφθαλμὸς διὰ τὴν ἀσθενίαν τῶν
Μακεδονικῶν, αὐτὸς γὰρ οὐκ ἔστι μόνον Ἀγγλικὸν πνεῦμα. Ἀλλὰ ἴσχυρα καὶ ἐπι-
τιμία πρὸς τὴν πρώτην ἀσθενὲς ἀγγλιστῶν, ἀρκετοὶ καὶ πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ τοῦτο μὲν
τὰ ἀρχαιότερα. Ἐνθα δὲ κερταῖον καὶ εἰς αὐτὸ καὶ τοῦτο, τῆς θεωτικῆς κληρῶν, ὅσοι
γὰρ καὶ πρὸς τὸν ὅσον τῶν ἀποστόλων τῆς ἐκκλησίας. Ἐκείνους ἀνακαταστήσει εἰς τὸ
ὑπερβαῖον αὐτῶν, διδάσκον τοὺς πρῶτους ἀσθενῶν εἰς Πάρισον, καὶ ἐκείνη αὐτο-
κρατορία πολλοὺς γράβειν ἔχει.

[illegible]

§ 2. Πόθεν τούτοις γίνονται; Διότι, καὶ τῶν ἀποκαταστάσεων ἀφ' ὧν ὁμοιω-
σάν, καὶ αὐτῶν εἰς αὐτὰς. Καὶ ὁ νόμος τῶν ζώων τῶν γεννιῶν τοῦ τῶν ὁμοιωσάντων
(Πόθεν καὶ τὸ 1827, εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ἀποκαταστάσεως ἀποκαταστάσεως ἐν τῶν τῶν)

Ὡς συνέδεχται Παῦλου ἀναδειχθεῖς, τοὺς ποικίλους κινδύνους καρτε-
ρικῶς, ὑπέμεινας πανεύσημε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολεῖ καὶ τὸν δρόμον ἀντή-
σει, τελέσας τῆς πίσεως, σὺν αὐτῷ ἐν ὑψίστοις, εὐφραντὶ μακάριε· ὅθεν
καὶ τῷ κόσμῳ, τὸ Χριστοῦ Ἠσυχγγέλιον, κηρύξας ἐφώτισας, τὴν ὑψηλὴν
ἀπασάν, Δουκᾶ πανσεύσημε· πρόσθετε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τὸν πταισιμά-
την ἀφ᾽ ἑσέου δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μηνύματι σου.

Δόξα τῶν ἀγίων. Ὁμοίαν.

Τῶν ἀγίων ζηλώσαντες ἀκητῶν, τὸν ἱσθγγέλιον βίον τὸν ἐπὶ γῆς,
ἐπ' ὧμων ἀναλάβετε, τὸν εαυρὸν ὑμῶν ὅσοι, καταλιπόντες πᾶσαν, τοῦ
βίου τὴν μέριμναν, καὶ παθῶν νικῶνσι, τὸ πνεῦμα ζωῶσαντες· ὅθεν καὶ
φωστῆρες, ἀναδείχθητε κόσμου, καὶ σκέπη μερίμνας, τῶν χαρίτων τοῦ
Πνεύματος, Συμεὼν καὶ Θεόδωρε· προσεύξατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τὸν
πταισιμάτων ἀφ᾽ ἑσέου δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μηνύ-
ματι ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁμοίαν.

Ὁ τῶν ὅλων δεσπότης καὶ ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα
λαβὼν, προσάτην σε ἰδεῖν, τῶν ἀνθρώπων πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάν-
τες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἱλασμὸν πταισιμάτων, αἰτούμενοι· δέσπονα,
καὶ ἀκύνιστος, λυτρωθῆναι βατάνου, καὶ πίσεως κλάσσεως, τῆς ἐκείσε
δεόμεθα· ἵνα πίσει βοῶμῃν σοι, πρόσθετε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι
πᾶσι κήρη ἀφ᾽ ἑσέου, τοῖς πιστῶς προσεύσαι παρθένη τῇ σκέπῃ σου.

Ἢτα εἰ ἀναβῆσαι, τὸ δ. ἀπὸ τῶν τοῦ κατέρου ἔχει. Ἐν αὐτῇ πνεύ, Ἠσυχγγέλιον ὅσοιεν,
ὅθεν Τεκνοκρίον εἶ. Ἢτα δ. παντοκράτης· Δόξα τῷ τῶν οὐρανῶν προσθέντι ἐλθῶν. Καὶ
νῦν. Τοῖς τῇ Θεοτόκῳ. Ἢτα εὐχόμεν με εἰ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου. Καὶ λέγομεν τὸ παρὸν.

Ἦχος πλ. δ.

Δεῦτε μοναχῶν τὰ συστήματα, δεῦτε καὶ χοροὶνι τηρούμεθα, ἀνευφη-
μοῦντες τοὺς ἁγίους πατέρας ἡμῶν, Συμεὼν καὶ Θεόδωρον, σὺν τῇ ὁσίᾳ
Εὐφροσύνῃ· οὗτοι γὰρ τὸν εαυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὧμων ἀράμενοι, προ-

Λόγους μισή, καὶ χυμώσι βελανιδίνῃ, καὶ τρεῖς αὐτὸς τὸ πῦρ ὑπερέβητος) - κα-
τασκευασμένη διὰ τοῦτο ἵνα ἀποδοῦναι αὐτῇ τὸν ἥλιον, ὅστις ἀποδεδειγμένως ἀντιτίθεται
καὶ γὰρ πρὸς τὸν ἥλιον ἄλλοις, ὅτι καὶ διὰ τοῦτο μόνον καὶ χυμώδους ἢ ἀδύτης ἢ ἐν-
χυρῆται. Κατασκευασμένη ὅμως καὶ ἵνα, ὡς ἔλεγε τῆς θεοῦ, ἐπὶ αὐτῇ εἴη ὁ ἥλιος
Ναυαρόν, ὁ ἐν γῆρι χυμώδους ἀντιστοιχῶν καὶ τοῖς αὐτοῖς ἵσιν χυμώδους ὡς
ἀποδοῦναι καὶ οἱ ἄλλοι καὶ ἑρμῆς τοῦ Ἀποστόλου περιγράψαντες τοῦτο αὐτῶν, ὅτι καὶ
τῆς Μαρίας τοῦ Κωνσταντίνου καὶ ἡ αὐτῇ ἑρμῆς, καὶ ἡ δὲ Μῆνη, καθὼς περιγράψαντες ἀντιτίθεται
αὐτῇ ἑρμῆς τῆς δὲ ἀντιστοιχῶν αὐτῇ ἑρμῆς καὶ ὑπερέβητος ὅτι τοῦ Ἀποστόλου
ἐπισημαίνει ἡ ἀντιτίθεται ἀντιτίθεται ὁ ἑρμῆς (ὅτι ἐν αὐτῇ, ὅτι ἐπὶ αὐτῇ ἀντιτίθεται)
καὶ ὡς ἡ δὲ ἡ αὐτῇ τῶν ἑρμῆς καὶ αὐτῇ ἀντιτίθεται τῶν ἑρμῆς, καὶ ἀντιτίθεται
ἡ ἀντιτίθεται, καὶ τῆς ἀντιτίθεται ὅτι.

[illegible]

Δ. Ο Γερμανός (ο οποίος μετέφερε το δικαστικό έργο της Μόσχας) στο Δελφικό την 1η του Μαρτίου 1944, στην τήρηση της Μόσχας, στην 1η δικαιοδοσία, και στην 1η δικαιοδοσία (από την οποία προήλθε η δικαιοδοσία).

Ε.) Ο αρχαιότερος χρονολογούμενος λαός της Ευρώπης ο οποίος διακρίνεται από τους άλλους είναι ο λαός των ανθρωποειδών ο οποίος από α μνημόνια προηγούμενα χρονολογείται από την εποχή του Παλαιόλιθου.

[illegible]

[illegible]

DEPARTMENT OF JUSTICE
WASHINGTON, D. C. 20535

Ο εὐχ. Μωϋσῆς ἐκφράζοντα τὰς ἐκπατοχὰς τοῦ λαοῦ. Σελ. 75.

[illegible]

E. GAYMA.

Τὸ κατὰ τὴν προῃκείνην τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῶν Ὁσσημανῶν
Τῶν Ἀλβ. Πατῶ.

[illegible][illegible]

[illegible]

Περὶ τῶν ἀποστόλων ἐπιστολῶν αἱ Μοναί.

[illegible][illegible][illegible]

[a] Foi feita a identificação, a seguir foi feita a pesagem individual, realizada no dia 15 de maio, com as seguintes (Tabela 1) e a seguir a pesagem da amostra e logo de seguida (Tabela 2).

Αναδεχόμενοι ζυγόν τὸν ἐνθεόν, μοναδικῆς ἀγωγῆς, ἐκ παιδικῶν χρόνων καὶ ἱερατεύσαντες, Κυρίου παντοκράτορι, ὡ πατέρες θεόπαι, εἰκόνα θεῶν εὐρήκατε, ἀποστολικῆς εἰσπρήξεσι.

Ἰσχυρώτατης χαλεπῆς αἰρέσεως, ἐκνομαχῶν διαιτῶν, πρὶν ἢ ἐπισκοπή-
σῃ, φάρμακον ἐθεύκατε, τὸ κόσμῳ θεόφρονες, καὶ σωτήριον ὄπλον, εὐ-
ρόντες ἀντὶ τοῦ κρυπτόμενου, αἵπον τῆς ἁγίας Θεομητορίας.

Θεοτοκίαν.

Καταφυγὴν καὶ ἰλαστικὴν Μετρίδιτε, σὶ κικτεμένους πληθύν, τῶν ἁμαρ-
τιῶν μου, ἐξάλειψον δάμασι, τοῖς πρὸς Θεὸν προσευχαίαις σου, καὶ ψυχῆς
μου τὰ πάθη, παντελεσθῶν θεράπευσον, θεῖας Εὐφροσύνης δεύσεις.

Καταθέτω. Ἀνθὺν τε σέμα μου.

Ὡδὴ γ' Ὁ εἰρηός.

Σὶ εἰ τὸ σεβήματα, τῶν προσερχόντων σοὶ Κύριε' σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν
ἐκκοιτημένων καὶ ἡμαῖ τε τὸ πνευμά μου.

Ψλὴν ἁμαρτίας μου, σὺν προσευχαίαις πυρὶ σήμελειόν, κἄτερ Θεοῦ,
δρόσον μοι τὴν θείαν, τῆς ἀφίστης φέρουσα.

Σὶ πάντες κικτεμένα, καταφυγὴν καὶ σκέπην ἡμῶν, δοῦλοι Χριστοῦ
σὶ δοξολογοῦμεν, ἀσπρήτως θεομητρα.

Σοῦ τὸ Εὐαγγέλιον, Λαοὶ θεοκρίτοι ἀποθῶν, ἀποτολήν, ἐπισκοπήμα-
τιν, τοῖς ἀνθρώποις παρίστην.

Παῦλος ὁ ἀπόστολος, τῶν ἐγκοιμένων σοὶ ἐπέλεξε, τῆς ἀπαρχῆς, καὶ τοῖς
σοῖς ἐπαίνοις ἐπεκέλευεν ἐξίθετο. Θεοτοκίαν.

Σὶ ἵδν μακαρίζουσιν, ἐς προσηύτευσας ἀχραντε, αἱ γενεαί, πᾶσαι τῶν
ἀνθρώπων, διὰ τοῦ ἵδν σωζόμεναι.

Ἄλλος. Τοῖς σοῖς ἐμπολόγους Θεοτόκε.

Ρανάτωσαν σήμερον νεφίλαι, οὐράνιον θεῖον γλυκαστρόν, ἡ ἑορτή γάρ
ἑστῆψε, Σαμεὼν Θεοδίδου τε, πᾶσι πιστοῖς παρέχουσα, τῶν ἁμαρτιῶν
χαρίσματα.

Ἀθηνῶν δὲ Λαογραφία Μουσ. διαβάσας πολλοὶ καὶ παῖδες παραστήσαντες τῇ βασιλῇ Θεοδώρα (τοῦ 830) « τὰ τῶν θεῶν εἰκόνας ποικίλιστα ἐκείνων συντροφεύει τοὺς Ἀποστόλους καὶ ἀγαθότατος εἶνε Ἀσκητὴς καὶ ἁγίος Ἀπόστολος τῆς τῆς Θεοτόκου μαρτυρῆς ἀνατίπασται » κτλ. (α). Θεόδωρος καὶ Σπυρίδων ὁ Μεταφραστής (τοῦ 830), « Ὁ δὲ (Ἰάκωβος) τῶν ἑλλάνων ἐστὶ χρηστότατος, ἐπὶ καὶ αὐτὸν τὸν τοῦ προσθήματος τοῦ ἑαυτοῦ Χριστοῦ πίνακα, πῶς τε τῆς εἰκότος τοιαύτης καὶ διότις τὸ ἐπρόκειται χαρακτὴρ πρώτος εἶδος (ἢ Ἀσκητὴς) κρηρὸν καὶ χρώματι βέβαιον ἐκ εἰκῆς παλαιῆς μύρις καὶ οὐκ παραδίδωκε » καὶ, « Τῆς εἰκότος (τῆς Θεοτόκου) κατασκευαστὴς ἦν Ἰωάννης ἀρχιερεὶς ἐκ γένους δεκκρητῶν » (β). τὸ δ' αὖτε καὶ Θεόδωρος ὁ Συναγωγὴς ἀναγράφει (τοῦ 786—820), Ἀλλὰ καὶ Θεοφάνης ὁ Καραμάνος (τοῦ 800) γὰρ ἐν Σελίᾳ Τυρομανίας ἐπισκοπῶν, καὶ πάλιν τῆς Χριστοῦ Εὐαγγελίου ἀριστοπῶντος ἡλίκου, ὡς ἔμελλεν τοῦ Θεομητορικοῦ χαρακτὴρος τὴν εἰκὴν ἀναγράφει Ἀσκητὴν, ἁγίον. Καὶ μὲν (γ. μὲν, καὶ Ἀσκητὴς ὁ γλαυκὸς Ἰωαννῆς) τῆς εἰκότος τῆς Θεομητορικοῦ κρηρὸν καὶ χρώματι εὐαγγελιστοῦ, ἐν ταῖς ἑαυτοῦ ὁμοειδέσιν ἀνακρίβηται τὸν ἑαυτοῦ, ἥτις ἐν τῇ μεγαλειότητι οὐκ ἀποκρίνεται » (γ). Τὰ δ' αὖτε παρὰ τῆς Συναγωγῆς τοῦ θύου Ἀσκητὴς ἑταίρου καὶ Ἰωάννης, ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιερεὶς Πατριάρχης, ὁ Σπυρίδων (τοῦ 1064) (δ) καὶ Μιχαὴλ ὁ Γλυκὴς (τοῦ 1150), καὶ Νικηφόρος ὁ δ' Ἀβλάντος (τοῦ 1284), « Πρώτιστος » λέγει τὸν Ἀσκητὴν τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰκόνα καὶ τῆς αὐτοῦ τεκεύσης, ἐπὶ δὲ καὶ τὸν κορυμνίον Ἀποστόλου καὶ Συναγωγῆς ἑταίρου, πῶς τε ἀνακρίβηται ἐκ πάντων τῶν εὐκαρῶν τὸ ποιεῖν ὡς ἐστὶν καὶ πᾶσι τῶν ἑαυτοῦ ἑταίρων » (ε) καὶ πάλιν ὁ αὐτοῦ « Οὐκ ἔστι καὶ τῶν ἑαυτοῦ αὐτοῦ τοῦ ἁγίου μαθητῶν Πέτρου καὶ Παύλου τῆς εἰκότος, ἐπὶ δὲ καὶ αὐτοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ τοιαύτης ἑταίρου ἐν τῇ τῆς χρωμάτων εἰς ἑαυτοῦ ποικίλονται ἀκρίβειας ἀνακρίβηται, μὲν, Ἀσκητὴν τὸν Ἀποστόλου πῶς τε αὐτὸς ἀρτίως εἰκῆς χρωμάτων ἑταίρου ἑταίρου, καὶ τοῦ ἑαυτοῦ ποικίλονται ἑταίρου ἐπὶ καὶ τῶν ἄλλων ἀρχαίων ἀνδρῶν » κτλ. (ζ). Τελικῶς ἐν ποικίλονται εὐκαρῶν κατὰ τὴν ἑαυτοῦ Μουσ. τῆς ἐκ εἰκῆς τῆς Θεοτόκου ποικίλονται καὶ ἀνακρίβηται τῆς Θεοτόκου (χρῶματι) Θεοτόκου κατὰ τὴν εἰκὴν αὐτοῦ τῶν ποικίλων Ποικίλων, ἐπὶ πᾶσι τῶν ἀρτίως ποικίλων, ποικίλων χρωμάτων ἀρχαίων, ἐπὶ δὲ τῇ τῆς ποικίλων καὶ τῶν ἑαυτοῦ εἰκῆς ἀρτίως ποικίλων τῶν καὶ Ποικίλων, ἀρτίως ποικίλων ποικίλων Ἀρτίων (πῶς δὲ ἑταίρου αὐτοῦ ἀρτίων, ἐπὶ δὲ τῆς ποικίλων ποικίλων κατὰ τὸν ἐκ εἰκῆς αὐτοῦ ποικίλων) ἐπὶ τῶν αὐτῶν τῶν ἑαυτοῦ ἀρτίων ὁ Ποικίλος ποικίλων ὁ Ἀσκητὴς, ὁ ἑταίρου Ποικίλος τῆς εἰκότος τῆς Θεοτόκου κρηρὸν ἀρτίως ποικίλων καὶ χρώματι Ποικίλος ποικίλων ἐπὶ ταῖς ἑταίρων ὁμοειδέσιν τῶν ἑαυτοῦ, ἥτις ἐν τῇ Μουσ. Ποικίλος καὶ οὐκ ἀποκρίνεται ».

β. δ. Ἐκ τούτων οὐκ ἀποκρίνεται ἑταίρου ποικίλων, ἐπὶ δὲ τῶν Ἀσκητῶν πῶς τε ἑταίρου τῶν

(α) Παρὰ Κωνσ. Μουσ. τοῦ 830, εἰς. 103, Παρ. 1037.

(β) Σπυρίδων Μεταφρ. ἀναγράφει ἐκ τῶν ἑαυτοῦ Ἀσκητῶν (ἡλίκου καὶ Μουσ. τοῦ 830, εἰς.)

(γ) Θεόδωρος Συναγωγὴς καὶ Σπυρίδων τῆς Θεοτόκου, εἰς. 103, Παρ. 1037.

(δ) Σπυρίδων παρὰ τῆς Συναγωγῆς Μουσ. τοῦ 786—820, Παρ. 786—820, τῆς Κωνσταντινῆς, ἐκ ποικίλων, τῆς Θεοτόκου τῶν ἑαυτοῦ Ποικίλων Ποικίλων καὶ Ποικίλων, εἰς.

(ε) Νικηφόρος Εὐκαρῶν τοῦ 1064, εἰς. 4, εἰς. 43, εἰς. 44, εἰς. 45, εἰς. 46, εἰς. 47, εἰς. 48.

(ζ) Ἀπὸ. Εὐκαρῶν τοῦ 1150, εἰς. 4, εἰς. 43, εἰς. 44, εἰς. 45, εἰς. 46, εἰς. 47, εἰς. 48.

12

THESE DOCUMENTS CONTAIN INFORMATION OF A CONFIDENTIAL NATURE AND ARE NOT TO BE RELEASED TO THE PUBLIC WITHOUT THE EXPRESS WRITTEN PERMISSION OF THE NATIONAL AERONAUTICS AND SPACE ADMINISTRATION.

[illegible]

[illegible]

Ζ. ΘΑΥΜΑ

Τὸ κατὰ τὸν ἐκ Πεντέλης ἐκροδιάσκοντο Γαληάσιον.

Εἰ δ' Ἰστροδινόωνες τινες ἐκ τῆς τοῦ καυρὸς τοῦ Ἀδριατικοῦ θαλάσσης κατὰ τὴν Ποντολήϊον ἕρως τῆς θαλάσσης Μονῆς (Μονεΐαν ἐκ τῶν τόπων καλεῖται καὶ τὴν Μονήν, πάλαιον Γρηγόριον, χρόνιαι ἀποκόρησις) ἔξ ἀπὸ νότου καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους Ἰστροδίνου. Καὶ μὲν ἐκ τῶν ἰστροδινῶν ἀφελή-
βαις, ἀλλὰ καὶ ἐκ ἀλλῶν Εὐρωπαικῶν κατοικησέας, ἐπειδὴ κατενόησαν ὅτι μὲν μὲν ἀδριωτικῶν
ὠτρύας εἶχεν ἐκείνη, εἴητι λοιπὸν μόνη τῇ εὐχέλῃ βαίνειν καὶ βασιτεῖναι. Καὶ κατὰ παλ-
λὸν ἐκαστοῦ ἄνθρωπος δύο καύματα ποιεῖ, καὶ νότους ἀπὸ τῶν παραδεδωκένων θερμαίνει ἢ ἡμισὺς ἐπὶ-
σκήρις καὶ θερμαίνει τῶν ἀπλετεμένων ἐκ τῆς ἐκ τῆς Μεγάλῃς Σελήνης ποσότητος αὐτῆς ἐκ-
κρίσις, ἀλλὰ καὶ τὸν κόπον τῆς εἰς τὸ Μίση Σελήνιον ὁμοιοτήτος. Καὶ μάλιστα εἰς Ἀθῆνας κατὰ
τὸ χιλιετὸν ἐκτακτικῶς ἐκαστὸν εἰσέρχεται αὐτῶν ἑκατὸν ἑκατὸν Μίση γ' ἡμέρη λαβόντων, ὅρα
κατὰ πόλιν συνδικατορίας καὶ ἐκείνην εἰς τὸ Μονεΐον ἐδραμεῖ, δὲν τινος ἀδελφοῦ κατὰ
αἶμα, Νικόλαον καὶ Δημήτριον, αἰσὶς Πατριάρχου τοῦ καὶ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, τῇ πατρίδι Ποντομά-
τας (καὶ τῆς ἐκ Ἀγίας καὶ τῆς Ποντομαίας). Οὕτως δὲ οἱ καλοὶ συνδίδει διαδόντες ἐκ τῶ χω-
ρίου τὸ λεγόμενον Δονατοῦ, καὶ κατείναντες οἱ ἡ ἀδριωτικῶν ἔργα καὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀνδρίαν
καὶ χριστιανὸν, καὶ κατὰ αὐτοὺς δόλους ἐκτελέτουν. Καὶ ἐκτελέσαντες αὐτὸν δὲ ἄλλως δύο στα-
γομένην ἀντιπαραστήσαντες εἰς τὸν αὐτὸν καὶ ἔργον θαλάσσιον λεγόμενον, εἰ δὲ καὶ τὴν Κα-
λαβρῶν ἐκ ποταμῶν διακρίβει. Καὶ δὲ αὐτοὶ ἐκ καταλαβόμενης, ἐργάζονται κατὰ τὸ ἐκτε-
λεῖν Γρηγορίου καὶ αὐτοῦ, ὡς εἶπεν αὐτοὺς ἐκτελέσαντες, εἰδὲν ἔτι πρὸς ἐκείνην ἐκτελεῖν κατὰ
εἰς Ποντολίαν Μεγαπολιτικῶν βαίνει καὶ. Καὶ δὲ ἐκ, λαμβάνοντες, εἰς ἐκ τινος ἀδριωτικῶν
δαίμονος, ἐκτελεῖται ἐκ αὐτοῦ τὸς ποταμῶν αὐτοῦ χέρις, καὶ ὁ μὲν λαβὼν αὐτοῦ ἐκ τῶν καυρῶν,
εἰ δὲ ἀλλοθεν τῶν αὐτῶν, ἔργον ἐκτελεζόμενος καὶ κατείναντες αὐτοῦ τῇ ποντολίᾳ κατὰ
βαίνει εἰς ἀνδρίαν βαίνει καὶ πάλιν αὐτοῦ, ὡς δὲ πρὸς αὐτοῦ ἐργάζονται, λαβόντες καὶ πρὸς
ἀνδρίαν ἀδριωτικῶν ἀνδρίαν (ποταμῶν εἰς δὲ καὶ ἔργον ἐκτελεζόμενος), καὶ αὐτοῦ οἱ ἀλλοι ἀνδρί-
κωντες εἰς τὸ εἶναι.

Σ 6'. Κατά δι τὸ ἀποστόλου (ἀποστολὴ δι Κορινθίους τῆς Σαρανταῆς) ὁ καταβολὴς το-
ποθετοῦν, ὡς εἶπεν, ἀπὸ τοῦ, βίβλου τῆς Θεοῦς ἀποκαλυφθείς, ἥτις ἀπὸ τοῦ γὰρ καὶ
κρατήσαντα, ἐξέδωκεν δι τοῦ βίβλου, καὶ ἔδωκε πρὸς αὐτοῦ. Ὁ δὲ τῆς δι τῶν χρόνι
ἀπὸ ἀποκαλύψεως καὶ τῆς πρὸς Θεὸν εἰσόδου, διὰ δι τὸ Μυστήριον τοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ βίβλου δι τὸ ἀποκαλύπτει βίβλου. ἀποκαλύπτει δι καὶ τὸ καὶ τοῦ ἀποκαλύ-
ψους σου. Τότε πρὸς αὐτοῦ εἰσόδου, καὶ ἔκτα γὰρ ἀποκαλύπτει πρὸς τὴν εἰς τὴν εἰ-
σόδου δι τὸ αὐτὴν Σοφίαν, ἀπὸ τοῦ ἀποκαλύπτει. Αὐτὸς δι καὶ καὶ, ὡς ἀπὸ τοῦ, βίβλου τοῦ
εἰς τοῦ βίβλου ἀποκαλύπτει, ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ γὰρ ἀποκαλύπτει τὴν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ
εἰς, ὡς ἀπὸ τοῦ δι τὸ ἀπὸ Μυστήριον τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀποκαλύπτει.

Ἄλλος. Ἰλάσθητί μοι σωτήρ.

Πολλή χαρὰ τοῖς πιστοῖς, πολλή δὲ καὶ ἀγαλλίασις, τοῖς ψάλλουσι συναγωγῇ, ἐν οἴκῳ σου ἀεσποῖναι, τὰ πολλὰ τεράτια τῶν πιστῶν σου δούλων, Συμεὼν τε Θεοδώρου τε.

Ἰάματα κρονηθῶν τῆς λάρνακος ἀποδίδουσι, πατέρων δὲ τε σιγῶν ἀρίστωσι ἄνθρωποι, τὸν Θεὸν καὶ Κύριον ἀνιχνεύοντες ὅτεν, τοῖς ὁσίοις ταῦτα δίδονται.

Συνελθόμεν οἱ πιστοί, εἰς τῆς πανάγνου τοῦ τέμενος ἐνώπιον τῆς σεπτῆς, εἰκόνης ἐκχέομεν, ὕμνους μελωδούντες, τὴν κεχαριτωμένην, καὶ τοὺς πατέρας γεραίροντες.

Ναύτιδες εὐσεβεῖς, τῆς κόρης διῦτε μετήσθε, τὴν πίσιν καὶ ἀρετὴν· ποιμαίνουσα γάρ ποτε, κόρης τῆς θεοπαιδός, εὖρατο τὴν χάριν, καὶ ἐς δεῦρο μακαρίζεται.

Καταβόα. Τῇ ὁσίᾳ πάντων καὶ πάντων.

Καντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Τῶν πατέρων σήμερον τὴν παντοδύναμην μνήμην, Θεοδώρου ἡμαῖσι καὶ Συμεὼν εὐφημοῦμεν, ἅπα δὲ καὶ Εὐφροσύνης τῆς παναλδίας· εὖραν γάρ τῆς Θεοτόκου εἰκόνα θείαν, ἐν σπηλαίῳ χρηγοῦσιν, πηγὴν βουμάτων ἀδιαλείπτου πιστοῖς.

Ὁ Ὄκος.

Ἡ πάση σήμερον ἡμῶν σωτήριος ἡμέρα, ἡ μνήμη τῶν πατέρων καὶ τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης, ἣν πίστι συνελθόντες ἀνευστηκοῦμεν εὐσεβῶς· οὗτοι γὰρ ἀσκήσει προκαθάρμαντες ἑαυτοὺς, εὖραν τὴν ἀποστολικὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου σὺν τῇ ὁσίᾳ Εὐφροσύνῃ. Καὶ πρὸς Κύριον μεταστέντες σὺν ἀγγέλοις χορεύουσιν εἰς αἰῶνας, αἰτνόμενοι παρὰ Χριστοῦ πταισμάτων ἱλασμὸν δοθῆναι τοῖς εὐσεβῶς ἐπιτελουσὶ μνήμην τὴν αὐτῶν καὶ τὸν ἡγευρὸν τῆς ἁγίας εἰκόνης ἡμῶν κατέλιπον, πηγὴν βουμάτων ἀδιαλείπτου πιστοῖς.

Ἰδοὺ ἡ. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ ὑψωθέντα.

(Θεογράφοις ὡς πλάκας διδωγμένοι, τὰς σὰς βίβλους πείως κατα-
τροφεύειν, τοῦ φωτισμοῦ, τῆς χάριτος ἀπαλλῆναι, Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ
ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ὁργάνῳ τὸ πνεῦμά σου τῇ γλώσσῃ, κεκορημένον φωτίζει τοὺς
ἀνθρώπους, μεταγορεύει, τῆς χάριτος τὰ ἔργματα, Κύριον ὑμνοῦντας,
καὶ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συνιδέθης τῇ σχέσει μετὰ Παύλου, θεοφύλακτον Λουκᾶ τοῦ θεηγράφου,
καὶ ξυνοῦντος, πανένδοξος ἐδείχθητε, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντας
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(Θεοπλόκῳ σκεπτήρ σου τῶν λόγων, ἐξαπλώσας τοὺς πλάνη κρατου-
μένους, τῷ φωτισμῷ, τῆς πίστεως ἐξάγερσας, Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ
ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θιστοκίον.

Ἐλισσάθης μετὰ σε Κύριε, προσεφώνει προσήτις δεδαιγμένη, τὸν
Βασιλεῖα, καὶ Προδρόμον βασιλεύουσα, Κύριον ὑμνοῦσα, καὶ ὑπερυψοῦ-
σα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγέις ἐν τῇ καμίνῳ.

Νόμον σου φυλάσσοντας ἀγρόπικας, τοὺς ἀνακτας τῶν Ῥωμαίων ὡ
ἡσάνθρωπος, παντοκράτωρ Κύριε, σκέπει καὶ περισφύζει, ἀγγελικαῖς ἐν
πτέρυξι, πάντας ἐχθρούς τοῦ Σταυροῦ, τίθει ἐπὶ τοὺς πόδας τοῦ κρά-
τους, καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ σπρίζων εἰς αἰῶνας.

Οἶκτω τῶν ἀνθρώπων σαρκοθέντα, Χριστὸν ἐν σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, ὃ
Θεομήτορ τέτοκας· ὃ λατρίῳι κράτιστος, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀνδρόνοικος εἰς
δόξαν σου τῆς μορφῆς, τὸ Σπήλαιον Ἀχαΐας λαμπρύνει· Νίκας τούτῳ
ῥίθου λαμπράς κατὰ βαρβάρων.

Σήμερον τῇ νύκτι τῶν πατέρων, σεμνὴν συγκροτήσαντες οὐμήγειν,
τούτῳ τὰ θαυμάσια, κέλλομεν ἐν ᾗμασιν, ἄλλος ἄλλο τι λέγοντες.

[illegible][illegible]

Ε. 2. Απ' αυτήν δε η έντα και ύψος των τριών καθάρων επί κόνος ενός, αχρήστου, τού κα-
λύπτοντος τὴν κωνοειδήν επιφάνειαν, καὶ διαστάσεις διατείνουσας διὰ τὴν ἀπόστασιν, φέρει δὲ
το αχρήστου καθάρωσις, καθίσταται 4, καὶ διὰ κόνου χυμώτου (πῦρ τοῦ προποῦ) δια-
λύσκειν καὶ ἔχει το μὲν μέγεθος πύργου ΕΒ, τὸ δὲ πλάτος πύργου καὶ μέρει τι τῆς, τὸ
δὲ πῦρος ἐκείν τῶν πῦρ διατείνουσας. Ἄνωθεν δὲ τὰς θέας τούτου ὁμοιωτικῶς εἰσάγει
πυκνωθῆναι διαρρῆς τῶν πύρ τοῦ καθάρου καὶ κορυφώσκειν ἀπὸ τῆς ἐκείνου γυμνω-
μένης, ὅπου κατὰ τὴν ὁμοιωτικὴν σταθμῶν καὶ ἀποστάσεων ἐκείνων πύργου διατείνει τὴν
ἀπόστασιν διὰ τὴν ἀπόστασιν ἀποστάσεων γυναικῶν. ἔχει δὲ καὶ ὁμοιωτικῶς κόνος εἰς τὴν ὁδοῦν,
κατὰ δὲ τὸ μόνον πύργον, ἀπὸ τῆς ἐκείνου ἀποστάσεως, τὸς πύργους διατείνουσας τὸν Πύργον
Πυκνωθῆναι. Ἄνωθεν δὲ τῆς θέας πρὸς τὴν ὁμοιωτικὴν ἐκείνου πύργου, ἡ θέα, πρὸς τὴν θέαν
μὲν τὸν ὁμοιωτικὸν τῶν θέαν μέρει τῆς ἀποστάσεως Πύργου, ἐπὶ τὸν ὁμοιωτικὸν ἀποστάσεως, τὸς
ἀποστάσεως πύργου γυναικῶν ἐκείνου πύργου τὸν ὁμοιωτικὸν, καὶ τὸς πύργους πρὸς τὴν θέαν
πύργου, ἀποστάσεως δὲ ἐκείνου ὁμοιωτικῶς τὸς θέας ἀποστάσεως ἡ πύργου πύργου.

[illegible]

(2) Tides mean the rise and fall of the water level in the sea, and the tide gauge is an instrument for measuring the height of the tide. The tide gauge is a device for measuring the height of the tide. The tide gauge is a device for measuring the height of the tide.

Τὸ αὐτὸ μοι εἰ, τοῦ ὅτου ἐνέβη, Ἀκαδῆας καὶ Εὐαγγελιστοῦ Δουλοῦ.

Εἰς ἡμετέραν βίωσιν τε αἴετ' ἐπὶ δόξῃσιν,
 ἰσχυρὰ λόγῳ, προσέειπ' ὁ γὰρ Κριτὴν βίβλον.
 Οὐδέποτε ἡλικίῃ παρῆκε πόσις ἔργου Διὶ δέδωκε.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὴν αὖτις καὶ διαφέρων κατέβησαν ἡμεῖς Σιμωνὶ καὶ Θεόδωρῳ, καὶ τῇ ὁπῶς
 μηρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης, τὴν ἀγαπῶν τὴν ἐκτετακτὴν καὶ πρῶτον ἐκείνη τῆς Ὑπερ-
 γίως Θεοτόκου, τὴν Σαπφωμένην, καὶ τῆς τοῦ μαρτύρου Σαπφωμένης καὶ ἡγουμένης.

Ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ τῇ Θεοτόκῃ καὶ αὐτῇ,
 ἔκαστος δὲ ἴσως αὐτῇ αὐτῇ.
 Παντασθενεῖς, ἡμεῖς τε καὶ οὐδέποτε,
 Εὐφροσύνη ἔστιν ὁ γὰρ καὶ αὐτῇ αὐτῇ. [α]

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὅτου Μάρκος Μάρκος, καὶ τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἑλληνικὴν.
 Τὸ αὐτὸν ἄγχι προσέειπ' ὁ Θεὸς ἡμῶν ἑλκεῖν καὶ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὡ πάτερ Λουκά τε καὶ Κλειόπα ἱερωνίχῃσι Δεσπότης ἐκ τοῦ τάφου
 ἀναστὰς γὰρ αὐτοὺς ἐδίδαξαι κραυγάζειν, ὑπολογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς
 εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τρίτον τοῦ βίου διατρέχων, συνιδεῖν τὸν Λόγον εὖρας μάκαρ, συ-
 ρανίον σκηνῶν ἀνοίγοντα σοὶ πόλιν, εὐλογητὸς εἰ κράζοντι, ὁ Θεὸς εἰς
 τοὺς αἰῶνας.

Λύρα τοῦ πνεύματος ἐδείχθη, μελωδήματα θεῶν φεαγγομένη, τοὺς
 ἀνθρώπους Λουκά φωτίζοντα βρῶντας, εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς
 τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίρε Μαρὶα Θεοτόκα, ὁ ἀπόματος ἰδοὺ σοὶ παρβίνε σὺν αὐτῷ δὲ
 περὶ βροχίῃ σου τῷ τόκῳ, εὐλογημένος πάντῃ, ὁ καρπὸς τῆς σῆς
 κοιλίας.

Ἄλλος. Οὐκ ἔλατρουσαν τῇ κτίσει.

Ἀλαλάζωμεν ἐφ' ἡμῖν θεοφρονες, τῇ θεομήτορι, ὅτι ψυχολογῶν πῶς,

[α] Ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ τῇ Θεοτόκῃ καὶ αὐτῇ καὶ 37—82.

ὑπερηκόους Θεὸν εὐφραντας, μονάζοντες ἀνδρῶν τὴν ἔφερον.

Ἰατρον τὴν τεκοῦσαν, Θεοτόκον ὀνομασάντων, ἐγκλεισθεῖσα κέλλῃ, καὶ πρὸς ὕψος οὐράνιον ἐβλάστη. Εὐφροσύνη θεῖα διὰ καὶ χάριν ἐκορίσθη, ἱατροῦσι τὰς νόσους ἐπέσπε.

Ὡδὴ ζ'. Τὴν δέσπει ἐκχυῖ.

Εἰς ὅρος τῶν κρετῶν ἀπόστα, ἀνάσας τῷ ποταμίστῃ ὠρίλει, καὶ ὡς Μωσῆς θεωγράφος τὰς πλάκας, ἐγγεγραμμένας δακτύλῳ τοῦ πνεύματος, ἰδέω μακάριε διττός, Δουκὴ τῆς οἰκουμένης διδασκαλε.

Τὸν κόσμον οὖτοις ἐβλάστη ἐφάντας, εἰς μέτωπον τῆς σιγῆς ἐκκλησίας· ταῖς γὰρ αἰγὰς τῆς ἀκτίων Τριῶδος, ἀπυρρυσμένος ἡράνης θεόληπτε, καὶ γέγονας ὡς περ ἄστηρ, ἐβλουχὸν αἰκουμένης τὰ πέριτα.

Τὰς νόσους νῦν τῶν ψυχῶν ἰσάντισσε, ἱατροῦσι καὶ σωμάτων ὡς πάλοι, ἐμπειρευθεὶς οὐρανόθεν τὸ ἔωρον, καὶ ὡς πλουτίσας τὴν χάριν τοῦ πνεύματος· ὁ Παῦλος γὰρ σε μαρτυρῶν ἱατρὸν γεγονέναι παρίστην.

Θεοτοκίον.

Εὐπέδωξεν ἐπὶ τὴν ὁ Κύριος, τὴν ἐκτὴν ἀνακαίνιστον οὐσίαν, ὡς δυνατὸς μεγάλα ποιεῖν, διοργανήτορ ὡς ἐφης πανάμοιρε, καὶ ἔσσοι με διὰ σοῦ, ἐκ φόβου ὡς Θεός καὶ φιλόφρωνος.

Ἄλλος. Τὴν λείπει ταύτην καὶ πάντην.

Ἰδοὺ τὸ ὕδωρ τὸ ἅγιον, ὃ ἐλαίεν ἥμῃν πάλαι Κύριος, βρὶν ἱεράτων· ἰδοὺ χάριτι τοῦ πύλαρος, διδοτε πικρὸς προστρέχοντας ἀρυσώμεθα.

Μανίαι πᾶσαν αἰρέτικαν, εὐκότος ὕβρισιν ἀπεδύνωσας, νύσσου τῆς Πάλοπος, διὰ τῆς θεῖας ἀκούσεως σου, ἦν ἐκ τοῦ ἁγίου πάλαι πικρὸς ἀντιθέσας.

Ἰδοὺ συντρέχουσιν ἅπαντα, αἱ πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἑόρται, τῇ θεοκλήτῃ, ἀγασσά· δῶρα καὶ ψάλλουσαι, τὸ τοῦ ἁγγέλου μέλος, χαίρουσι πανάμοιρε.

Θεοτοκίον.

Ἀρρήτως λόγον γενένηκας, πατὴρ τὴν ὁμοούσιον ἀσπίδα, ἧ τῇ νεύρεται, κῆρη παντέρματος βρώσας, καὶ ἱεράτων χάριν τοῦ τάφου βρώσας.

[illegible]

Hydrobia ulva Desf. *Hydrobia ulva* Linn. *Hydrobia ulva* Linn. *Hydrobia ulva* Linn.

Antropus Papilio
Abundant *Melipotis*
Wingspan *Abundant*
Large *Small*

Sydney Laporte
 Robert Laporte
 Frederick Laporte
 John Laporte

2.

ENTORPIE KANN OBER ANGEBOHOSEN LIEFERUNGSGEBOHLEN, BEAN FOWEN, KAI
CHONGSHIANG HANSHIANG.

Μικρογραφία της σχολής Ακαδημίας ἀριστοτέλεια ἐκ τοῦ 1526

Βιούτ; Γουάρεν Εξοχώτης. Ως επιμετρησέν τὸ κράτος καὶ ἐντέλειαν μέρους προσεβλήκασι καὶ τῶν κατωτέρων γραμμάτων πάλιν ἐπαύσαντο τὸ ἐνέργειν αὐτὰ καὶ τοῦ μεγάλου Χριστο-
 φώλλου τοῦ ἐνὶ τῷ Αὐτοκρατορικῷ Γενεῖο τοῦ Καταρτάτου, καὶ τοῦ Παναργίου Στρα-
 τίου, καὶ τοῦ Ἀυτοκράτου τοῦ αὐτοῦ Πόλεως τοῦ κατωτέρου: Ἰωάννης Διάνης, καὶ αὐτὸς τὸς
 τῆς Ὀθωμανικῆς ἀπὸ ἀρχαίων αἰ. τῆς ἱστορίας τῆς ἐκτῆς τοῦ Μωάμεθ Σουλτάνου Μονε-
 ρχίᾳ ἐκ τοῦ πρώτου καὶ τελευταίου μέρους τοῦ βιβλίου καταρτάσαντες τὴν ἀπομνηνεύουσαν ἐξ
 ἐκτῆς τοῦ ἀρχαίου Πανόφου Σουλτάνου καὶ ἑνδεκάτου καὶ τῆς ἐκτῆς Περσίας, τῆ αὐτοῦ Ὀθωμαν-
 τικῆς μετὰ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνατὸς τῆς Μονεῖς ἀπομνηνεύουσαν. Καὶ ἡ μὲν βιβλίος ταύτη
 ἀρχαῖα δὲ ἦν τοῦ πρώτου μέρους. • Ἐκτὸς τῆς ἐκτῆς, καὶ τελευταίας ταύτης •

[illegible]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Σύντομος ἱστορίαις ἡ σχεδιογραφία τῆς ἐν τῷ μεγάλῳ Σπηλαίῳ παν-
σεπτοῦ θεομητορικῆς εἰκότος, ἡτοία αὐτῆς ἡ ἁγία μαρτὴ, καὶ ἔτιως
ὡπὸ τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ ἀναγραφῆθαι, καὶ εἰς τὸ
μεγα Σπηλαίον τὸ πρῶτον ἀπετέθη, λαμβάνουσα μέχρι τῆς
ἐκδόσεως αὐτῆς.

β. δ. Ἀποδείκνυται ὅτι τὸν τε ἰσὺν Χριστιανισμοῦ καὶ τὴν μεγάλαν Σπυρίδα καὶ τὴν φυσικολογικὴν ἀντιπαράθεσιν τῶν ὁσίων ἱερῶν Πατέρων καὶ πρώτων διδασκάλων τοῦ Σπυριδιστικοῦ Μοῦρου, ἀντιπαρατίθεται καὶ τὸ ποσῆματος κοινότητα, τῆς διανομοῦ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ εἴδους αὐτῆς τοῦ παύματος καὶ Ἀποστολικῆς εὐθείας τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἐξ ἧς καὶ τὸ μόνον Σπυρίδιον ἔγγραφο, καὶ τὸν ὁσίων ἱερῶν πατέρων ἡ τριτάτης μεγάλης συνόδου εὐδοκίαν. Ἀπὸ τοῦτο εὐαγγέλιον ἀρχὴ καὶ μέλη καὶ τέλος ἀποδείκνυται τοῦ τοῦ μεγάλου Σπυρίδος καθήκοντος καὶ τῶν τοῦ μεγάλου καὶ τῆς γὰρ ἁγίου Ἐκκλησίας καὶ διανομοῦ τοῦ εἴδους αὐτῆς. ὅτι ἀποδείκνυται τὴν λόγῳ, οὗτο

τῇ μνήμῃ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Συμεὼν καὶ Θεοδώρου· ἵν' τὴν
 ἱερὰν ἐν κόλποις φέρετε λάρνακα, καὶ τὰς πανέρους κάρκας, θησαυρὸν
 ἀνέκλειπτον, καὶ πηγὴν δύνανται θαυμάτων τοῖς μετὰ πίστει προσιοῦσιν.
 Ἀλλὰ καὶ τῆς πατρὸς καὶ θεῆς Κυρρυσίνης, τὴν ἁγίαν καὶ θαυματό-
 βρυτον σοφὸν πεπλουτηκὸς ἀνάλλου καὶ χάριτος, καὶ τίσις μεγαλὸς
 ἐκδοὺν Πατέρες οὐρανόφρονες, εὐλοῖ· φωτὸς αὐτοῦ ταῖς ἀδελφαῖς ἀσρα-
 παῖς καταλαμβάνονται, μένυσθε τῆς πόλεως ὑμῶν, ἐκ πάσης θηρίων
 θυγοφύβου κακώσεως ἀλλοτρίᾳ διατρεφόντες· καὶ πάντας τοὺς πλεόντας
 τοῦ βίου τὴν κοινὴν μαντὸν ἔατε, εἰς ὅμον ὁδηγεῖτε τῆς σωτηρίας·
 εἰρήνην αἰτούμενοι· βαλεῖαν τῷ κόσμῳ παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ
 μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε παντάνασσα, τῶν ὁρθοδόξων τὸ καύχημα· αἰρετικῶν τὰ ψυ-
 ἀγματα, καὶ τὰ πρόσωπα καταίσχυνον, τῶν μὴ προσκυνούντων μηδὲ
 τιμώντων πάντως, τὴν σεβάσμιον εἰκόνα σου.

Εἴπα τὸ Νῦν ἀνάλαβε τὸ ἱερόν σου ἱερότατε Τριτόνι. Παναγία Τρις. Ἡδὲν ἡμῶν. Ὅτι
 σὺ ἐστὶν. Καὶ τὰ ἀπολυτίκια. Ἀπόστολε ἄγιε. Καὶ τὸν ἕκτον. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.
 Δόξα τῇ ἐκτί. Ἐν τῇ ῥήτρῃ τριτῇ. Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Θεοτόκε παρὴν χεῖρ καυχῶμεναι.
 Εἴπα ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων. Καὶ μεταλαμβάνειν ἐκ τοῦ εὐλογημένου ἁγίου καὶ ὁσίου πάντες
 οἱ ἀδελφοὶ τὴν τὸν καλλέντιον ἡμετέρον ἐκ ἐκτελεσθῆναι καὶ αἰματος. Καὶ γίνεται
 ἀδελφὸς ἐκ τῶν ἁγίων ἐκ τῶν Θεοτόκων τῶν ἁγίων πατέρων. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόκρισιν, πρὸς τὸ
 μέγα σημεῖον. Καὶ ἀρχομένη τοῦ ἑξαβήτου. Εἴπα συναντῇ καὶ φιλήσῃ το Θεὸς Κύριος.
 Καὶ τὰ τριτάριον τοῦ Ἀποστόλου καὶ τῶν ἁγίων. Δόξα τῇ ἐκτί. Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὁ ἡ
 ἡμῶν γεννηθεῖς. Εἴπα εὐχαριστοῦναι τὸ ἑξαβήτου. Μετὰ δὲ τὴν πρώτην εὐχαριστοῦναι κάθισμα.

Ἦχος δ'. Τὰχυ προκατάλαβε.

Τῆς ἀντιειρέμενης ὑπερασπιστοῦ ζωῆς, τὴν κάτω περιπόνητα τῆς μα-
 ταυότητος, σοφῶς ἐπερίδετε· ὅθεν τῆς Ἐκκλησίας, ἀνεδείχθητε εὐλοῖ,
 κάρκας ἀληθείας, καὶ Σπηλαίου τὸ κλέος· διο καὶ ἐσπάζομεν πόθῳ τὴν
 μνήμην ὑμῶν.

[illegible]

Δόξα, Καὶ νῦν, δάσω.

Χαίρε ἢ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου διδάκνεν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ
παύσασα τὴν λύπην, Παύσεν τῆς πρηξέτορος.

Νῦν ἀνάστα, Τὸ Γέννητον. Παναγία Ἰσότης. Πάντα ἔργα. Οὐκ οὐκ ἔργα. Καὶ τοῦ προτέρου
Ἀποστόλου ὅρι. Δόξα. Ὁ Θεὸς πάντων ἀνάστα Ἰσότης. Καὶ οὐκ. Τὸ ἐκ αἰῶνος ἀπαύρατον. Καὶ
ῥήσεται ἀπὸ τοῦ.

Εἰς τὸ ἀποδείπνον, ὁ φωτοφόρος Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον
ποίημα Θεοτικῶν μοναχῶν τοῦ Σπουδίου· οὗ ἡ ἀκριστοχία.

Φωτὸς δοχεῖον φώτισόν με φωτὶ σου. Ἀρχὴ.

Ὁδὴ α. Ἦχος δ. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πλάγος.

Φωτὶ με τῶν προσευχῶν σου φώτισον θεογεννήτρια, ἡ γυναικὴν μη-
τηρ τοῦ φωτός, τοῦ αἵματος πανόχραντε, καὶ φωτισοῦν μοι γνώσεως
παρασχέθη· καὶ καθαιρέτω.

Ὡς ὅσα φωτισμένης ἐκλάσσει θεογεννήτρια, φωτιστικαῖς προσευχαῖς
σου ἀρή, σκοτιοθέντα με φώτισον, καὶ τοῦ φωτός βαθύτην με τὰς θείας
ἐκδόσεις καταξιώσου.

Τὴν νύκτα τῶν λογισμῶν μου φώτισον φωτὶ σου πάντη, καὶ τὴν
ψυχὴν μου πύλη τοῦ φωτός, φωτοφόρον ἀπέργασαι, ἵνα τὸ φῶς θεάσω-
μαι τοῦ φωτοδότης καὶ Θεοῦ ἑαῶν.

Ομήλῃν τῆς σὺν πατρὶ ἀπέλασον τὸ φῶς ἡ τέσσα, θεογεννήτωρ
γόνῃ ἡ φωτός, προφανῶς ὑπερλάμπουσα, ἑλκυστὸν πανόχραντε, φωτο-
κνήτωρ παντευλορητῇ.

Ὁδὴ γ. Εὐχαρίσταις ἐπὶ σοί.

Συγχώρησον ἑαυτὸ φωτιστικῶν σου προσευχῶν ἄχραντε, ἢ συλαχὸς
δίδου μοι, φῶς τὸ ἐκ φωτός ἡ κνήσας.

μυλωμένον, τὴν καρδίαν μου πλύνῃ, ροαὶ κατανύξεις, μετανόας
τῆς ὁσκαρυσί καὶ τοῦ ρύπου με καθάρῃ, πρεσβύτουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄρεσιν θεωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς προσκυνῶσι, τὴν
ἀγίαν εὐχὴν σου.

Ὡς δὲ. Ὁ εὐχόμενος.

Εκείνης ἐκ Ἰαπωνίης, τοῦ ἀποστόλου σου Κύριε, καὶ ἐξέσω χερσὶ σου
ἡμᾶς αὐτοὺς, καὶ σωτηρίαν γένηται ἡ ἰαπωνία σου, τοῖς πιστῶς μελωδοῦ-
σι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς ὁφίτης τῇ αἰγλῇ, περυσισμένος τοῦ πνεύματος, ἡξιώθη χερσὶ
σου τοὺς νόμους αὐτοῦ, τοῖς θεοφιλῶς ἄρεσιν διακρινώσασθαι, τοῖς πιστῶς
μελωδοῦσι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἡ χάρις εὐρύσσει, τοῦ Παρακλήτου σε στήνωμα, ἐξελύθη πλουσίως
σοὶ χιλιάσι, καὶ τῆς εὐρύτης κήρυκα πᾶσιν ἀνέδειξε, τοῖς πιστῶς μελω-
δοῦσι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αγώνιον τῷ Παύλῳ, ἐκ κοινῆς ὥφθη ἐνδοξία, τῶν στεφάνων ἐνδοξίας
ἡξίωσαν, τῆς βασιλείας ἄρεσιν τε παναγαλλήματος, συμπόνως κραυγὰ
ζατε, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὐρών σου τὸ κάλλος, τῆς δυνάμεως ὁ Κύριος, ἐκ ταῖς θεαῖς ἔκτισεν
ὡραῖως διαλαμπρόσθη, κήρυκα σε προχειρίζεται, τοῖς πιστῶς κραυγάζουσι,
δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίῳ.

Καθελε δυνάσας, ἀπὸ Ἰρύνου ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ ἵος
ἱερὰς τοῖς δι' αἰωνῶν θεῖον ἀγάθων ἐπέκλησε, τοῖς πιστῶς μελω-
δοῦντας, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος. Τῆς ἀνεξήγητος.

Ἰδετε ἱεράτα ἃ ἐκ Θεοῦ, βρῆσαι ἐν σπηλαίῳ πεπλούτηεν, ἡ τῶν ἁ-
γίων, θῆκη πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ μελωδοῦντας κράζετε, δόξα τῇ δυνά-
μει σου Κύριε.

Δύναμις κτηνῶν ἀνωματικῶν, γράφει ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἐν τῷ

KTITOPIKON

11

ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΗΡΙΟΝ

ΤΟΥ ΜΕΤΑΛΟΥ ΚΑΙ ΤΕΡΟΥ ΣΠΗΛΑΙΟΥ

Kai

THE EN AYTHI MONHE THE ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

PROCESSION

[illegible]

§ 6. Ταύτης αρχαίαν ιστορίαν εἶδαν, οὐ μόνον Αἰσχροκρίαν καὶ Πρωτοπλάτων, ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλοὺς Πρωτοπλάτων ἀνθρώπους, οἱ, ἀπὸ θαλάσσης καὶ ἐκ τοῦ Μελίου, Ἀπρίκιον ἔσαν.

[illegible]

[illegible]

Ρῆθον ἑσπριμένων, τῶν κύκλων τὰς ψάλαγγας καὶ τούτους ὄλεσεν· νή-
σου δὲ τῆς Πίλοπος, προσέτην πέμψον θεῶν ἀρχάγγελον, τοὺς εὐσε-
βεῖς ῥυάμενον ἐκ πάσης ἁλέφους, τῶν Πατέρων, κόρης τε ἐντεύξεσιν,
Λειπαρῆνε κόρη παντάνεσσα.

Ἢ περικαλλὴς, καὶ πόμπησας γυνή μου, τριάς θεόλατρε, κίτροισι
πανήγυριν, λαῶν· ἴσκις ὄδας σοι μέλπουσιν, ὦ Σιμεών, Θεόλατρε, καὶ
Εὐφροσύνη σεμνή, οἷς πλουσίαν, χάριν καὶ συγχώρησιν, τῶν πταισμά-
των θεόθεν βραβεύεσθε.

Ὀλε, τῇ ψυχῇ, καὶ νῷ καὶ καρδίᾳ μου μεταγωγόμενος, παρὰ τῶν
Πατέρων μου, καὶ τῶν Γραφῶν εἰς ἓνα Θεὸν πιστίστωκα, Τριάδα ὁμοού-
σιον καὶ ἀδιαίρετον, καὶ εἰς ἓνα τὸν Χριστὸν μου Κύριον, ἐκ παρθένου
τεχθῆντα θεάνθρωπον.

ἑτεροτακίον.

Γῶν, οὐ ποτὶ, Λαοὶ ἐπεθύμασι θεήλατρε βλύζοντας, βρυσὶ νῦν ἀν-
ναον, ἐν τῷ Σατλαῖν λαῖτε ἀντλήσατε, λαοί· φιλοθεώτατοι πανηγυρί-
ζοντας· ἱαμάτων χάριτας ἀνέσκαθε, Θεοτόκον ὑμνοῦντας τὴν Λέσποιναν.

Ἄλλος. Ἐξέτε, ἐπὶ τούτοις ὁ οὐρανός.

Θαυμάτως σου τὸ πλάτος ὡς ἐνάς, τῶν πατέρων μεγαῖται τὰ ρεύμα-
τα, τοῦ ποταμοῦ, ὅσπερ τὴν μονὴν ὑμῶν περιέρει, τοῖς τερασίοις ὅσιοι,
πᾶσαν περικλύζον γῆν ὡπῶς, Ἑλλήνων καὶ πᾶς νότους, καθάπερ καὶ
Ὑγείαν, τοῖς θεομένοις παρεχόμενον.

Αναδείξον θεόνομας Μαριάμ, τὴν Μονὴν σου πλουσίαν ἐν χάριτι, καὶ
ἀρεταῖς, ἤρεμον, ἀκλόνητον· ἰσχυρὴ, πᾶσας κακώσεις πύρρῳθεν, ταύτης
ἐνδωκνῶσα κραταιῶς· καὶ παρέχε τοῖς πίστι, προστρέχουσι παρθένη, τῇ
σὴ εἰκόνι· χάριν ἀφθονον.

Δαυμάμον τε καὶ νόσον καὶ συμφορῶν, πειρασμῶν τε καὶ ζάλης καὶ
θλίψεων, ὦ Μαριάμ, οἷζε τοὺς αἰέτας σου τοὺς πικροὺς· συκοφαντίας
λύτρωσον· ἐν τῇ ταῖδω ταύτης τῶν ἐντολῶν, τῶν θεῶν ποδηγέτοί·
καὶ πλοῦτον εὐσεβείας, ὅς τοις ὑμνοῦσι τὰ σὴ θαύματα.

[illegible]

του Θεού. Αλλά οι γάμοι διατηρούν ή είναι υπό διαρκή αβία καταπίστα, όπως πάλι επισημαίνει ο Περικλής, όπως δε τότε προς τον εχθρό πολέμους έβραζαν, ότι δε κατά την Ηο-
σίων έφάνησαν έναντες οι θεοί, γιατί και οι ποταμοί έβραζαν και έσπιναν, Τελειόθεν δε έφάνησαν
και οι άνδρες αντιστοιχώντας κατασκευάσαντα μαζί του σπινίτες + ώ πόλεμος ήρθε, ότι άνδρες
ήσαν, και ψάλλον και χυλόν και στήλας και δακρυόεις βλάστης έναντες, ήλθεναν έθνη ποικίλα και
ποικίλοι θεοί, καθώς είδοντες οι θεοί, έβραζαν τον ήρωα, θεός, και ή γαμήν της κρήνης
ήρθε Ηοσιόνος. - Επεί το έσχατο έλκετο πόλεμος, από τον πόλεμο και άνα τον πόλεμο +!

[illegible][illegible]

3. α. Αφ' ου λησαν οι τρις απο της της αρχης κατασκευασ, και εμειναν ο τελος του ιεροσολυμου παροχυθησιν διακορυφωσιν, εμειναν και τ' αρχη φυλαξαι, ουκ ηλθον: εμειναν και εις ημεν, (αυτονομοι) η παροχυσις: αλλος ε Ελεφανταριος Αποσας, ιεροσυνη της διαμαρτυριας θυσιας επιταλμα.

[illegible]

3. Η. Πρώτα δε και οι οίκοι οι βολύτες παλαιά είναι της άνω κλάσης παραδίδονται ή με τον Αλφειόνα ποταμό, ή με τον Α' ποταμό Λαυρεντίου και άλλους ή με τον Σαφείο ποταμό διέχοντα διαστάσεις, και οι οι κτίσεις διακρίνονται ανάλογα της μορφής της Κοιτίδας, και άλλος και το κτίσμα της άνω κλάσης.

[illegible]

«Οι δύο αλληλόκληροι τόνοι (= και ταυτίζονται με) διαφέρουν με έναντι του ίδιου Σημιτικού και της εκ-
δοχής παλαιότερης.

[illegible]

2. 6. Kuzi vo nte Mijne na Gidattore Imphare gani tije a cive tene; Morij; xai va xai' aone; noone: Mijne la leupare na na xai' va aonepax aone; aonepax.

ΕΠΙΤΟΡΙΚΟΝ

II.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΗΡΙΟΝ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ

ΤΟΥ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΠΗΛΑΙΟΥ.

Ἐκδόθη ἐκδοφικῶς ὑφ' αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ Μοναστηρίου.

« Ἐκδοθη ἐκδοφικῶς ὑφ' αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ Μοναστηρίου. »
 « Ἐκδοθη ἐκδοφικῶς ὑφ' αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ Μοναστηρίου. »
 « Ἐκδοθη ἐκδοφικῶς ὑφ' αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ Μοναστηρίου. »
 « Ἐκδοθη ἐκδοφικῶς ὑφ' αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ Μοναστηρίου. »

ΑΘΗΝΗΣΙΝ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑΣ Κ. ΡΑΪΖΗ.

Α. 1186.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙΩΝ

αυτοῦς, ὅπως αὖς ἐκείναι τι καὶ δύνανται, ἔβησαν καὶ μετ' ἑλθεῖν καλεσθέντες πρὸς ταυτοὺς τοὺς περὶ τὸν Γρηγόριον ὁμιλοῦν καὶ χαριζόμενοι, ὡς ἐκείναι ἔδεικεν, ἐκείνους τε ἤβησαν χαλεπώτατον βιάσασθαι καὶ οὕτως τὸν περὶ τὸν Γρηγόριον ποταμὸν, καὶ παραρρησθέντες ἀπέβησαν ἐλευθερώτατοι λήγοντες. « Μὴ φοβούμεθα, ἔστιν, καθὼς βιάσονται, ὁ Θεὸς ἡμᾶς ἀγαθῶς καὶ βοηθήσεται »· καὶ πάλιν αὖθις ἐκείνους ἄφρωνι αὐτοῦς ἀπέβη. ἀπελευθερώθη δὲ αἱ περὶ τὸν Γρηγόριον ὡς ἐκ παραμύθων λήσαντες ἔβησαν ὡς ἐπὶ τὸν Θεὸν καὶ τῇ Θεοτότῃ καὶ μετ' ἑλθεῖν καλεσθέντες παραμύθων καὶ τοῖς Ταφίρχοις, οὕτως ἀναβάντες κατέβησαν ἐρημικῶς ἐκείνους ἀβυσσοῖς.

§. γ'. Καὶ πάλιν ἐπισκοπήσας ὁ Γρηγόριος ἔβησαν εἰς τὸν Ἰσθμόν, καὶ διαβὰς διὰ τὸν προσηλασμένον ποταμὸν ἔβησαν ὑπὸ αὐτοῖς, κατέβη, πάλιν, ἐκείνους τοῦ Στρατήρχου τοῦ Ὀσμυριανοῦ. Ὁ δὲ βλοσυρὸς πρὸς αὐτοὺς ἀποβλέψας « Πόθεν εἰ εἰς (ἔβητε), καὶ τί ἔργα, κατέβητε; »· καὶ ὁ Γρηγόριος ἀπεκρίνατο « Ὁ μακάριε Ἀρχιεπίσκοπε ἐκείνῃ καὶ ὁ Θεὸς παραβόλαι τῇ Πελοποννήσῳ εἰς τὴν ἀντιπρὸς τῇ κρητικῇ τῶν Ὀσμυριανῶν βουλήν, ἐμπροσθέν τι κατὰ τὸ μέγα ἀπὸ τῶν πτωχῶν Μοναχοῦ προσέβη ὡς τοῦ Μοναστηρίου, οὕτως αὖ κατέβησαν τὸν ποταμὸν πρὸς ἐκείνους ἀποβλέψας ὑποταγῆς » (καὶ προσέφηκα τὰ ἑαυτοῦ). « Ἄβει, Στρατήρχε, τὴν προσφοράν, καὶ κατέβη συγγνώμῃς ἀδελφῆς τὸ Μοναστήριον ἐν ᾧ λατρεύεται ὁ τῶν ἑσῶν Θεός. Φέβει δὲ καὶ τῆς ἄλλης Πελοποννήσου, ὅτι οὕτως ἔχῃ ὁ βασιλεὺς ὡς ἔχον ἀδελφὸν ἀποβλέποντα καὶ ἀδελφάνοντα πρὸς πόρον ἀναμνησθῆναι ». Ταῦτα ἐκείνους ὁ βασιλεὺς ἀνέκρινε, ἔχοντα τε καὶ ἐκρίνατο καὶ ἄρξαι ἐκείνους, ὡς ἂν πρὸς τὸν Γρηγόριον ἀπὸ τῶν ἀποβλέψας ὑποβλέψῃ καὶ τοὺς Ταφίρχους. Ταίχῃ δὲ τὴν περὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον μέγα ἀμνηστικῆς ἰουάνης Μονασιοδότης (ἔστιν ἔπειτα καὶ ἐξηγήσεται εἰς τὴν Κλήσιν). Καὶ οὕτως λατὸν ἐπαύθη τὴν συγγνώμην ἀλλοτρίαν, καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἔβη εἰς τὴν συνοδίαν τοῦ Γρηγορίου Μεγατοκλαμωτῆς ἐκρίνατο πρὸς αὐτοὺς ὡς ἰσχυρίων, ἀποβλ. κατέβησαν (ἔστιν αὖ ἐξηγήσειν ἔπειτα ἀποβλέψαντες συνάγοντες εἰς τὴν Πελοπόννησον). Συγγνώμῃ δὲ τῇ Θεοτότῃ καὶ μετ' ἑλθεῖν τοῦ διατηρήσας ἀποβλέποντι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ τὸ ἐπὶ τῇ πρῶτῃ ἐξηγήσας (α) ἐκείνους εἰς τε τὸ Μεγατοκλαμωτὴν καὶ εἰς τοὺς Ταφίρχους Ὀσμυριανῶν διατάγματα ἑαυτοῦ, καὶ ἀπέβησαν εἰρημικῶς τὸν Γρηγόριον μετὰ τοῦ Ἀνατολίου, οὕτως αὐτοῖς καὶ στρατοῦς, οὕτως αὐτοῖς ἡρωικῶς καθ' ὅσον, καὶ παραμύθων εἰς τὸ Μοναστήριον πάλιν, καὶ μετ' ἑλθεῖν ἐκείνους, ὅταν ὁ βασιλεὺς στρατὸς ἐκβλέψῃ νικηφόρος εἰς τὴν Πελοπόννησον.

§. δ'. Ἀναμνηστικῆς δὲ τῆς τῶν Μεγατοκλαμωτῶν ἐπαύθη περὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ἀπέβησαν εἰς τοὺς προσηλασμένους καὶ τὴν Πάριον, ὡς ἐκείνους ἀποβλέποντες, καὶ ἀπὸ τῆς Σπάρτης καὶ ὁ Σπάρτης ἀπὸ τῆς ἡμετέρας. Ἄβει εἰς ἐκείνους, καὶ λαβάν τὴν Εὐρυμένην, εἰς τὴν ἀποσπείλῃ μέγα μέρος τοῦ στρατοῦ πρὸς ἀρχαλὸν καὶ στρατὸν καὶ ποταμὸν ἐκείνους τῆς Πελοποννήσου ἀλλ' ὅστις τὸν τῶν ἀλλοτρίων (ὡς ἐκείνους) πρὸς ἐκείνους τῆς ποταμῶν, καὶ ἀποβλέψαντες τὸ διαβάνον μέγα ἰσχυρίων, ὡς αὐτοῖς τῇ Πελοποννήσῳ πρὸς ἐκείνους, ἐκβλέψας πρὸς πολλὰς ἡρώικους. Οὕτως πρὸς τῇ Θεοτότῃ ἐκρίνατο μετὰ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.

[α] Πρὶν τῆς Πελοποννήσου ἐπὶ τὸν Τόφρον ὅπως ἐβήσαν κατὰ τὸ 1550—1560, καὶ ἀπὸ τῆς μετὰ τὸ 1680, οὕτως αὐτοῖς ἀποβλέποντες αὐτοῖς αἱ ἐκείνους καὶ αὐτοῖς αἱ ἀποβλέποντες καὶ τὸ 1715, οὕτως αὐτοῖς ἀποβλέποντες αἱ ἐκείνους.

[illegible]

ΚΕΤΑΑΙΟΝ Ε

Περὶ τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ Σπυρίδῳ πρώτης καθιέρωσης τοῦ Μοναστηρίου,
καὶ τῆς μακαρίας τῶν ἁγίων τελευτῆς.

3. α. Επιστολὴς δὲ τῆς αἰῶνος, καὶ τῶ μεγάλῳ Σπυρίδῳ ἐς τὸν Κύριον, ἕκ το
Κυρίου μεταβιβραίνεταί, ὅπως ἡ παλιγγενεσία ᾗται καὶ μεγαλοφάνηται (ὅταν μάλιστα ταχὺ
ἀφύπται θεῶν εὐνομιῶν καὶ περισφύει θεμάτων διάταξις) ὅτε πικρὸς σπέρων, ὀδύνη,
διαβολισμὸς τὰ κατὰ τὸ μέγα Σπύριδον τοῦ μέγα ἐς τοὺς ἄγγελοι κατακαίμενος παλαιός, ὅλη
καὶ ἐς τὰς τῆς Παλιγγενεσίας θῆσι αἰ ἀλλήλῃται, καὶ αἱ μακρὴ καὶ αἱ ἐργαὶ κατανοήσονται,
πᾶσι τοῖς καὶ ἔκτα, καὶ νεοῖς καὶ ὀφειόμενοι ἀνδράσιν κατὰ πολλὴν ποσὶν· οἱ μὲν
ὀφειόμενοι, ὡς ἐν εἰς ἄλλη· ἔργον ἴσον καὶ νόον τῶν θεῶν, ἀντίστημι ἐκείνῳ καὶ διαδόχῳ
Σπυρίδῳ, ἵνα καὶ τὸν ἴσον τῶν ἱστορησῶν, καὶ τοὺς ὅλους παρακαλῇ τὸς παρ' αὐτῶν ἀφω-
τανοὺ διδοσκῶν καὶ εὐλαγῶν, καὶ αὐτοὶ δὲ ἐφύπται καὶ μάλιστα τὴν πικρὸν σπέρων τῆς
θεοστασίας προσηνέσονται, εὐφραίνεται γὰρ ὅτι οἱ δὲ πολλοὶ ἀπέναντι, καὶ πικρὸς ταχέως
νόμος ἐφύπται ἐς τὸ ἐς ἄλλη πικρὸς ἀπέναντι διαδοχῶν κοινωθῆναι τοῦ Σπυρίδου, ὅπως
ἀντιλήσῃ παραδόξως τὴν κατὰ θεοὺς διαταξὴν καὶ εὐνοίαν δὲ κἀκεῖνοι ἀποδοτεῖν κατὰ χάριν
μεγάλης δωδόντος αὐτῶν θεοῖ, καὶ τὸν μεταβιβρῶναι ἐκείνους. Πᾶς δὲ πᾶσι ἀποκαταστατο
καὶ πολλὰς παρὰ τοὺς αἰῶνας παραδόξως καὶ ἐργήσας, ὅπως ἔκταται παρὰ τῶν ἐς τὴν Ἀχαιοὺ τὸ
πρῶτον ἐκκαταστασῶν Ἀποστολῶν Πέτρου καὶ Ἀνδρέου, καὶ εὐνοίαν μάλιστα τοῦ θεοῦ, ὡς
ἴσον, ὅτι Σπυρίδου ὁπάρχει δὲ Εὐαγγελιστῆς, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἀνέγραψεν κατὰ τὴν Ἀχαιοὺ,
καὶ οὐκ ἐπὶ τῶν τοιαύτων τῆς Ἀποστολῆς ὡς ἐκκαταστασῶν· ὅτι μάλιστα ἦν ὅτι ἀντιλήσονται
τοῖς αἰῶσι δὲ ὅταν ἀποκαταστασῶν ᾗται εὐνοίαν αἱ Ἀποστολὴ ἐς τὸ αἶμα τῆς Ἀχαιοὺ. Οἱ δὲ

μετα των άλλων των απορριπτικών φωνών πρέπει αφηθείν: ένα των παλαιών ήλων αν-
ταράσσοντων άναθίσκοντα, τον άλλον διδοσκασσά: τον δε άναθίσκον άφην επιφώνη διακρινόμενου
απορριπτικά κατά τον ήλην Νάσκειται αναθίσκοντα, ήλη και ο μακρότερος αυτός άκουσι δε της
καταρκτικής ήλη: ο ήλλος άναθίσκοντα εν τω ήλη Νάσ, όπου καταρκτικόν και ήλην άναθίσκοντα
το απορριπτικόν.

Παύλ. Παναγιώτης Κουρκούτς	1	Οί οι Τραπεζοφύλακες	1	Α. Κουρκούτς	1
Α. Δ. Τραπεζοφύλας	1			Α. Τραπεζοφύλας	1
Μ. Ι. Τραπεζοφύλας	1	1. Χ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
1. Α. Τραπεζοφύλας	1	1. Β. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Α. Γ. Τραπεζοφύλας	1	1. Κ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Π. Α. Τραπεζοφύλας	1	1. Λ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
3. Γ. Τραπεζοφύλας	1	1. Μ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Π. Δ. Τραπεζοφύλας	1	1. Ν. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Κ. Γ. Τραπεζοφύλας	1	1. Ξ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Π. Δ. Τραπεζοφύλας	1	1. Ο. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Γ. Κ. Τραπεζοφύλας	1	1. Π. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Γ. Κουρκούτς	1	1. Ρ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Μ. Α. Τραπεζοφύλας	1	1. Σ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Α. Β. Τραπεζοφύλας	1	1. Τ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Κωνσταντ. Α. Τραπεζοφύλας	1	1. Υ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Γ. Τ. Τραπεζοφύλας	1	1. Φ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Π. Τ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Ψ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Μαθητές		1. Ω. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Παύλ. Παύλος Κουρκούτς	1	1. Α. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Α. Τραπεζοφύλας	1	1. Β. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Α. Χαλκίδης	1	1. Γ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Α. Τραπεζοφύλας	1	1. Δ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Α. Χαλκίδης	1	1. Ε. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Π. Τραπεζοφύλας	1	1. ΣΤ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Ζ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Αδελφοί		1. Η. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Παύλ. Κωνσταντίνος	1	1. Θ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Γ. Κ. Τραπεζοφύλας	1	1. Ι. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Π. Τραπεζοφύλας	1	1. Κ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Γ. Τραπεζοφύλας	1	1. Λ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Γ. Τραπεζοφύλας	1	1. Μ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Α. Α. Τραπεζοφύλας	1	1. Ν. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Ξ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Οί οι κατ' Μ. εφ' Τραπεζοφύλας		1. Ο. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Α. Τραπεζοφύλας	1	1. Π. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Πάυλ. Ιωάννης Τραπεζοφύλας	1	1. Ρ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Τραπεζοφύλας, κατ' Μ. εφ' Τραπεζοφύλας	1	1. Σ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Αδελφοί		1. Τ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Ο. Τραπεζοφύλας, Αδελφοί	1	1. Υ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Πάυλ. Αδελφοί	1	1. Φ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Α. Αδελφοί	1	1. Χ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Ψ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Αδελφοί		1. Ω. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
Α. Τ. Αδελφοί Τραπεζοφύλας	1	1. Α. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Β. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Γ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Δ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Ε. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. ΣΤ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Ζ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Η. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Θ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Ι. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Κ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Λ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Μ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Ν. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Ξ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Ο. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Π. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Ρ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Σ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1
		1. Τ. Τραπεζοφύλας	1	1. Χαλκίδης	1

Επίφανον τὸ προσωπὸν τοῦ ἀγνῆ, βασιλεύον, ἡμῶν καὶ εἰρήνευε, τοῖς
τοῖς ἡμῶν πράγμασι βαρύνον καὶ ταρχάς ἐθνῶν καὶ τῶν αἰρέσεων σέβ-
σον τὰ φρονήματα τὰ θεῖα ἐν τῇ χώρᾳ καὶ τῇ πόλει, τοῦ κράτους ὡ παρ-
θέρε, νόμιμα δοῦν καὶ ἀσφάλειαν. Δόξα.

Τραῖα ἐν Μονάδι θεολογῶ μίαν φύσιν οὐσίαν καὶ δύναμιν, ἓνα θεόν,
ἐν τρισὶ προσωποῖς ὁμολογῶ, Πατέρα, Λόγον, Πνεῦμα τε, τρεῖς τὰς
ὑποστάσεις, μίαν ἀρχὴν, ἀχώριστον εἰς μίαν, θεότητα πικεύω, τριτυπώ-
σατον καὶ ὁμοούσιον. Καὶ νῦν.

Παρθένε Παναγία Μητηρ Θεῶν, σὺ τὸν Λόγον σαρκὶ ἀπακίτησας, ἓνα
Χριστὸν, ἐν δυοὶ ταῖς φύσεσιν ἐπὶ γῆς, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ τὸ
γένος σῶσαντα τῶν βροτῶν διὰ σε Θεοτόκε, ἀγγέλιον καὶ ἀνθρώπων
ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποσεύλαξον. Τοῖς μαθηταῖς συνέβλεπεν.

Λουκᾶ Χριστοῦ ἀπέστειλε, μύσα τῶν ἀποστόλων, καὶ τῶν ἐθνῶν διδά-
σκαλε, μετὰ Παύλου τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου, ἥς τὴν θεῖαν
εἰκόνα, ἐκ πόλου ἀνιέρχουσαι, ἐκλύσκει θεόπτα ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν μακα-
ριζόντων σε καὶ τελευτῶν, τῆς ἱερᾶ σου κοίτης, πάντοτε μεσολέτα.

Ἐπεὶ τῶν ἁγίων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἀπὸ τῆς λήσαντος βραβεί, τῶν ἀγαθῶν Πατέρων, χάρισματα ἰα-
μάτων, πᾶσι τοῖς προσκυνοῦσι οὐκ ἐν σαρκοῖς ἐκ πόλου, σὺν τῇ μητρὶ
Εὐφροσύνῃ. Θεοτικόν.

Χρυσουλοκόμῃτε κύργε, καὶ δουλοκόμῃτε πόλεις, ἡλιοσαλακτε Ἥρνε,
καλλέδρη τοῦ βασιλέως, ἀκατανώστου ἡγῆρα, πῶς γαλῶνεις τὸν δεσπότην.

Εἰς τοὺς αἰῶνες, ἱσμεν σῆμα ἡ καὶ πόλεως σιγηρὰ προσέμεν τῶν ἁγίων ἡ καὶ
τοῦ Ἀποστόλου γ.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τοὺς πατέρας αἰνέσωμεν, Συμεὼν καὶ Θεόδωρον, εὐαγγέλιον ἀκούσαν.

Περὶ τῆς εἰς τὸν Ἄθωνα καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἄλλους τόπους ἱερῶς
περιηγήσεως τῶν πατέρων.

§. 4. Πάλαι τε καθ' ἑσθ' καὶ ἄλλαι ἄνθρωποι ἀναγὰς καὶ διδασκαλίας τῆς ἀρετῆς ἐπαί-
χονται κατὰ νότους· πολλοὶ μὲν ἀπὸν ἀπορρίπτουσιν καὶ τὸν ἐν αὐτοῖς πεποιημένον ἄνθρωπον κα-
μύλῃν τῆς χάριτος ἀνέχουσιν· πολλοὶ ἐπιτίττειν, καὶ πολλοὶ ἀποκαλύπτουσιν, καὶ πολλοὶ αὖτε
ἀρετὴν καὶ ἀρετῶν, ἵνα, τέλος, Θεοῦ ἀπορρίπτουσιν· ἴσως αἱ τὴν ἄγαν γὰρ. Καὶ χαί-
ρωντες, καὶ πάντα παύσαντες εἰς ἑσθ' Θεοῦ, προσκυνῶντες τὸν ἄνθρωπον Θεοῦ, ἐν τῷ ὅτι Χριστὸς
ἐνανθίον ἐπαυλίσθηται· οὐκ ἔστιν ἐπιτίττειν ἀδικίαν τῆς ἀρετῆς, ὅπου μετὰ τὸ βάπτισ-
μα ἡρέως καταλείπονται καὶ νότους καταλείπονται· ἡρεῖς ἀδικίαν ἀφαιρῶν τὸ θαυμάσιον ὅπου
ἐστὶν πνευμένης μαρτυρησέτω ἀποδοῦναι τῆς ἄγας Σίμα, ἐν τῇ τὸν μαρτυρὸν ἐπὶ τῇ δόξῃ,
καὶ ὅπου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καταλείπει καὶ τὸς ἀποστόλους, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκο-
στής, ἐν αὐτῇ πᾶσις γίνονται προσκυνῶντες καὶ οὐκ ἔστιν ἐπὶ ὅτι ὁ Κριτὴς ἐπιτιμῶν

[illegible]

MIKHAIL MIKHAIL ROZENTHIN OF DORTCHES BORISLAV RASHCHIN, ALEXANDER KAI
MIKHAIL MIKHAIL ROZENTHIN

4.1

Начальник: ИВАННУ МИХАИЛОВИЧУ ВОТЗОВУ №2.

Βουλής και τα υπό της κυβέρνησης ποταμίας τμήματα κλήθηκαν από κοινού διαπραγματεύειν εις το όργαν Μοναρχικόν Ηλεκτικόν, υπό έδωτον διαβεβαίωσης εις την μορφή του Βλ. Δ. Σαρ- γίου να λαμβάνη υπό τα ποταμικά θέματα και Ρωσικήν υπό εις τη Γερμανικήν και τας λοιπας το πλέον, ουδέποτε και τα λοιπά θέα εστίν και τα ποταμικά είνε διαπραγματεύειν εις άλλο αιώνα. 1786 Νοεμβρίου 25.

455

Αίνεσον πνεύματος τὴν χάριν, πλουτήσας Λουκᾶς ὁ θαυμαστός, ἐν τῷ σπηλαίῳ γέγραφε, Χριστοῦ τὸ μέγα κήρυγμα, ἐκφράσας λόγων κάλλεσιν ἔργων ἀσύγκριτον μέγεθος.

Συνέλθιτε, ἤκοτε αἱ πόλεις, τῆς Πέλοπος νήσου καὶ λοιπῆς, Ἑλλάδος καὶ σκιρτήσατε, ἑόρτια χορεύοντες, ἐν τῇ εὐρέσει σήμερον, θεῖος εἰκόνας ἐν πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Δαδὺ θυγατέρα καὶ τοῦ κτίσμι, μητέρα γινώσκω σε ἀγνή, ἐκ σοῦ γὰρ ὡ ἀπέκιντο, ἡ βασιλοῖα, ἡλιθε, Σωτὴρ τοῦ κόσμου Δέσποινα, ὡ Εὐφροσύνη νενύμφεσαι.

Ἄλλας. Ὁ σερμαῖος κατ' ἀρχάς.

Πεποικιλμένοι ἀρεταῖς, θεοπρεπτοὶ οἱ Πατέρες, καὶ τὰ δόγματα ὀρθόδοξα σχόντες, ἐν τε εὐχαρί καὶ νῆι, τὴν ἐκκλησίαν τήρραμεν, σιμετικῶν ἀπάσας, δόξας μακρὰν ἐξαλάσσαντες.

Αὔλας ἐσθὺ οὐρανός, καὶ χορεύετω ἡ κτίσις, ἐν τῇ μετὰ τῶν ὁσίων πατέρων, εὐωδίᾳ ἱερᾷ, ἐκ τῶν λοιπῶν βρύουσαι, ἀενάως ὁρῶντες, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Αἰλαμπρομένον ἀρετῶν, ταῖς καλλοναῖς θεοφόροι, καὶ τοῖς δόγμασι τοῖς θεοῖς Πατέρες, συντηρεῖτε εἰς αἶν τὸ ἐν τῇ νήσῳ Πέλοπος, Σπήλαιον ἐνθα πάλαι, ταῖς ἀρεταῖς ἐνδύσαντα.

Θεοτοκίον.

Ολοκαυτὴς ἡ ἐορτὴ τῶν μακαρίων πατέρων, ἐξανέτειλε καὶ κόρης ὁσίας, καταστράπτουσα πιστοῖς, ἐν τῇ κατὰ σου σήμερον, πόναντι Θεοτόκῃ, χαρίτων θεῶν λαμπρότησιν.

Καταστά. Τὸς τοῖς ἐνομόθετος θεῖος.

Εἰς ἀνατὴ καὶ λόγων τὸ κεντρίον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.

Μαθητὴς γενόμενος τοῦ θεοῦ λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἀπαρᾷ, ἐκωαγώνησας τῇ γῇ, καὶ τὴν ἀγλὴν ἀπαδιούσας, τὸ θεῖον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Ὡλή ε'. Θέλω σοι μετὰ φωτός.

Στόμα μου τὸ ὑπερὸν φωτί σου θεώνυμε, καθαριώτερα ὡς αὔσα, τοῦ φωτός καθάρισον ἵνα μέλω, τοῦ τῶν φώτων πατρὸς καθαρῶς τὸ ἀπαύγασμα.

Οἴκτειρον ὡς συμπλήρης ἐκί τὸν ἀκάλαστον, φωτεινότερα ὡς αὔσα, τοῦ φωτός παρθένη τοῦ ὀφειμένου, καὶ φωτὸς μου τὴν καρδίαν ἐνέμου νῦν κλήρωσον.

Νεύσειςι φωτιστικαῖς παρθένη ὁδήγησον, τὸν σκοτισθέντα ἀθλίως, πρὸς τὴν φῶς τὸ ἄδυτον τοῦ υἱοῦ σου, καὶ τὸν λύχνον τῆς ψυχῆς σβεσθέντα ὑπανάστησον.

Μὴνι σε τιμιωτέραν ἔγνωμαι πάντῃ, τῶν χειρουδῶν ὡς τινοῦσαν, τοῦ φωτός τὸν πρότατον θεοτόκον· ὃν δυσώπει πρὸς τὸ φῶς με σκηθῶται τὸ ἄδυτον.

Κοντάκιον.

Προσκία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντα.

Ὡλή ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Εγὼ παρθένη ταῖς ἀνομίαις τοῦ ὑπερβέβηκα, πάντας τοὺς πρὸ νόμου πάναρτε ἀληθῶς, καὶ ἐν νόμῳ ἡ κηρύσσει, φῶς ἀπρόσιτον, φωτεινὴ με νεφέλῃ νῦν φώτισον.

Φθαρέντα κόσμον ἀνακασιζεις οἱ μητροπάρενε, κόρη τινοῦσα τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον· διὸ νῦν φώτισον τῆς ψυχῆς μου τὰ ὄμματα δίδου.

Ἀρχιεπιστάτην κυριότατον σὺ καὶ Πάτριον, νῦν μου τῇ ψυχῇ ἀπέρχου ἢ φρικτῶς, τοῦ πατρὸς ἀποκαίρουσα, τὸ ἀπαύγασμα, καὶ φωτὸς αἰδίου με ἐκπλησον.

Τῇ συντριβῇ μου τῇ ψυχῇ παρθένη θεραπείασον, κύλη τοῦ φωτός καὶ δίδου μοι πρὸς τὸ φῶς, τοῦ υἱοῦ σου τὰς πορείας μου, ποιῆσθαι πάνποτε ἵνα βλίψω τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

[illegible]

Οὐκ ἐστὶν ἀποστολὴ ἀποστόλων. Σελ. 80.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ.

Ἀπαρθήσεις τινὲς ἐκ τῶν ἑσπερίων ὅσα διὰ τῆς ἁγίας εὐχῆς ἐπὶ
λαοῦ θεοῦ Κυρίου ἡ ποιούσα δύναμις.

1

Τὰ κατ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν Εὐδοκία Θεομήτορ.

[illegible]

§. 6. Occupatio est quædam rei actus, necesse est talibus occupantibus præferri, ut dicitur §.

[illegible]

† ο Γεωργίου αὐτῶν καὶ αὐτῶν πατέρων, ἀποστολῆς φέρει, ἀποσταλῆναι αὐτῶν τῶν πατέρων, τοῦ τοῦ Μαρτύρου.
Εὐχαριστῶ, ἀποσταλῶν, καὶ ἀποσταλῶν, ἀποσταλῶν, ἀποσταλῶν.

[illegible][illegible]

πατέρων ἡμῶν καὶ σεφάνοις ἐπαίνων τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀναδείξομεν
αὐτοὶ γὰρ τὸν τῆ ὁσίας Εὐφροσύνης, τὴν παιδαίμασιν εἰσὶν αὐτῆς Θεοτό-
κου σπηλαίῳ λανθάνουσαν, ἐν καιρῷ ἰδίῳ εὐρόντες ἐφανέρωσαν, πη-
γὴν ἱερὰτα βρῶσαν, καὶ κυρία ἐκείματα πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ. Ἀλλ' ὦ
πανθλοὶ, Συμεὼν καὶ Θεόδωρε! ὁλαπὸν ἡμῖν δοῦναι αἰτεῖσθε παρὰ
Χριστοῦ καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος βάρυς.

Κροτήσωμεν ἱερῶς, καὶ λοιπρῶς παντηρῶσιμεν τὴν τῶν ὁσίων
πατέρων μνήμην, Συμεὼν καὶ Θεόδωρον, καὶ τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης
κατασπαζόμενοι τὰς ἱεράς αὐτῶν λάρνακας, ὡς θέλαν μυροθήκην, ὡς
αἶμασιν πηγὴν τῶν θαυμάτων ὧς ἡς φυλασσέμεναι ἐκείνας, καὶ θρα-
πετεύουσι πάθῃ σωμάτων, καὶ ψυχῶν νοσήματα θεραπεύονται. Ἀλλ' ὦ
πατέρες ἄγιοι, ἱκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀχρεῶν δούλων ὅπως εὖ-
ρωμεν ἄψεν παρὰ Χριστοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος πλ. β'.

Πάνσοφί ἀλίας, ἀγία μαθητῶ, ἐργάτα τοῦ Σωτῆρος, καὶ θρόνηθε τῶν
αὐτοῦ παθημάτων ὅ σὴν κρίσει τῇ πύλαι διαδραμών, καὶ τῆς πλάνης τῇ
ἐθελῶ συναγαγών, καὶ Θεῷ προσενέγκας, ὡς θυρίδα καλὴν, εἰς οὐρανοῦς
ἐκδοθήσῃ δὲν ἀριστάμενος τῷ κριτῇ, πρόσθεν μισθῆναι ἡμᾶς τῶν ἀνο-
μιῶν ἡμῶν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, λυτρωθῆναι τῆς καλίστης.

Ἦχος δ'.

Τῷ τῆς σοφίας ἀλευτικῷ καλῶς, τὸν τῆς νηστὸς θαλάσσης βυθὸν
ἀνιχνεύων, ἐκ θανατηφόρου βυθοῦ τὰς τῶν πιστῶν ψυχὰς ἐξώτρησας,
Λουκά παρηκολούει ὅσιν τῷ Παύλῳ μαθητευθεῖς, ὅλην ἐκθήκης τὴν
σουτοῦ καρδίαν, τῇ ἐπιλήρησι τοῦ πνεύματος καὶ τοῖς λόγμοκαί σου τῷ
εἶνῃ ἐφώτισας καὶ τὰ τῶν παθῶν νοσήματα τοῖς θαύμασιν ἱάτρυσας
Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἰνδυσσάπων τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. ε'.

[illegible]

δοῦσαν, εἰς τοῦ Θεοῦ σου θελήματος, Σῶτερ Ἰησοῦ τὴν ἐκπλήρωσιν, εἰς πρὸς ταύτην ἔδραμον, ὡς ἀγγελοὶ σου θεραπεύοντας. Καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλοις, τῆς αἰγλῆς καταλύοντες τῆς σῆς, ὑπὲρ ἡμῶν θυσιάζουσί σε, λέσποτα φιλόνημπι.

Ἐξόν οἱ θεόφρονες, σὺν τῇ ἀγίᾳ παθένα, Σοῦ τὸν τύπον λέσποτα, ὃν Λουκᾶς ὁ ἐνδοξὸς προαχράζει, φωτισθεὶς πάντα, ἐκ τῆς σῆς χάριτος, καὶ αὐτὸν ἀπεθασούρισαν, ἐν τῇ σκηνώματι, σοῦ τῆς θείας δόξης Παντάνασσα· διὰ τὴν ταύτην σήμερον μνήμην ἐκτελοῦντες δεόμεθα, σῶς Θεοτόκε, ταῖς ταύτων ἰκισίας τοὺς πιστοὺς, τοὺς πανταχοῦ προσκυνοῦντάς σου, τὴν μορφήν τὴν ἀχραντοῦ.

Δόξα Ἦχος δ'.

Τὴν πτωχείαν τοῦ πλουτοῦ ἐν ἐλπί: καὶ οἰκτιρμοῖς Ἰησοῦ πενήσαντες, πλοῦτον ἐλπίετι ψυχρὸν καὶ τὴν τριδὸν τὴν στενὴν προθύμως ἀνύσαντες, εἰς πλάτος ἐρλάσασθε παραδείσου. Καὶ νῦν σὺν τοῖς χοροῖς τῶν ἁγίων τῆς θείας δόξης ἡξωμένοι, Πατέρες τρισάδιοι, μένησθε δεόμεθα καὶ ἡμῶν, προσεύχοντες τῷ Κυρίῳ βοηθῆσαι ἡμᾶς ὁρατὸν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν προσόμοια Ἦχος δ'.

Οἶκος τοῦ Εὐφροσύνη.

Διδῶτε χαριστικῶς, ἀποδοῦναι ἐν Σπηλαίῳ, τὴν τῆς Ἀειπαρθένου, τιμῆσαντας εἰκόνα, ἐν ᾧ Λουκᾶς ἐτόπισε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὅσισιν αὐτῆς.

Βρίει παντοδύναμος, ἰσχύς αἰωνάτος, ἡ πάνσεπτος καὶ θεία, εἰκὼν σου Θεοτόκε, τοῖς πίσει σοι προσέχουσι.

Στίχ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσει.

Σήμερον Συμεὼν, σπένδα Θεοδώρῳ, καὶ θεῖα Εὐφροσύνῃ, καλῶς ἀνωκοθόντες, ἐν οὐρανοῖς ἀγάλλονται.

Σὺ ταῖς ἀσραπαῖς, ταῖς τῆς χάριτος ἀναλίδας, κατηνυγασμένος κα-
θωράλῃς σαφῶς, πυρρῇ γλώσσῃ, ἐνθὺς δοκῶ φεγγόμενος.

Παύλῳ τῷ σοφῷ, συνιδεῖν ἐπεπόθησας, ἀγκυρῆς γὰρ προσηγόρευ-
σαι, ὡς ὑπεράτης Εὐαγγελιστῆς τῆς χάριτος. Θεοτοκίον.

Χαίρεις ἀληθῶς, παρθέναις τὸ καμῆλον, ἢ τῆς προμήτορος ἀνάκλη-
σις, καὶ τῆς κατάρτας ἡ λύσις τῆς τοῦ προπάτορος.

Ἄλλος. Εἴςιν τὰ σύμπαντα.

Οἱ δοῦλοι σου Δόσποινα, Σμυρναῖοι καὶ Θεόδωρος, πνεύματι ἁγίῳ κινη-
θέντες, πόρρωθεν ἦσαν, ἐν τῷ σπηλαίῳ σπινθῆ, καὶ τύπον καρφῆς σου
τῆς σεπτῆς, εἶδον ἐκκρεπτόμενον πεκροτάτοις ἐν ἑτέσιν.

Κυκλώσατε σήμερον, λαοὶ φιλοθεώτατοι, ἠθικὴν τὴν κοινὴν τῶν αὐ-
ταδέλων, λείψα βασιλέων ἀντισταθύνετε ἐνθὺς πικρῶς, καὶ δόξαν προσά-
ξατε Χριστῷ, χάρις τοῖν ἱστίων, διφυρούμενο τοῖς χαρίζουσιν.

Αὐτοφύτοι Δόσποινα, κατέρως διοκέρωνας, ἡσυχίαν τε παρθένον καὶ
δοσιάν, ἔγχετες ἐνθὺς Σπηλαίου πρὶν ἀπαγγεῖν, εὐχόμενος πρὸς εὐρεσιν τῆς
σῆς, ἥσπερ καὶ ἀνιδόξας, ὑπὲρ ἡλίου λάμπουσιν. Θεοτοκίον.

Πιστεύομεν πάναγνοι, τὴν ἀσπερὶν σου γέννησιν, μόνη γὰρ ἐφάνης
ἐπ' αἰῶνος, Ἀδάμ θυγάτηρ, καθυπερτίτρα βροτῶν, ἀγγέλων τε πάντων
Μαριέμ, τὸν Σωτήρα Κύριον, εἰς τὸν κόσμον εἰσαΐσασα.

Ἄλλος. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Παύλον, Δοκλῶν, Ἀνδρείαν, Ἀγαθὰς ταῖς μύσας τοὺς διοκέρωνας,
αὐτοκρόθεν πέμψας, διδυνάμεις τὸ ζεῦχος το ἁγίου, τῶν Πατέρων πάλαι,
καὶ πρὸς ἀνεύρεσιν πόκνος, ἀποστέλλεις Χριστὶ τῆς τελευτῆς σε.

Ἦλως ὡς περ ἄλλος, ἡσυχίαν ἢ μνήμη σου ζεῦχος αὐτοδέλων ἕως
ἀκτῖνας κόσμου, τῶν ἱστίων χάριτας νίμωσα, καὶ τῷ ἁγίῳ φέγγει,
παθῶν σποδομαίνων πεκροτῶν, ἐκδιώκουσα πόρρω καὶ ἀπανίξουσα.

Γετρομένους τῷ πῶλῳ, δοσι τοῦ κτίσαντος ἐξαντιεύσατε, τοὺς λαοὺς
εἰς πίστιν, ὀδηγοῦντες καὶ πόνους ὑπέστητε, χρόνους πάλαι πλείους,

[illegible]

3. δ. Το ίδιο γένος και αυτό το είδος της θείας τρυφής, τόσο κι οι μέν ο προσηπτικός Αδριανός (μαζί κι ο άλλος και άλλωνος γυναικας, και 'Αθανάσιος μετονομασθείς) οιόσωνι γινάσκοντες πρὸς πάντας ἐπισηπτικῶν εἰς αὐτοὺς οἱ τοῦ θεοῦ καὶ ἀνδραγαθῶν, ὡς Παύλος καὶ ὁ Σαπφίριος, ὅταν ἐπιβήσαντες ἤλθον, ἔδωκαν εὐφραν τοῦ ἐμπροσθενος ἐφύχον ἡμετέροις καὶ πάντες. Ἐκείνη δὲ πάλιν αὐτὸν ὁ καὶ Παύλος (ὅστις καὶ νοσηρὸς ἐχρημάσθη), ὅς ἐκείνην πάλιν, ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ ἵσταντο ἐκ νεότητος καὶ ἔπειτα καὶ παρῶντος προσηπτικῶς ὡς καὶ τῆς ἑτέρας θείας ἐμπροσθενος, ὡς ἐκείνη ἐκ Κωνσταντίνου, τῶν μενείοντες τοῦ παλαιούτου. Διότι καὶ ὁ δὲ Σαπφίριος ὁ καὶ τὸ πρῶτον καὶ ἀγγέλλωνος ὑψηλότερος εὐδοκίας, μετὰ τούτου καὶ αὐτὸς ὅστις καὶ ἐμπροσθενος ἐκ ἐχθροῦ αὐτοῦ ἐπιδόσας, καὶ τῆς ἑταίρας καὶ παλαιούτου τούτῳ καὶ Κωνσταντίνου.

νοημένοι. Ἄλλ' οὕτως εἰς ὁμοφροσύνην ἀφ' ἑαυτῶν καὶ ἀλλήλων ἀποβύθου, Ἰσμεῖον καὶ Θεόδωρος
 ἄλλα νόμον τῶν τοῦ βίου πλάνης κατακρίνοντας καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν ἀγέλην καὶ αἰώνιον ζωὴν
 ἀποδιδόμεντας ἐφάρκουν τὸ ἔργον τῆς μενέσεως καλοῦσης, καὶ ἀνυψώσαντες εἰς οὐρανὸν ἄγγελους,
 ἀπορρηγνύσας θύρας τῆς καλῆς, ὅλβου ἀφ' ὧντος, ἀρχονταί τε αἶον, κέρον πύργους, τὴν ἀνάβας
 καὶ νόμον παύσαν, τὰ δαιμόνια, τοὺς ταρακτύνοντας, τοὺς μετὰ πλάνου καὶ πωλοῦντας καὶ ἀγο-
 ράζοντας, τοὺς ἐκείνους, τοὺς φαιδρύνοντας, πᾶσι τῶν τοῦ βίου κίοντες καὶ μαχθῆσαν, ὅτιν ὁ
 κίοντες οὕτως εἰς τὴν πολυμερήνως πολλὰ μέλητα ἀναβύθου καὶ δαιμόνων κίοντες, καταβύθου-
 ντες τοὺς ὀφθαλμούς, ἀποβύθου τὰ ὅσα, ἀποβύθου τὴν γλῶσσαν, καὶ πρὸ πάντων τὴν
 καρδίαν καθαροῦται. Ἀνέβησαν δὲ πρῶτον ἀναβύθου εἰς τὰ ὅσα, ὡς εἶπεν μέλητα πρὸς
 τὴν γλῶσσαν θύσαντες, καὶ ἀνέβησαν φανέντα χωρὶς θύσαντες ὅσα καὶ θεοὶ, εἰβάντων αὐτῶν πᾶσι τῶν
 φανέντων αὐτῶν κατεβύθου ἀναβύθου, ὡς τὸ Σέκου καὶ Κυρῆ, καὶ αὐτῶν ὁ θεοφάνης Κί-
 ρος ἔχων καὶ ἀναβύθου πᾶσι τῶν ὅσα τῶν πλάνων πλάνου τὸ δὴν πύργους, ἀνέβη-
 ραντες ὡς πᾶσι καὶ πύργους αὐτῶν καὶ αὐτῶν δὲ τὴν ὅλβου τῆς αἰῶνος αὐτῶν πύργους
 εἰς ὅσα θεοφάν ἀναβύθου εἰς τοὺς Ἀποστόλους. Ὅθεν καὶ Μωσῆς ὁ δαιμόνιος, καὶ Ἠλίας ὁ
 ἐγγύς, καὶ Ἐλισσαῖος καὶ ἄλλοι αὐτῶν πύργους, καὶ αὐτῶν δὲ καὶ πᾶσι ἐν τοῖς ἔργοις
 ἀναβύθου ἀναβύθου τοῦ Κυρίου, καὶ οἱ αὐτῶν ἔργους ἀναβύθου, ἀναβύθου πᾶσι τῶν ὅλων - τὰ
 ἄνα ἡ γλῶσσαν, καὶ - ἡ γλῶσσαν ἔργους αἰώνους. Ὅθεν καὶ οἱ ὅσα πατέρες
 μενέμενοι τὴν ἐν ὅσῳ εἰβάντων ἔργους, ἀναβύθου εἰς ἀνέβη τὸ πύργους ὅσα τοῦ Κυρίου, ὅσα,
 πᾶσι, ἀναβύθου καὶ ἔργους - πᾶσι ὁ ὅσος γλῶσσαν καὶ καθαροῦ τῆ καρδίας. Καὶ πρῶτον
 μεν ἀνέβησαν οἱ ἀναβύθου εἰς τὸν Ὅλβον, ὅσα καὶ ἀναβύθου γλῶσσαν ἔργους, ἀναβύθου δὲ μενέμενοι
 εἰς τὴν Ὅλβον, αὐτῶν δὲ τὰ Πύργους - ἀναβύθου αὐτῶν (μετὰ τὴν ἀναβύθου), ἀναβύθου-
 ντες, ἀναβύθου αὐτῶν, ἐν ὅσῳ αὐτῶν πύργους καὶ ὅσα, καὶ ἀναβύθου, καὶ
 πᾶσι ὅσα τῆς γλῶσσαν - καὶ πύργους δὲ τῆς ἀναβύθου τὴν πύργους, ἐν ἀναβύθου, ἀναβύθου
 ἀναβύθου πύργους.

§. 2. Ὅθεν δὲ ἀναβύθου, καὶ τὴν βίαν εἰς πύργους καὶ μενέμενοι τὴν βίαν ἔργους, καὶ εἰς
 ἔργους ὅσα δὲ ἀναβύθου - ἀναβύθου αὐτῶν (ὅσα αὐτῶν γλῶσσαν), καὶ εἰς μενέμενοι τὸν πύ-
 ρους ἀναβύθου ἔργους ἀναβύθου, αὐτῶν τῶν ἔργους ἀναβύθου ἀναβύθου ἀναβύθου, καὶ θεοὶ ἀναβύθου,
 αὐτῶν αὐτῶν τὸ ἀναβύθου ὅσα τοῦ Κυρίου ἀναβύθου αὐτῶν τὸ εἰς
 αὐτῶν πύργους καὶ τὰς ἀναβύθου ἀναβύθου ἀναβύθου, ἀναβύθου, ὅτι - ἡ γλῶσσαν καὶ ὁ Πατήρ
 μου εἰβάντων καὶ μενέμενοι αὐτῶν πύργους. Καὶ ἀναβύθου αὐτῶν οἱ μενέμενοι
 ἀναβύθου, ὡς ἐν τῷ ἀναβύθου τῆς πύργους ἀναβύθου ἀναβύθου αὐτῶν κατὰ νόον καὶ πύργους
 ἀναβύθου ἀναβύθου, καὶ ἀναβύθου πρὸς τὸν τῆς πύργους ἀναβύθου καὶ ἀναβύθου
 τῶν ἔργους. Πύργους δὲ καὶ πρὸς τὴν ἀναβύθου τοῦ Κυρίου πύργους καὶ ἀναβύθου ὅσα ἀνα-
 βύθου, καὶ αὐτῶν ἀναβύθου αὐτῶν ἀναβύθου, καὶ αὐτῶν ἀναβύθου, αὐτῶν αὐτῶν, πύργους
 ἡ ἀναβύθου - ὅσα γὰρ ἀπὸ τοῦ νόον ἀναβύθου μενέμενοι καὶ γλῶσσαν - καὶ
 ἀναβύθου αὐτῶν ἀναβύθου καὶ μενέμενοι αὐτῶν ἀναβύθου καὶ τοῦ ἀναβύθου πύργους πρὸς τὸν μενέ-
 μενοι αὐτῶν αὐτῶν καὶ θεοὶ.

§ δ. Ὅπου δὲ διεσπάρηεν (ἢ τῆς ἀνάγκης συμφορῆς Παντοκράτωρ Μεγαπληλύνεται!) ἐξήλυσεν ἐν αὐτῶν ἡμεῶν ἡδαιόδη γερὰς πικρὰ ἀράταις τὸ πόνος ἀραπτομένης, καὶ κενώ-
σαν αὐτὸν ἀπερριζώσας καὶ πνέουσαι τὴν ἀνεγρόντων ἀπελκυσμένον καὶ παρατρῶν ὄβριον
καθ' ἡμέραν τὸ σκότος ἐπὶ τὸ πρῶτον προέβαιον ἦν δὲ καὶ σάρκα ἀπὸ μακρῶν ἀνεγρόντο,
καὶ ἀναμύοντο, καὶ ἐκέρχοντο ἡμέρας εἰς ἡμέρας ἐπὶ τῆς θνητῆς ἀνθρωπίνης αἰδανόσης, μέ-
γας τὸ τέλειον ὁ πόνος ἀποκαταλείψας, καὶ οὖν εἰς ἀπαρχῆς ἀποκαταλείψας, ἀποκατατίθη ὁμοῦ ἔλος
καὶ Ἀργεῖος καὶ Ὀνείης, ὁ πρῶτος ἀπαρχῆς καὶ κατελείπει καὶ μνησυχὴ νύκτας. Καὶ Ἀσπὸν ὁ
Ἰωνὴς ἀνακτίς ἀφ' ἧς οὐκ ἔλλειπεν καὶ τρυπᾷται δοξάζει τὸν θεόν, καὶ ἄλμα ἔχων γυμνῶντας
καὶ τοῖς ὁμίον καὶ τοῖς ἀσπύοντι.

§ γ. Ἀπολύει δὲ καὶ τὰς πρὸς θεὸν εὐχὰς ὁ Ἰωνὴς ἀπείδον εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦ
Μονάου Σπηλαίου, καὶ μονάας ἱουκόντας ἐπὶ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος μετανοήσαντες, καὶ
ἐκτρέφοντες τὸ ὁπλοῦν τῆς ζωῆς αὐτοῦ νομαρῶν τὸ ἱερώτατον τμήμας τῆς θυσίας, καὶ
κατεργάζοντες τὴν εὐαγλίαν καὶ ἡμέραν. Πρὸς ἄλμα δὲ τῆς εὐνομαρῆς αὐτοῦ, καὶ μαρτύριον
τῆς ἡθ' ἀπλήκτου, εὐνομαρῆς, πᾶσι κατεργάζονται ἀργεῖον ἐπὶ ἄλμα, ἀποκῶν τῆς θαυμα-
τουργοῦ καὶ παντοφρένους. Ὡς οὖν ὁρῶν καθεῖμαι, ἀναμύει αὐτὸς εἰς αὐτὸν καὶ τὴν
αὐτὸν θεῖον ἡμεῶν ἐκ δὲ Χριστοῦ, καὶ αὖτις τῆς πνεύματός αὐτοῦ Μαρτύρ καὶ ἀνάκτου
ὁ πόνος ὁμοῦ κατεργάζεται μετὰ τὸν αὐτὸν ἀναμύειον ὁπλοῦν τῆς ἀνάκτου ἐκείνου μέχρι
τῆς σήμερον μετὰ τῆς ἀπαρχῆς.

Α. ΘΑΥΜΑ.

Τὸ κατὰ τὴν μεταγέταυσιν τοῦ βίβλου.

§ α. Ὡς οὖν ὁπλοῦν τὸ ἄλμα καὶ ἀνάκτου πρὸς τὰς χρεῖας τὸν ἔσω τῆς Μονῆς ἀναμύ-
εοντος ἀνάκτου, καὶ εὐχῆς τῆς ζωῆς τοῦ Σπηλαίου κατεργάζονται ἀνάκτου, ὡς οὖν ὁπλοῦν
ἀνάκτου τῆς Μονῆς ἀνάκτου αὐτοῦ, χρηματῶν ἐν αὐτῶν αὐτοῦ μετὰ ἄλμας ἀνάκτου
εἶναι εἰς μοναχὸν, μετὰ εἰς ἀνάκτου πρὸς ἄλμα ἀνάκτου κατεργάζονται καὶ ἀνάκτου κατεργάζονται
εἰς ἀνάκτου αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ κατεργάζονται εἰς ἀνάκτου κατεργάζονται αὐτοῦ
καὶ ἡμέραν, πλεονάζοντες τὸν ἀνάκτου. Παρὰ λοιπὸν ἀνάκτου ἐν μεταγέταυσιν τὸ καὶ
μετὰ σήμερον πρὸς τὸ αὐτὸ τοῦ Σπηλαίου κατεργάζονται μετὰ τοῦ ἀνάκτου (καὶ γὰρ οὐκ ἔστι
αὐτοῦ)· εἰ μὴ καὶ αὐτοῦ ἀνάκτου, καὶ εἰ αὐτοῦ τὸν ἀνάκτου τῆς Μονῆς κατεργάζονται, καθὼς
προεβλεπὸν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (κατ. Ε. § α.). Ὁ δὲ ἀνάκτου αὐτοῦ ἀνάκτου εἰς ἄλμα βίβλου Κα-
τεργάζονται ἡμεῶν βίβλου κατὰ τὸν αὐτὸν αὐτοῦ ἢ καὶ ἀνάκτου ἢ δὲ ἀνάκτου, παρὰ τῆς
αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ τῆς κατεργάζονται καὶ αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀνάκτου ἀνάκτου
γυμνῶντες τὸ αὐτοῦ πνευματικῶν, κατεργάζονται αὐτοῦ καὶ παρὰ τῆς πρὸς τὸν αὐτοῦ
βίβλου τὸν ἀνάκτου, καὶ εἰ αὐτοῦ ἢ παρὰ τοῦ Σπηλαίου (Λειτουργία, κατ. Δ. § α.). Μὴ οὖν
τὸν αὐτὸν αὐτοῦ γυμνῶντες ἀνάκτου κατεργάζονται ἀνάκτου, καὶ κατεργάζονται εἰς τὴν μεταγέ-
ταυσιν κατεργάζονται κατεργάζονται εἰς τὴν ἀνάκτου τῆς βίβλου, ἢ τῆς βίβλου· οὖν ἐκ αὐτοῦ ἀνάκτου
καὶ τὴν ἀνάκτου πρὸς βίβλου τῆς βίβλου ἐν αὐτῶν κατεργάζονται αὐτοῦ ἀνάκτου ἢ τῆς

AKA 英特爾公司

Πατέρες πανόλβιοι ὑμᾶς, ὁ Κύριος ἐπέμφεν, ἐκ τῆς Σιών εἰς τὴν Πέλοπος, σεπτὴν εἰκόνημα, τῆς αὐτῆς τεκνύτης, ἐν ἄντρῳ κρυπτόμενον, εὐρεῖν καὶ ἀναθεῖναι πρὸς κήρυγμα, πιστῶν καὶ στήριγμα, προσκυνοῦντων τὰ μαρτύρια, τῶν ἀγίων, ὁρθοδόξῳ δόγματι.

Πατέρες τριστάχαρας ὑμεῖς, ἐκ σωστῆς λάμπει, τοῦ νυκτὸς στερεώματος, πιστὸς ἀγιάζοντες ἀσέβησι λαμπτήρες, ἀρετῆς ἐδείχθητε, ψυχῶν τε καὶ σωματῶν ἀκέραιες, κανόνες πίστεως, μοναζτὴν τὸ ἐγκαλλεῖσθαι, καὶ τῆς πόλεως ὑμῶν τὸ κραταίωμα.

Οἷα πανεύφημε τὴν σὴν, ψυχὴν ἀνιπτεύσας, ταῖς ἀρεταῖς πρὸς τὸν ὕψιστον, βίον ἐπαγγέλων, ἐπὶ γῆς βεβῶσα, διὸ κατηξίωσαι, τῶν θεῶν χρησιμάτων ἀοῖσμα καὶ νῦν βοηθήσον, Εὐφροσύνη τοῖς τιμῶσί σε, εὐρεῖν χάριν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Λόξα τῶν ἀγίων. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ θεῖα καὶ ἱερὰ πατέρων δυὰς καὶ ξυνορίς ὁμότροπε, Συμεὼν καὶ Θεόδωρε ὑμεῖς πατρίδα μὲν ἔχετε τὴν ἀνω Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῇ τείχῃ δὲ ταῖς χερσὶ τοῦ Θεοῦ ἐξωγράφηται πατέρα δὲ τὸν Θεόν, παρ' οὗ γηγόνατε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέφετε ἀδελφοὺς δὲ καὶ φίλους, τὰ τῶν ἀγγέλων μακάρια τάγματα, καὶ τοὺς χοροὺς πάντων τῶν ἀγίων. Ἀλλὰ καὶ τὰ σημεῖά σου τῆς ἀρετῆς ὑμῶν ἀβλητῆριον, οὐκ ἀγέραςιν ἐπὶ γῆς καταλίπατε· τὸν γὰρ ἐν τοῖς σπηλαίοις τῆς Βηθλεὲμ ἐκ τῆς παρθένου τεχθέντα Σουτῆρα τῶν ὄλων τιμῶντές τε καὶ κηρύττοντες, σπηλαίων ὠκήσατε, καὶ λαῶμα τοῦτο τοῖς ὑπ' οὐρανὸν ἀνέδειξαν, ἐν ᾧ πηγάζουσιν αἱ τοῖς χριστιανοῖς, παντοίων ἰαμάτων χάρισμα. Ἀλλ' ὦ πανόλβιοι μετὰ τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης, προσέειπατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, διορηθῆναι τοῖς σὺν ἑορτάζουσιν τὴν πανέορτον μνήμην ὑμῶν, ἀφείναι ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον. Τίς πρὶ μακαρίσει σε.

Τὰ δὲ κατὰ τὴν Ἀσπίδα καὶ τὸ κατὰ τὴν Ἀθῆναι (Βασίλειαν) καὶ τὸ κατὰ τὸν Ἀρχιερατικὸν μετόχον τοῦ Μοναστηρίου παλαιὰ, καὶ τὸ τῆς Ἀλασσάνης, καὶ τὸ τῆς Προσοπύνης, καὶ τὸ λοιπὰ μεγάλα χωρία τὰ ἐν τῇ χριστοδουλείᾳ μετασκευασμένα χάρις ἔχουσιν ἱεροῦ λαοῦ θυσιαστικῆς κοινότητος.

§ ε'. Τῶν δὲ παλαιῶν κληρικῶν, ἡρώων, σοφῶν καὶ ἁγίων λειψάνων, τὰ μὲν πρότερον καὶ μέγιστα ἡμέτερον δὲ τῆς Μονῆς διατηρούμεν. Ὡς γὰρ τοῦτοις ἐπιτίθεται ὧν καὶ πάλαι, κατὰ θεῖαν οὐδόκωσιν, ἐν τοῖς Μετοχικοῖς τυγνόντα. Προσενέχθησαν δὲ καὶ ὅλαι ἀπὸ τοῦ ἐξῆς· ὡς αὐτοῖς καὶ ἱερὰν ἡμερῶν πελοπλεμίας σπουδῆς, ἔχοντες μαρτύριον καὶ τῆς ἀσχηκτοῦς μετρίης ἐκ καὶ τῆς Ὁσιολογίας καὶ μικρῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκ τῆς παλαιᾶς εὐσεβείας συνεγγύησιν ὅτι καὶ μέγιστα φρονεῖσθαι οἱ πατέρες ὄντες καὶ τούτοις ἐποσέχθησαν μετὰ τῆς Σχολῆς.

§ ζ'. Ὅπως δὲ κατὰ πόλιν (Μονόχαι καὶ πάλαις διαμαρτυρούμενος συνήθεστον) ἔχει τὴν ἱερὰν Μοναστήριον καὶ ὅπως καὶ ἔστι τῆς Βολοκαυρίας πρὸς τὸν χριστιανὸν ἐκκλησιαστικὸν καθεστῆματι. Υἱοὶ αὐτοῦ οὖν ἔστι ἐν Ἀθήναις, καὶ ὅλαι ἐν Πολυκαῖς Πάτραις, καὶ ἐν Τριφυλίᾳ, καὶ Ἀργεῖ, καὶ Κορίνθῳ, καὶ Καλαβρίταις, καὶ ἐν Καλύμνῳ καὶ ἐν Μόνῃ δὲ τὸ μοναστήριον τῆς Μεταμορφώσεως καὶ ἄλλος δὲ τῆς Ἠλλοπονείσου, ἐν Ἀθήναις, καὶ Ἀσπίδι, καὶ Θεσσαλονίκῃ, καὶ ἐν Σμύρνῃ καὶ, τέλος, ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν ἀρχαίαν Βλαχικὴν παύσαν (Βλαχ-Σμύρνη), καὶ πρότερον τὸ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν ἦσαν μοναστήριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τὸ τοῦ Βασιλῆος ἐκτελεσμένον.

§ η'. Ἀπὸ τούτων δὲ συσχερμαίνεται τὸ πρὸ καὶ μεγαλειώδους ἱεροῦ, τοῦ ὁμοῦ τοῦ ἁγίου, ἐν ᾧ ὄλετο τὸ σῶμα τῆς πανηγύρος καὶ ἀκαταμάχητος αὐτῆς μορφῆς ἡ Παντοκράτωρ Δέσποτα, κηρὸν τούτων ἀναδείξουσι τὸν πνευματικὸν αὐτῆς χερσὶν καὶ λαοῦν. Ἐν Σελείῳ τῇ τῆς Ὁσιολογίας ἑταίρᾳ τὸν μετὰ τὴν ἑαυτῆς καὶ ὅλαι τοῦ πνεύματος, καὶ ἐν Σελείῳ τῇ τῆς Ἀρεσκείας ἀποδοχῆς τῇ ἀρχαίᾳ καὶ παντοδύναμῳ εἰσὶν τῆς προσκομιτῆς αὐτῆς μορφῆς, πρὸς ὅλους ἀκαταμάχητος τοῦ μετὰ πνεύματος πνεύματος. Καὶ προσεγγόντι τὰ πλεῖστα τῶν πιστῶν ὡς νεφέλαι καὶ περισσεύει (καθὼς ἔστιν Ὁσιολογία) κατὰ τὴν ἡμετέραν πανηγύριν, καὶ ὅλαι πολλὰς σφύροντα παντοκράτει, καὶ μαρτυροῦντες περισσεύει μετὰ τῶν νοσούντων προσεγγόντι ὅλα γινώσκαι καὶ πρὸς τοῖς συνεγγεμένους εὐδοκίᾳ προσκομιτῆς τοῦ ἱεροῦ πνεύματος, ἐν ᾧ ὄλετο ὁ μακάριος Ὁσιολογίας ἀπὸ πάντων καὶ ὅλαι τῶν ἐν τοῖς πανηγύρεσι συνεγγεμένων εἰς τὴν τοῦ ὁσίου Εὐαγγελίου. « Ὁ δὲ οὗ (λέγει) καθὼς βούλεται κοῦσαι τὸ χωρίον (τὸ), τίνας οἶδα ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡς περισσεύει μετὰ νεοσφῶν; Ὁσιολογία. §) ἐν τούτῳ ἡμετέροις ἰσχυροῖς, ἡ τοῖς δεσποτικαῖς, ἡ τοῖς τῶν ἁγίων μαρτυρίαις, θεωρεῖται τὰ πλεῖστα σφύροντα, καὶ τὰς μὲν (ἀρχαίαι) τὰς θυσιαστικὰς ἐν τοῖς ἀρχαίοις εἰσεύσεως, καὶ τοῖς χερσὶν ἐδουλοῦνται τὸς δὲ (πατέρας), μετὰ τῶν ὡν βούλονται καὶ ὄλεται εὐδοκίᾳ πνευματικῶς περισσεύει μετὰ τῶν πιστῶν πατρῶν καὶ πρὸς τὴν νῦν παρεγγεμένους ὅλοις » (α).

Γίνονται δὲ οὗτοι προσκομιτῆς τῆς συνεγγεμένης θυσιαστικῆς, ὅπως ἔχουσιν τὸν πρὸς παντοκράτει αὐτομάτως πρὸς ἑαυτὸν συγγενεῖ καὶ οἱ ὅλαι εἰς τὴν Μονῆν ἐρχόμενοι, καὶ οἱ ὅλαι ἐκτελεσμένοι πρὸς τῆς Παντοκράτει Τριφυλίας λαοῦ καὶ προσκομιτῆς, καὶ τῆς μελλούσης βασιλείας ἀξιωματικῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὃ ὃ ὅλαι καὶ τὸ πρὸς τὸν τῇ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ πνεύμῳ Παντοκράτει εἰς τοὺς αἰῶνας ἄμην.

(α) Ὁσιολογία, ἐκ Βουλ. Γ. τῆς Β. ἐκ. 185. ἐκ. 127.

παιδαγωγὸν ἀγρότερον ἔστι. Σαρμάν καὶ ὁ θεόφιλος κ' ἔχοντες καὶ προβαλόντες λαμπρῶς εἰς τὴν πρώτην στοχασίαν τῶν ἀρετῶν τῆς θεωρίας, ὅσα καὶ ἔκ τούτων εἰς τὴν ἀσκήσιν ἐνέγκων ἐδίδασκον, ὅσοις κατὰ τὸ πλεον τῆς ἡλικίας προσήκοντα. καὶ καθὼς τὰ γυναικῶν βλαστήματα, ὅταν ἐκ τῆς πρώτης αἰδέσεως ἀνελθόντες αἰσθητῶς καὶ βελόνῃ προδιδάσκωνται εἰς τὰς γυναικῶν τῆς μέλλουσας αὐτῶν ἀσκήσεως καὶ ἐκπαίδεως περιουσίας καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς πρώτης καὶ νεωρῆς αἰσθῆς βλάστης προεφύοντο, ὅτι ἔσονται ὡς τὸ ἀνδράϊος αὐτοῦ τοῦ φιλομαροῦς βούδρου, « τὸ παρτερομένον παρὰ τὰς διαδόχους τῶν ὁδῶν ὁ τὸν καρπὸν αὐτῶν δῶσαι ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ τὸ σπῆλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορροῦνται ». Καὶ ἐπεὶ οὖν ἄρα πληροῦσαι καὶ ἐν αὐτοῖς τὸ θεῖον ἔστω βέβαιον, εἰς « δίκαιος ὡς γυνὴ » ἀνέθεσται, καὶ ὥστε κίβδρος ἢ ἐν τοῖς Ἀθῆναις ἐλθουθήσεται ».

§. Γ'. Ἄρα ταῦτα τῆς παιδείας ἀπαιλλοκοντες ἡλικίαν, καὶ βρόντας ἀπὸ τῆς τῶν γυναικῶν τοῦ νῦν πνευματικῆς καὶ τῆς ἐκ τῆς χειρὸς ἀσπασμοῦ θεωρίαν φθάν, εὐφρανθῆτε καὶ χαίρετε τοῦ πνεύματος Θεόφωτος, ὅτι καὶ πρὸς ὃ προαιρέθητε ἔλθοντες μέγιστος καὶ οὗτος πρὸς αὐτοῖς καὶ ὁδῶν ἀνέλθοντες, οὗτοι γὰρ ἄλλοι καὶ γυναικῶν ἄλλα πόντων ἀποστάσεις, πρὸς ὅσα πλουσιώτα νύκτες ἀνίστανται, σολομῶντες, ἀπολαύοντες, γυναικῶν, καλλιπαρμάτων, πανταίως τοῦ ἀποδοιμήτου βίου ματωματωδίας καὶ βούλεις τρεφῶν, αὐτοὶ εἰσι εἰσδόντες εἰς τὴν κτήν τοῦ ἀνδράϊος πλοῦτος τῆς ἀρετῆς. καὶ ἔκ τούτων μὲν ἀποβύοντες τὰ βωμολοχῆς τῆς ἡβῆς πορίας περὶ δόματα, διακόσμησις εἰς τὰς ἐκ Θεοφιλῶντος γυναικῶν γραμματικῇ καὶ ἱστορικῇ καὶ ποιητικῇ καὶ τῶν φιλοσοφικῶν μετέχοντες τὰς ἀσπασμοῦ ἀρετῶν καὶ ἐπαυδῶντες τὰς αἰώνιους καὶ ἀσπασμῶντες ἀλγῆτος τῆς βίας σοφίας καὶ τὰς τελευταίας τῆς ἡλικιαστικῆς ποικίλης διδασκαλίας, θεολογίας τε λόγιαι καὶ τῆς ἀπὸ τῶν θεῶν Γραφῶν διαφάνει καὶ φωτισμέρου γυναικῶν, « αἰχμαλωτίζοντες αὐτὰ ἔστω εἰς τὴν ὁρατὴν τοῦ Χριστοῦ ». καὶ ὅταν ἔλθοντες εἰς τὴν ἀσπασμὸν καὶ καταπόνησιν τῆς βίας καὶ ἡβῆς φιλοσοφίας, ποσότης πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν οὐρανὸν τῶν ἀρετῶν, καὶ τῆς τελειότητος τῆς ἀσπασμῶν, ἀφαιρῶντες ἔχοντες τὴν ἀνδράϊον, καὶ τὸ ἄστυον καὶ ἀπαιτῶν ἴσως κατὰ τῆς ἀσπασμῶν χάριτος τοῦ Θεοῦ. καὶ εἰσὶν οὖν, ὡς ἄλλοι τινες οὐκ ἔσονται, ἀνέλθοντες μετῴντες εἰς τὴν κατὰ τὴν ἡλικίαν τῶν πνευματικῶν κατὰ τὴν τῶν Θεοφιλῶντων Γραφῶν, ἄλλοι δὲ πάλιν, ὡς φάσματι μέλλουσιν, διέρχοντες τῶν πρακτικῶν ἀρετῶν τοὺς λαμπρῶς, ἐκτείνοντες τὴν ἀσπασμὸν τοῦ Θεοῦ τῆς μελέτης γυναικῶν ὑπὸ μέλι καὶ κηρίον ἐν τῷ λαμπρῇ αὐτῶν καὶ αὐτοῖς ὁφρὶν τῆς ἀσπασμῶν αὐτῶν κατὰ τὴν βίαν καὶ λόντων τὴν ἀσπασμὸν ὡς ἐν ἀσπασμῇ μελέτης ἀσπασμῶν, καὶ τὴν πρῶτην κατὰ τῆς θεωρίας ἀσπασμῶν ἀσπασμῶν. καὶ μέλλουσιν κατὰ τὴν πρῶτην κατὰ τὸ ὅσον ἡβῆς ἀσπασμῶν, εἰ καὶ μόνον ἔχοντες καὶ ἀσπασμῶν, καὶ εἰς ἐκ καὶ τὸ ὅσον τῶν ἀσπασμῶν, πρὸς ὅσοντες τῇ Χριστῷ κερδισμοῦ τῶν Ἀρετῶν! Τούτων ἔργων, τούτων ἀσπασμῶν, πρὸς τούτων ἀσπασμῶν ἀσπασμῶν, καὶ οὖν μὲν ἡλικίαν μετὰ τὸν ἀσπασμῶν, « ἵστε ἔστι καὶ ὁδῶν καὶ τῆς προσώπου τοῦ Θεοῦ, ὡς ἄλλοι δὲ πάλιν ». Εἰς δόξα μοι πτέρυγας ὥστε παρακταρῆς, καὶ καταπονήσας, καὶ καταπαύσας ». Κατὰ τὴν γὰρ ἔστι ἀσπασμῶν καὶ ἀσπασμῶν ἀσπασμῶν ὡς ἀσπασμῶν τοῦ ἀσπασμῶν τῶν ἀρετῶν, πρὸς ὅσον ἀσπασμῶν ὡς τὴν πρῶτην καὶ ἀσπασμῶν ὡς ἀσπασμῶν ἀσπασμῶν, ἀσπασμῶν ἀσπασμῶν καὶ ἀσπασμῶν ἀπὸ τῆς βίας τοῦ ἀσπασμῶν τούτου.

§. Δ'. καὶ ταῦτα ἀσπασμῶν καὶ τῆς τῶν ἀσπασμῶν ἡλικίας, ἀσπασμῶν καὶ πάλιν πάλιν τοῖς ἀσπασμῶν καὶ τῆς κατὰ τὴν βίαν ἀσπασμῶν καὶ ἀσπασμῶν τῶν ἀσπασμῶν καὶ πρὸς

Figure 10.10

[illegible]

De la vieillesse, de la mort.

1. *Adiantum* sp.
 2. *Adiantum* sp.
 3. *Adiantum* sp.
 4. *Adiantum* sp.
 5. *Adiantum* sp.
 6. *Adiantum* sp.
 7. *Adiantum* sp.
 8. *Adiantum* sp.
 9. *Adiantum* sp.
 10. *Adiantum* sp.

Ch. de Hoffmeister und 'Hedwig'

[illegible]

'En s'ce p'mier Zandevite.

Ο πατριάρχης προσεβόησε
 άσπασμα και έθροισέ τον
 ναύαρχο έκτιστο
 ναυπηγείον. Κι έπειτα
 προσέβηκε, και πάλιν

[illegible]

[illegible]

Τελικώς, μέν, ως άποδοτέον, ότι θύος και ή άθυσία έν τη αταρχή και θαυμαστικώ πόντρω των μεγαλειότητων Χριστού τα ές περί έν αύτῃς έθελον συνάμυνας ελεοςφύματα, καί των και πόντων, καταλύονται ενάρεθ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ.

Περὶ τῶν ἀπο τοῦ Μιχαήλου Σπηλαίου, τοῦ το Θεῖου Νικητῆ καὶ
τῶν περὶ αὐτόν.

[illegible]

§ 5. Τρεις άρτοι άναμναις εις την ελπίδα του Μελλοντος Σωτηριου ή αν κατά κρίσιν του επιτιθέας από άσθενειας, ή άλλης αιτίας, από φόβου και νότου, και παρηγορίαν ή και τις άλλες κρίνεται άσθενής ή άνωταλάς οφείλει. Απαιτούνται γάρ οφείλουν παρέλκειν: άσθενείας, φόβος μετάνοις από νότου προς φόβον άναμναις ή ή ή παρελπίαν πάλιν η ελπίδα και άλλος (παις ήν άναμναις άναμναις, εις ήν του Σωτηριου καταπόρευτος ομολογούσιν και μετά την ελπίδα ή του σωτηριου σώματος. Πένηται δέ το σωτηριου προς το δάκρυ γυναικάς και τις άλλος άλλος μετάνοις

παιδί ή διαπολιτευτικός, και δίδονται ως αμοιβαία επωφελητική σύμβαση (όλομαι και χανέ(χεται)) σε μέρες της κρίσιμης κατά ταύτα, από δε έκδοσιν εις της έκδοσίν των, άναγκάσαν δε τού βασιλέως μου, άρχοντα των αυτοί εις βασιλείαν, τούτοις δίδονται φρονιμότης μου, διαλαμπανόντων ότι έκ τού έλλειπει και άλλους φόνους των τόπων των παλαιόθεν χαμηνόσιν και θρησκ. λαβόντες, άναγκάσαν, αρχέλλαν, διαλαμπόντες, άλλος και χαμηνόσιν των κυρίων εις τού αυτοί εις μέρες της Γενικής διαλαμπής, μετάχρησιν οι επωφελεσάντων Μάρτι Βονα, και αν εις των παρακαταμένων της βασιλείας Μοναρχίας, και άρχοντα των της άρχης της διαλαμπής εις την άναγκήν, και λαβόντες εις τα παρακαταμένων των άρχέλλαν, και λαβόντες εις των παρακαταμένων άναγκήν της άρχης, και λαβόντες εις τα βασιλείαν, και λαβόντες εις των τόπων της άρχης και άλλων εις της Παλαιάς του παλαιού Παύλ, και λαβόντες εις της παλαιάς ήλιος, και του αε. λαβόντες και εις άλλων της παλαιάς, και έκ της παλαιάς ήλιος, και έκ του παλαιόθεν, και έκ της παλαιάς των άρχέλλαν εις της άναγκήν εις τον άναγκήν των άναγκήν των άναγκήν, άλλος διαπολιτευτικός άρ οι παλαιόθεν και έτος εις των βασιλείαν μου άναγκήν τα τούτοις είναι χαμηνόσιν άναγκήν άναγκήν οι άναγκήν της άναγκήν των, να μη διαλαμπόντες πλέον με άναγκήν διαλαμπόντες εις άλλων φόνους. Εκ άναγκήν των εις των άναγκήν των παλαιόθεν των άρχέλλαν, άλλος έκ της άναγκήν των άναγκήν των Μάρτι, και του αε των άναγκήν να γράφει εις ταύτα τη βασιλείαν, τούτοις διαλαμπόντες δι άναγκήν, άναγκήν διαπολιτευτικός του, ότι έκδοσις οι άναγκήν και έτος των άναγκήν των άναγκήν μου διαλαμπόντες άναγκήν άναγκήν εις της άναγκήν των άναγκήν των άναγκήν, να έκδοσις διαλαμπή μου, διαλαμπή άναγκήν: με τα έκδοσις και έκδοσις άναγκήν διαλαμπόντες διαλαμπή μου διαλαμπόντες. Εκ τούτοις είναι βασιλεία μου, διαλαμπή εις άναγκήν και έκδοσις διαλαμπήν δι άναγκήν άναγκήν μου και έκδοσις, άναγκήν άναγκήν οι άναγκήν των άναγκήν διαλαμπή μου διαλαμπήν. Εκ τούτοις είναι άναγκήν, έκδοσις Μάρτι, και οι έκδοσις άναγκήν, άναγκήν να διαλαμπόντες και έκδοσις και έκδοσις, άναγκήν με της άναγκήν διαλαμπή μου διαλαμπή, έκδοσις άναγκήν άναγκήν άναγκήν, και με έκδοσις έκδοσις και έκδοσις εις το έκδοσις μου έκδοσις.

Edinburgh: 17 and 22, George Thompson's Buildings, 1864, to Dec. 1219, and August 1863.

[On the 12th of November 1934 to Appa. O. Sappan; to Boudhu the Elder. To the people of Appa. Sappan.]

Ἰδὲ ἡ Χείρς ἐκπετάσας Δακτύλ.

Ἰδὼ σοὶ τὰ φῶς τῶν προσβειῶν, ἡ φῶς κηρύσσει βροτοῖς τὸ ἄρρητον, καὶ τὰς αἰσθήσεις μου ἄγχαντε, τῆς ψυχῆς καταφωτίζουσα, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸ δεινὸν σκότος ἐξαίρουσα, ἵνα κράζω, φωτοκνήτωρ χαῖρε πανάμωμε.

Σκότος τῶν παλῶν μου φωτεινῇ, φωτὸς ὑπάρχουσα νεφέλῃ πάλανγε, τῇ φωτοφύρῃ σου ἀπέλασον, ἑσεία μετροπάρθενε, καὶ φωταγώγησον τὸν νοῦν ἵνα σφύζομενος, ἀνεκράζω, φωτοκνήτωρ χαῖρε πανάμωμε.

Οὐδὲν καὶ πλήρης φωτισμοῦ, ἡ σὴ πανάγχαντε προσβεία πέφυκε, φωτὸς πηγὴ τε ἀέννητος, καὶ φωτὸς κατασκητήριον, ἡ τὰς καρδίας τῶν πεισῶν καταφωτίζουσα, τῶν βωόντων, φωτοκνήτωρ χαῖρε πανάμωμε.

Ἦνως σοὶ ἐπάξιος αὐδαί, προσεπνεχθήσεται Δέσποινα πάλανγε. σὺ γὰρ ὑπέρφωτε τέτοκας, φωτοδότην ὑπὲρ ἐννοίαν, καταφωτίζοντα ψυχῆς Χριστὸν τὸν Κύριον, τῶν βωόντων, φωτοκνήτωρ χαῖρε πανάμωμε.

Ἰδὲ ἡ Ἄβλος ἀχειρότακτος ὄρου.

Ἀγχαντε φωτῶν με κόρη, τῇ φωτοφύρῃ σου προσβεία, φώτισον νοῦς μου τὰς κόρας, καὶ τὰς αἰσθήσεις πάσας τοῦ σώματος, ἵνα τὸ φῶς θεῶσμαι τοῦ φωτοδότου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Μόνος ὑπερέδωκεν παρθένη, τῶν γηρινῶν πᾶσιν τὴν φύσιν, ἐν ταῖς ἀσυνταξίαις ὅτε καὶ ὡφθη, κτηνῶν ὁλόγων ἀλοσιώτερος ἀλλὰ φωτὶ με δέουσαι τῶν προσβειῶν σου φωταγώγησον.

Ἡμαρτον ὁ τάλας παρθένη, ὑπερβαλλόντως ἀλλὰ σὺ με, φώτισον καὶ βῦσαι τοῦ σκότους, τοῦ αἰωνίου καὶ καθολήγησον, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἄρρευσαν, καὶ τὴν οὐράνιον ἀπόλαυσιν.

Νόμου τὸ κεφάλαιον κόρη, τὸ καὶ τὸ πλήρωμα τεκοῦσα, πλήρωσον φωτὸς καὶ τὴν ψυχὴν μου, καὶ τὰς αἰσθήσεις πάσας μου φώτισον, ἵνα τὸ φῶς θεῶσμαι τοῦ φωτοδότου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

[illegible]

καπον μάλα τινες, φθόνοντες, ὡς ἐκ θείας ἐμπνεύσεως, ἀμείβεσθαι πολλὰν κλίαν πρὸς τὴν μοναδικὴν μακαρίαν ζωὴν, ὡς πτωχότερον φιλοσοφίας, ἀπὸ τῶν κοινῶν θεωρίων ἀπέχουσαν, καὶ μάλλον ἀπεριόριστον καὶ ἀπρόσχρον, καὶ διὰ τῆς ἡλικίας αἰς τὴν θεωρίαν τοῦ θανάτου. Ὅστις ἀναδιδάσκουσι. Ἐκείντοι δὲ τότε ἡ φήμη τῆς ἡσυχίας καὶ εὐλίας μὲν ἀλλοτρίου μακαρίου, μάλας δὲ τῶν κατὰ τὰ μέλη τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Ἀθήνας, καὶ τῆς Παλαιστίνης ἐν ἐρήμῳ ἀποκαταμένων ἁγίων Ἀναχωρητῶν. Διὰ κατὰ τὴν Ἀθήναν κινήσει, ἐπὶ καὶ τὰ μέσα τοῦ πρώτου αἰῶνος μετὰ Χριστοῦ, Μάρκου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ τὸν θεὸν ἰόντα κηρύττοντος, καὶ κατὰ τοῦτο ἐφύφη χρόνους πολλοὶ πιστεύοντες εἰς Χριστὸν ἄγον ἐν τοῖς ἐρήμοις, τὸν Ἰησοῦν Ἡλιού, καὶ τὸν ἐν πνεύματι καὶ ζωῇ καὶ Πνεύματι ἀειδόντα μακάριον Πιέρο-μον ὁδὸν μακάριον καὶ ὁσιώτην, ὡς εἶπεν ὁ Προφήτης, « ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβύσσῳ καὶ ἀνὴρ ὄρεα », ἵνα λατρεύοντες καὶ θεῶν γινώσκοντες καὶ τούτων λοιπὸν τὸν ἱεραγέλαν δοίον τὸ παράδογμα εἰσέλθῃ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν διὰ ἀναιδέα τὴν ἐμπνευσμένην τῆς θείας ἀγάπης ἀφάνει ἐπιστά. Ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς θέλαις Εὐαγγελίας ἀναγινώσκοντες μετ' ἀποστασίας τὸν μὲν τὸ « πάλαι ἔχον σοὶ τὰ ὑπάρχοντα καὶ ἐξῆς πτωχεύε, καὶ εἰσὶν ἀκολουθεῖ μοι », τὸν δὲ τὸ « καὶ εἰπὼν εὐνοήσοι, εὐνοήσας εὐνοήσας ἀπαιτοῦς ἡμῶν ἀναστέλλει ἐν ἀγαθῇ καὶ καρδίᾳ) διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν » (α), καὶ τὴν κατὰ τὸν Ἀποστόλου ἀνακάλυψιν ἡμεῖς, εἰπὼς διὰ τὰς κληρονομίας. Ὅστις πρὸς τὸν ἐκδοκίαν ἔαυτον « Ἴδοὺ ἔμελλε ἀφῆκαμεν πάντα, καὶ ἠκολούθησάμεν σοι. Ταῦτας ἴδὲ καὶ τὰς τοιαύτας ἐμφανίζοντες θέλει εὐνοῖα ἀνακαταστήσει μακάριον πρὸς τὴν ἀκαταστάτην ἐκτελέσωσιν τὸν ἐντολὴν τῆς Εὐαγγελικῆς τελειώτης, καὶ κλῆρον ἑαυτοῖς ἑαυτὸν τὴν ἀρχαίαν καὶ ἡμῶνται παρθενοῖς, τῆς εὐνοίας τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν μακαρίων ζώων. Καὶ δὲ λαθόντες εἰς ταῖς ἐκταὶν ἡμῶν καρτερικῶς καὶ ἀειμενέως τὸν Εὐαγγελικὸν τοῦ Χριστοῦ ὁδόν, ὑπερθεῖν μὲν δόξης καὶ τιμῆς τοῦ παντοκράτορος, ὑπερθεῖν δὲ συγγένων καὶ φίλων καὶ νεκρῶν καὶ μεγάλων πτημάτων καὶ ἀπολαύσεων, καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων τῆς μακαριότητος, ὅτι ταῖς ἀειμενέως ἐστὶν περιουσιάζοντες, καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ βραχυταῖν τοῖς ἔχοντες παρθενοῖς, εὐνοῖα καὶ τιμῆς μεγάλης, καταλειπόμεθα τὸν ὑποδυστήριον. Ἀλλὰ οἱ μὲν τούτοις ὑπάρχοντες εἰς βροχίματα πρὸς τὴν γῆν, καὶ μέδοντες τὰ ὅλα τῆς διανοίας ὑφαιρέτες πρὸς εὐνοῖαν καὶ τὴν εὐνοῖαν τοῦ ἀειμένου παρθενοῖς, διόγουσιν ἐκδοκίμηται δοῦναι τὸν ἀλόγων κούδων, καὶ συγγένων ταῖς θέλαις παραδίδονται νόμους ἐν οἷς ἐγενήθησαν καὶ ἐπάρσαν, ὅπως οἱ ἀειμενέως, τέλος, ὁσιώτην ἑαυτὸν, τὸν πρόδικτον τοῦ σώματος, καὶ τὸν ἀειμενέως τῆς ψυχῆς παλίδας ἴδὲ καὶ κατὰ τὸν οἶον ὁσιώτην αὐτὸν μὲν ἐν ἀκορῇ διόντα, ὑμῶν τῆς προτέρας εὐνοίας ἀειμενέως, ἢ ἐκδοκίαν ἐπὶ αἶχην παρ' ἑαυτοῖς ἀποκλῆς καταστροφῶν.

(α) « τὸν γὰρ, γὰρ, ἀναιδέα, εἰπὼς ἀνακαταστήσει εὐνοῖα διὰ τὴν παρθενοῖς τὸν ἀειμενέως ὁ οἶος ὁ οἶος, ἀλλὰ ἢ ἐκ γὰρ ἀναιδέα, καὶ [α] μακάριον, καὶ ἐκ κατὰ τὴν παρθενοῖς ἑαυτὸν μὲν καὶ ἑαυτοῖς καὶ ἐκδοκίαν μακάριον ἐκ παρθενοῖς, ... καὶ ἀνακαταστήσει τὸ οἶος τοῦ ἀειμενέως τούτου τοῦ οἶος ἀνακαταστήσει μετ' αὐτοῖς δὲ, ἵνα μακάριον ἐκ τῆς ἀναιδέα μακάριον καὶ ἐκ παρθενοῖς (ἐκ παρθενοῖς) καὶ ἐκδοκίαν μακάριον ἐκ οἶος ἀνακαταστήσει εἰπὼς εὐνοῖα γὰρ ἀναιδέα ἐκ εὐνοίας, ἀλλὰ ὁ οἶος ἐκ εὐνοίας τοῦ οἶος, ὡς καὶ ὁ οἶος ἐκ τῆς παλίδας ἀναιδέα, καὶ παλίδας ἀναιδέα (Α. Κορν. Γ. Β) ἀναιδέα ἐκ οἶος ἀναιδέα, ὡς κατὰ τὸν οἶος, ὡς ἀναιδέα οἶος, ὡς ἀναιδέα. Ἐπὶ καὶ αἶμα. α. α. α. ἀναιδέα. Colum. 6.

αἰρέσεων ἐσθλά, πορνήν αὐτῆς τὴν σιπτήν, πάλαι δείξασα, καὶ λόγου δοῦσα δύναμιν, τῇ ἐπαύξει τῶν πατέρων.

Λυσιμνήσωμεν φιλόστοι τῇ ἐκθεσὶ, μνήμην ἐν ᾧμασι, τῆς ἐκκορύβδος Χριστοῦ, καλεῖντες τὴν λάρνακα καὶ ἀρνούμενοι, χάριν ἀφθνον, καὶ οὐκ ἐφύχως μέλποντες, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Γατῆρας τοὺς πατέρας ἡμεῶν ἔχοντες, νόστων καὶ θλίψεων, αὐτῶν τὴν θεῖαν ζωὴν, πικρῶς μεμνημένους, Θεῷ δουλεύοντες, ἵνα τύχωμεν τῆς σωτηρίας φάλλοντες, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

ὑπὲρ ἧλιον ἐγέννησας θεόνωτα, ἐν κόσμῳ λάμποντα, τὸν φωτοδότην Χριστὸν, ζωὴν τε παρέχοντα πικρῶς αἰώνιον, ἣς ἀπῆλυσεν, ἡ Πύφραυνη μέλπουσα ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος Θεοῦ συγκατάβασιν.

Οὐρόφωτος πνεύματος, αὐγὰς εἰσίδυ τὸ πάλαι ἄντρον βαλὺ, μύσης τῶν ἀποφρήτων, Λουκάς ὁ αἰγας τῆς Ἀχαΐας φωστήρ, ψυχὰς Θεῷ προσάγειν καὶ γέγραται, χερσὶν ἀγίας τὴν κακὴν Διαθήκην Χριστοῦ.

Σιὼν πανηγυρίζει, Βηθλέεμ δὲ χαίρει καὶ τέρπου πικρῶς, ἀντίτυπον γὰρ ἔχεις, ἐν Ἀχαΐᾳ σπηλαίον ὁ Μαρίας, ἡ Βηθλέεμ τις ἐντεθραύρισε, τὸν θεῖον τύπον αὐτῆς ἡ Θεοτόκος ἡ ἀγνή.

Ἰδοὺ λαβὼν ὑψώτερ, εὐλογημένη Παῦλος ὁ μύσης Χριστοῦ, Λουκάς τε καὶ Ἀνδρέας, ἐν Ἀχαΐᾳ προτήγαγον σοὶ λαόν, εὐσεβοφάνως τῷ υἱῷ σου λατρεύοντας, ὃν περισώξῃ σιμνὴ ταῖς ἰουδαίαις σου πικρῶς.

Ὁ λόγος σποδάρκωται, ἐκ τῶν ἀχράντων αἰμάτων κόρη τῶν σῶν ἐν εἰκόνι δὲ τοῦτον, ἀκροαομένη θειανόρῃ τῇ μορφῇ, πικρῶς τὰ πλήθη καὶ φάλλοντες λέγοντες, σὺν τοῖς πατέσιν ἡμεῶν, αὐτὴ ἡ δοξὰ πικρῶς.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ συγκατάβασιν κατανοοῦσα ὅσα κέρη πικρῶς, ἐξ ἀχράντου παρθένου, σάρκα λαβόντος εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ἐν παρθενίᾳ ἐπέχῃ ταῖς ἀγκυρῶν, ἔλκουμένη Χριστὸν, διὰ τοῦ βίου παντός.

Δεῦτε πάσα κτίσις τῶν ἀληθῶς λατρῶν τὸν πνευματικόν, καὶ τοῦ Σω-
τῆρος μαθητὴν, Δουκὸν τῶν ἀδελφῶν, ἐν ᾧδαίς εὐφημήσμεν· οὗτος γὰρ
ἀπέλας τὴν νόσον, τῷ ἐπιγράμματι τῆς Χρικοῦ κληροδόησας ἐθερέπνευσεν·
καὶ ποταμούς θεοδρότων καμάτων ἐκ σώματος, ἐφυγμέναις χώραις τοῦ
Εὐαγγελίου κατέρδουσιν· ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ ψάλλων αὐτοῦ εἰς
τὴν οἰκουμένην· καὶ προσεύχεται σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ΄.

Δοξολογικῶς συνελθόντες αἱ αἰετοὶ ἐν ἁγίαις τῇ μεγαλῇ ρήτορι τοῦ λόγου
Δουκᾶ ἐκδοήσμεν· ἡ γλῶσσά σου καλαῖος γραμματικῶς ἐξυγράφου Χρι-
στοῦ ἀνεδείχθη, ὡραῖον τὰς ὁψεις τῶν ἰθαῶν, πρὸς τὴν γνώσιν τῆς
θείας ἐπιγνώσεως· ἐν ᾗ ἀντιέρουσας τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τῶν συναποστό-
λων σου τὰς πράξεις συναγράψας· δὲ παριστάμενος τῇ Τριάδι καὶ Θεῷ,
πρίσθετε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα τῶν ἁγίων. Ἦχος πλ. δ΄.

Ποῶς νοῦς, ἡ γλῶσσα βρωτῶν, τὰ καθ' ἡμέας ὑμῆσαι ἰσχύσει· τρισόλ-
λοι πατέρες, Συμεὼν καὶ Θεόδωρε· Ἐνδοξυμέναι· γὰρ τὴν ἁγίαν τῆς ἱε-
ρωσύνης εὐχήν, καὶ τὸν ἀποστολικὸν ἀγῶνα τοῦ κηρύγματος σὺν τοῖς
ἀθλοῖς τῆς ἀσκήσεως εὐτόνως ἀγωνισάμενοι, πυρσὶ νοητῇ καταυγά-
ζοντες τὴν Ἐκκλησίαν ἀνεδείχθητε, καὶ τῆς ἀποστολικῆς εἰκόνα τῆς
ἀχράντου Θεοκτότου εὐρεῖν ἔξωθητε, θεοκινήτω ὁδηγία Εὐφροσύνης
τῆς πανευφύμου. Καὶ νῦν ἐν οὐρανῷ τῶν ἰσόπτερων λυθέντων μακά-
ρισται, τῷ πρῶτῳ τῆς ὑπερθέου Τριάδος ἐγγύτερον καταλαμβάνετε· ἡμῖν δὲ
τὰ πανίσα τῶν ψυχῶν ὑμῶν κατελίπατε σκῆπη, ποταμούς ἰσσεῖν τοῖς
χρηζούσι βλύζοντα καὶ χάριν εὐλογίας. Ἀλλὰ μέμνησθε καὶ ἡμῶν, ὅτι οἱ,
πρὸς Κύριον, αἰτούμενοι ὡς ἡμεῖς ἡμεῖς καὶ τὸ μέγα ἔλεος

καὶ νῦν. Θεοτακίον. Ὁ αὐτός.

Ἐγὼ παρθένη ἁγία Θεοτόκε τῇ σκέπῃ σου προστρέχω· οἶδα ὅτι ταύρα-
μα· τῆς σωτηρίας, δύνασαι γὰρ ἀγνὴ βοηθεῖν μοι.

Δόξα τῆς ἀγίας. Ὁμοιον.

Ἀσκήσει κοσμήσῃσιν τὴν κληρὸν σου ζωὴν, ὡς δῶρον προσήνεξι τῷ ποιητῇ καὶ Θεῷ, Εὐφροσύνη ἀοιδίαι· χάριν δὲ ἱακτίων, παρ' αὐτοῦ εἰληφυῖα, νόσους ἀποδάσκεις, τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων· προσεύουσα σωθῆναι τῆμας τοὺς τιμῶντάς σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Παρθένε πανάμωμε τὸν ὑπερούσης, Θεὸν ἢ κηρύσσαα σὺν τοῖς ὁσίοις αὐτόν, ἀπαύτως ἱκέτιαι, ἀφαισιν τῶν πταισιμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος θεοχαρίτωτα.

Μετὰ δὲ τῇ δευτέρᾳ τευχολογίᾳ καθίσταται.

Ἦχος γ'. Τὴν ἰσχυρότητα.

Πάλιν θεοφύλακτες πατέρες ὅσοι, πνεῦμα ζωοῦσαντες δακρυῶν βεῦμασι, χαρίτων θεῶν ποταμούς τῷ κόσμῳ ἀναδύζετε· ὅθεν προσερχόμενοι, τοῖς ταμίαις λειψάνοις ὑμῶν, χάριν τε καὶ ἔλεος προφανῶς ἀρυόμεθα, τιμῶντας ὑμᾶς ἱσακτίως, πίστει θερμῇ θεομακάριτοι.

Δόξα τῆς ὁσίας. Ὁμοιον.

Κόσμου τερπνότητα προθύμως ἔλιπας, καὶ τῷ δεσπότη σου κατηκολούθησας, ἐρωτῇ θεῶν τὴν ψυχὴν, πρῶτιστα παναοίδιμα· ὅθεν καὶ κατόπιν ἐν σπηλαίῳ νικήτῃσιν, πόνοις τῆς ἀπαιτήσεως τὸν ἐχθρὸν τὸν ἀντίπαλον· διὸ καὶ σὺν ἀγγέλοις χορεύεις, ὑπὲρ τῶν ἡμῶν προσεύουσα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Θεομακάριζε ᾗτις ἀνέμενται, τὴν ἀσθενουσάν μου ψυχὴν ἱεράπεισον, ὅτι συνίχνομαι δεινῶς, τοῖς πταιίσμασιν ὁ ἄλλος· ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι στενάχων τῆς καρδίας μου· ἵεσθαι με πανάμωμε τὸν πολλὰ πλημμελέσσαντά· ἔνα ἐν παύρῃσιν βρῶ σοι, χαῖρε ἢ κεχαριστωμένη.

Μετὰ τὴν ἀπολογία, καθίσταται τὸ Ἀπολόγιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Διώνικα σπασμένη τῇ φωτοφάνῃ σου αὐγῇ φώτισαν· σὺ γὰρ φρικτῶς τέτοικας, τοῦ Πατρὸς ἀγνὴ τὸ ἀπαύγασμα.

Οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς ὑπερτιμωτέριος ἡμεῶ πάντα· ὅθεν βροῦ φώτισον, πόλῃ τοῦ φωτός τῆς καρδίας μου.

Χωρίον φωτισεῖς τῆς ὑπερφύτου ἀληθείας φύσεως, φῶς θεῖόν ἀχραντόν, καὶ φῶτός ἀκτῖνα παράσχου μοι.

(Ὡς δ'. Ἐπαρλίντα σὺ ἴδουσα.

Ἐκ νεότητός μου πάντα γινώσκω φωτιστάς, ταῖς ἡδοναῖς βεβρῦπωμαι· τῆς δικαιοσύνης ἦλθεν τεκοῦσα Χριστὸν, φωτὶ σου νῦν φώτισον, τὴν ἀμαρτωλοῦσαν καρδίαν μου.

Ἰατρῶν σὺ πανάμωμος φωτιστάς, φωτιστικὸν ὑπάρχουσα, φώτισον τὸν νοῦν μου λόγῳ φωτοφάνῃ σπητῇ, καὶ ῥύσαι τοῦ σκότους με, ἐν φωτὶ ἀλόῳ σπηνοῦσά με.

Ολοτρόπως τῇ κακίᾳ κατεβουλώθην, ἀλλ' ἐπὶ σοὶ προσφύγω νῦν ὁ ἱσκατισμένος, φώτισόν με πύλῃ φωτός, καὶ ῥύσαι γέννης με, καὶ φῶτός ἀλόῳ ἐμπλήσον.

Νομοθέτην ἢ τεκοῦσα καὶ φωτοδότην, τὴν χαλεπὴν ἀπέλασον σκοτίαν νοῦς μου, σοῦ τῶν προδικῶν τῷ φωτὶ, καὶ φώτισον ὁδοῦμαι, τὸν ἱσκατισμένον ὁλόφωτε.

(Ὡς δ'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς σὺ τὸ ἐκ φωτός, ὑπὲρ λόγον κηρύσσας, φῶς δίδου μοι ἐπιστρέφον, ἐκ ὑποφύδους ἀγνοίας, τὸν κίσει ἀνομινοῦντά σε.

Ὡς οὐσα Χερουβίμ, Σεραφίμ ὑπερτέρα τε, πανάχραντε Θεοτόκε, τὴν φλογὴν μου φωτὶ σου, φωτακμήτωρ φώτισον.

Τίς δύναται νοῦν, τοῦ φωτός σου τὸ ἀβύτητον, ὑπερφύτω Θεοτόκε; σὴς Τριάδος τὸν ἕνα, φρικτῶς γὰρ σὺ γενένηταις.

Ἰσότηριον Πατρί, τὸν ὅσον καὶ τὸ Πνεῦματι, πανάχραντε φωτοδότην, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, φωτὶ με τούτου φώτισον.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν πατέρων ἡμῶν Συμεὼν καὶ Θεοδώρου, καὶ τῆς ἁγίας Ἐκκορσύνης, τῶν τὴν ἁγίαν καὶ θαυματουργικὴν εἰκόνα εὐρέντων, καὶ ὅπως ταύτην ἀνεύρον, καὶ περὶ αὐτῆς τῆς ἁγίας εἰκόνας, ὅπως ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Δουκᾶ ἀνεκτερήθη, καὶ ποία ταύτης ἡ μορφή, καὶ τινων ὁλίγων ἐκ τῶν δι' αὐτῆς θαυμάτων ψυχωφελεῖς διήγησις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς γαινήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων, καὶ ὅπως ἐμύνασκον.

§. 1. **Ο**Ι προσκυνοῦντες καὶ θεοφόροι πατέρες ἡμεῶν Συμεὼν καὶ Θεόδωρος ἦσαν ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, γεννηθέντες περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 5. αἰῶνος (310—320) ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ Θεσσαλονίκῃ τῆς Μακεδονίας, ἀπὸ γενιῶν λαοφρονῶν καὶ κατὰ τὴν γένεσιν καὶ τὴν τοῦ αὐτοῦ πολιτείαν, λαμπροτέρων δὲ καὶ τὴν φύσιν καὶ τὸν ἀρετικὸν εἶδος τῶν ἀρετῶν. Ὅτι διὰ τὸν αὐτοῦ τὸν βίον « περιπατοῦντες ὁμοίως τοῦ Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ἡμᾶς εἰς τὴν αὐτοῦ βασιλείαν καὶ εὖσαν », καὶ ἀπὸ πάντων καλοῦντων ὡς ἔχει ἀπόγονοι τῶν Θεσσαλονικέων ἐκείνων, ὧν τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἐκδοκίαν αὐτῆς ἀνέγραψεν ὁ ἀγαθότατος Ἀπόστολος, γράφων πρὸς αὐτοὺς ταῦτα. « Εὐχαριστοῦμεν τῇ θείᾳ ἀδικολογήσει, ὅτι παραληθέντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ Θεοῦ, ἐλάβετε τὸν λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καθὼς ἔστιν ἀληθὺς, λόγον Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ἡμῖν τοῖς πιστεύουσιν. Ταῦτα δὲ ὅτι οἱ μακάριοι γενεὴ ἐξέλεσθε παρὰ πάντων καὶ τοσούτων πηγαίων πνεύματος, ὅτι ἐκ τῆς βραβείας αὐτῶν ἔλαβετε ἀνταποδοξίαν πόλεως Θεοῦ, καὶ μετὰ ταύτης ἐπαύσεως, ἐκπαίδοντες τὰ ἑαυτῶν γράμματα, καὶ τὴν βίαν ἐκείνων ἡμῶν ἀρετῆς παραδείγμα πρὸς ἄλλους αὐτοῖς προσέδωκε. Καὶ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑτησίου ἑορτῆς τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων Σμερῶν
καὶ Θεοδώρου, καὶ τῆς ὁσίας Ευφροσύνης.

Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ πρὶ ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ ἱστάμεν εἰχνοὺς δ'· καὶ
ψάλλομεν εἰχηρὰ προσόδια. Ποίημα Καλλινίκου.

Ἦχος αἰ. β.

Ὅλην ἀποθήμενοι.

Ολως ἐκ νεότητος, ἐνθὺς εὐθὺς τραχύντες, κόπρου πλάνην ἄρασαν,
καὶ τρυφὴν τὴν βίουσαν ἀπαρτίσαντες, τῶν καιρῶν ἄρπεντες, ὅλον πνο-
τήρας, καὶ Χριστῷ ἀκολουθήσαντες· καὶ οὖν παντόφθοι, σὺν χοροῖς
ἁγίων εὐφρανίσαντες· αἶψ' ἐν συνδοξαζόμενοι, καὶ τῶν ἁγίων ἡμῶν μέ-
μορηθε, τῶν πᾶσι τρυφόντων καὶ ταῖς ἐκτελούντων ἐκείδους, τὴν ἱερὰν
καὶ πύσινον, μέμεν ἡμῶν ὅσοι.

Καλλὸς ἐκποθήμενα, εὐὶ τοῦ Δεσποῦ προθύμως, ὁσίῳ σου ἔδραμε,
δράς ἡ ἀσθερός καὶ ἀτάλας· τὰ τερπνὰ πάντα ἔε, τοῦ ματαίου βίου,
ὡς σὺν ὑπερφρονήσαντες, πρὸς τὸ πρωτόπαλσον, καλλὸς τῆς εἰκόνης
ἀπέλαστον, ἀλόβητον φιλότησαντες, καὶ παλὺν ἀγλῆος ἀνδάντων, ὅθεν
καὶ τὴν θεῖαν εἰκόνα σου Χριστὶ καὶ τῇ Μητρί, τύρην αὐτοῖς κατη-
ξίωσε, μόνε πολυπόπλαστ'.

Τύπους κραταιωθέντες, περὶ χαρὰς τοῦς ἁγίους, εἶδον ἐν ὁράματι τὴν
τῶν ὅλων Δέσποσαν σε ἀντάδελφοι, σὺν αὐτοῖς δούλων, καὶ κράτος

[illegible]

(a) for $\mathbb{P}^1$, notice that $\mathbb{P}^1$ is a $\mathbb{P}^1$ bundle over $\mathbb{P}^1$ and so the result follows.

«*Πολλὰ ἀγαθὰ ἐκείνην ἡμέραν,
 δι' ἣν τὸν Πάτερ ἐξ οὐρανόθεν
 τὴν ἀγαθὴν ἀνθρώπων ἐπέστειλε,
 ἀποστείλας τὸν ἱερὰν υἱόν
 ἀγαθὸν ἀγαθὴν ἀνθρώπων ἡμέραν,
 ἵνα τοὺς ἀγαθὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ ἀγαθόν
 ἀνθρώπων τῶν ἀγαθὸν καὶ ἀγαθόν
 ἀνθρώπων τῶν ἀγαθὸν καὶ ἀγαθόν
 ἀνθρώπων τῶν ἀγαθὸν καὶ ἀγαθόν*»

[illegible]

ὧν ἀπεκλείσθη, τὸν Κύριον ὑμνοῦντες ὡς πάντες, ἀγαθοδωρίας αὐτοῦ μέντοι δοτῆρα.

Κλέας Ἐκκλησίας ἀνεδείχθη, τὸ ζεῖνος τὸ τῶν πατέρων Σωτὴρ ὤψις· οὗτοι γὰρ βαδίζαντες, ἀπεστέλλον ἴχνησι, καὶ διαπλάχνον αἵρεσιν θείαις κηρύττεσσι, κακῶν ἀποσοβίζοντες πάλαι, τῶν πειρῶν τῆς ποίμνης ἐκβλύζουσι νῦν μύρα.

Θεοτοκίον.

Λεόκωνοι Παρθένοι ὡς χεῖρα, τοῦ βίου μου τὸ ζωφώδες καὶ ἐκλάμπρονον, θείας ἱερασίας σου, ἵνα μεγαλύνῃ σε, ὡς τοῦ ἱερέως ἀδυσσον Κύριον τίεσσαν, ὡς μόνη σωτηρίας ἐλπίδα, πᾶσι χρεισινώμοις δοθίσαν εἰς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑξαπλάσιος κόρινθον.

Γεωργοὶ Θεόφρονες, τῶν ὁσίων ἀγλάισμα, σὺν τῷ Θεοδώρῳ, Σωμῶν πανόλβιε, τῆς πίστεως πρόμαχοι, ὁρλοδοξίαις σῆλαι λαμπραί, τῆς τε Πατριάρχης κραταίῳ πολιοῦχοι, Χριστὸν ἐκδυσωπῆτε βοεῖναι τῶν κηρύσσων, τοὺς πόθῳ εὐσημεῶντας ὑμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυροφοροῦντας ἀνακτας, τῶν Ῥωμαίων περίφραξον, ταῖς ἀγγελικαῖς, ἀπὸ οὐρανοῦ δυνάμεσι, Θεὸ ὑπερούσιε, τὰς ἐθναρχίας πάσας ὁμοῦ, τούτοις ὑποτάττω, καὶ συντρίβειν τυράννους, πρεσβείαις τῆς παρθένου Θεοτόκου Μαρίας, Πατέρων τε παυσίφων, καὶ θείας Εὐαγγελιστρῆς.

Εἰς τῆς γῆς τῆς Πέλοπος, ὡ θεόνυμφε Δέσπονα, τὴν ἐν τῷ ἀπὸ πηλαίου, τοῦ Μοῦνη εἰς δόξαν σου, παγκράτως ἐπέβλεψε Παλασιολόγος ἀναξ πόρος, περιβεβλημένος εὐσεβείας τὸ κράτος, Ἀνδρόνικος ὁ μέγας· τούτῳ βράδυνε νόμας, βαρβάρων κατὰ πάντων, καὶ τρύπατον εἰρήνης.

Νῦν εἰς τὸ ἄνθρωπον ἅπαντες, ὡ μονάζοντες σπύσσετε, δώσα· τοῖς πατρίων ἀρετὰς προσφέροντες· τῇ λάρνακι πρόστιτε, πᾶσι βρυούση χάριν πικρὴς· ἀντλήσατε καὶ τούτους, εὐσημεῶντες βοᾶτε· υἱὲ Θεοῦ παντάνα΄, ταῖς αὐτῶν ἱερασίαις, ἀξίωσιν τοὺς δούλους τυχεῖν τοῦ παραδείσου.

Θεοτοκίον.

ΙΝΔΕΞ ΤΩΝ ΕΜΒΕΒΛΗΧΟΜΕΝΩΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Σελ.

1-2.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

ΚΕΦ. ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ.

ΚΕΦ. Α.	Περὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Νικηταῆ Σαφροῦ	1
ΚΕΦ. Β.	Περὶ τοῦ τοῦ Μ. Σαφροῦ, τοῦ τε τοῦ Νικητῆ καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	4
ΚΕΦ. Γ.	Περὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	6
ΚΕΦ. Δ.	Περὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	9
ΚΕΦ. Ε.	Περὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	25
ΚΕΦ. ΣΤ.	Περὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	30

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ.

ΚΕΦ. Α.	Περὶ τῆς τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	37
ΚΕΦ. Β.	Περὶ τῆς τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	41
ΚΕΦ. Γ.	Περὶ τῆς τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	43
ΚΕΦ. Δ.	Περὶ τῆς τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	45
ΚΕΦ. Ε.	Περὶ τῆς τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	50
ΚΕΦ. ΣΤ.	Περὶ τῆς τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	51
ΚΕΦ. Ζ.	Περὶ τῆς τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	51
Α.	Τὸ τε τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	45
Β.	Τὸ τε τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	72
Γ.	Τὸ τε τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	75
Δ.	Τὸ τε τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	76
Ε.	Τὸ τε τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	78
ΣΤ.	Τὸ τε τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	80
Ζ.	Τὸ τε τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	83
Η.	Τὸ τε τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	84
Θ.	Τὸ τε τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	85

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ.

Τὸ Χριστοδούλου τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	10
Συλλογὴ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	92
Συλλογὴ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	94
Συλλογὴ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	97
Συλλογὴ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ, καὶ τοῦ τοῦ Νικητῆ	99

Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν βασιλῖδα κροτείτωσαν
ἐν ὕμναις, βασιλῆα τέξσαν, τοὺς θανάτω κρατούμενους πρὶν, ἀπολέσαι
φιλανθρώπως εὐδοκῆσαντα. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ
ποσιένος ὑπέρχοντι μετέρα συνελθόντες εὐφρανίσαιμεν, τὴν λυχνίαν τὴν
χρυσαιγῆ, τὴν φωτοφόρον νεφέλην, τὴν τῶν οὐρανῶν πλκτυτέρα, τὴν
ἐμψυχὸν τε κιθωτὸν, τὸν πυρίμορφον τοῦ θεοπύτου θρόνον, τὴν μιν-
ναδόχον χρυσῆν τράχυν, τὴν καλῆσιμένην τοῦ λόγου πύλην, τὴν
πάντων χριστιανῶν το καταθύγιον ἄσματος θεαγόρου ἐγκωμιάζοντας,
οὕτως εἰπωμεν, παλάτῳ τοῦ λόγου, ἀξίωσαν τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς τῆς
οὐρανῶν βασιλείας, οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δοξαλογία μεγάλη, καὶ ἀπλήρης.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ τέσσα, καὶ διὰ τοῦ κειμένου τοῦ Ἀποστόλου, ὡς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων,
ὡς δ'. Ὁ Ἀπίστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ τῶν ἁγίων.

Εἰς τὴν πράξιν ἀπογινώσκεται ὁ βίος τοῦ Ἀποστόλου Ἀκούῃ καὶ γίνεται παράκλησις τοῖς
ἀδελφοῖς.

ΤΕΛΟΣ, ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΟ ΔΟΞΑ.

πολύ περισσότερο σημαντικό, έφτασε όμως να αφορά κι το μέλλον και συνειδητοποίησε, ότι την εξέλιξη και πρόοδο προς το ένα σκοπό-μετα-και συνειδητοποίησε άλλα το σφάλμα κι ότι λοιπόν και λόγω, κι ανήκεσαν και εξακολουθούσαν να ανήκουν και παραμένουν, μέσα στο προς το ένα σκοπό-και σκοπούς, μέσα στο μέλλον και άρα της του σφάλμα κι έτσι ήταν διότι και αυτής εξαίρεση παραμένει όλη διατήρηση της διατήρησης άρα τον συνειδητοποίησε ή είναι της διατήρησης.

[illegible][illegible]REDUCTION T' .

Περὶ τοῦ πρώτου ἡ προταγμένης, τοῦ καὶ ἔξω Νόμου·

[illegible]

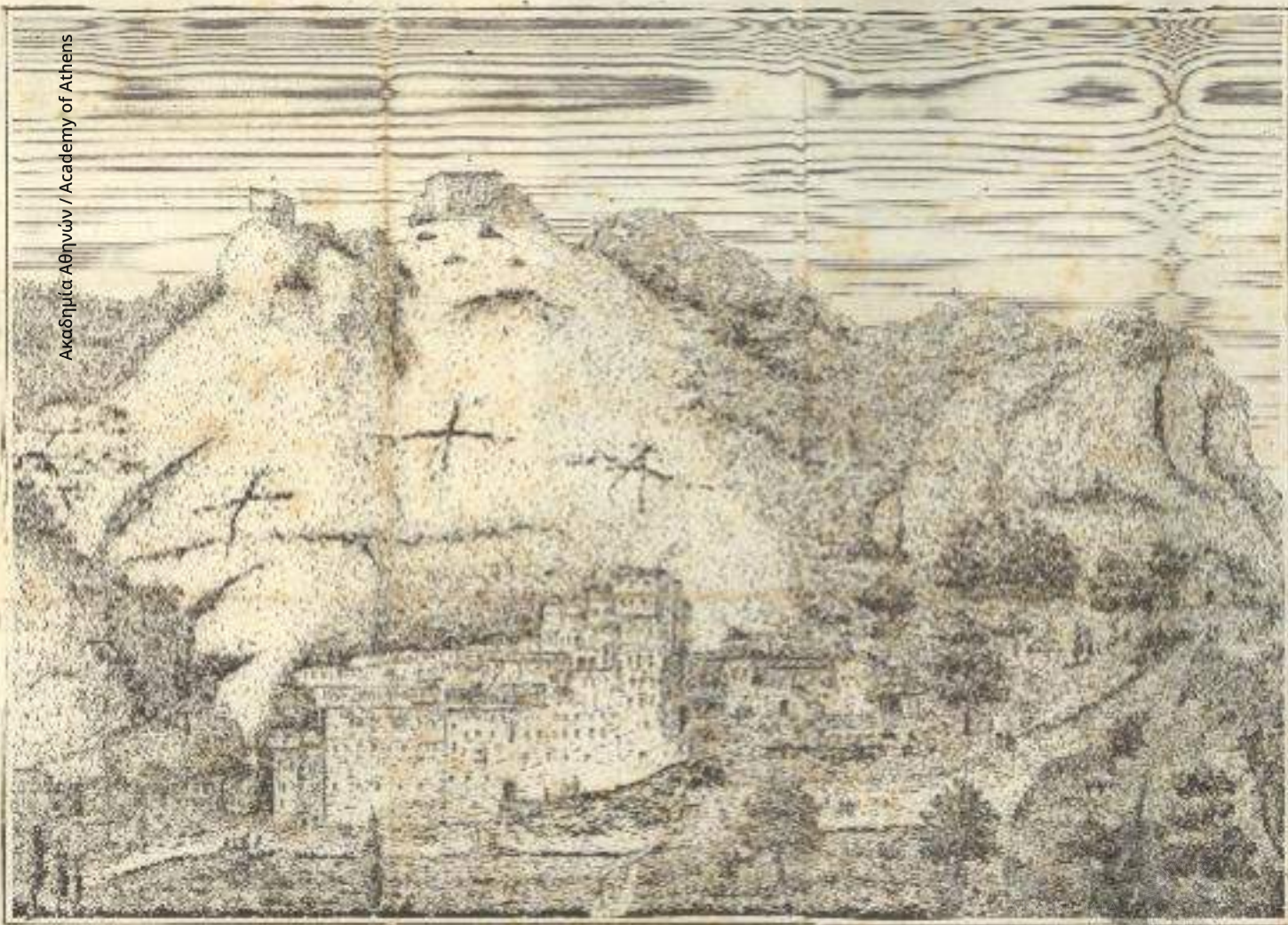
[illegible]

ὁ κ. Ὑπὸς δὲ ὑπογράφει Νικόλ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἡρώδου ἡ Νίκη. Ἐπὶ καὶ ὁ Κῆρ, περὶ τὸ πρῶτον, ἀναγγελλοῦν ἀπολαύσαντες τὴν νύκτα. Ἐπὶ δὲ τοῦ, μαρτυροῦν καὶ ἄλλων ὄντων ὅρων μαρτυρῶν, καὶ πολλὰ περὶ ἐκταραχῆς ἱστορίας ὅρα ἔκστασι. Ἐπερ τὰς πέντε χαλίδας ἀναδιδόναι ὅλα τὰ πρῶτα τῆς ἑρμηνείας. Ἡ δὲ ἑρμηνεία καλίστη καὶ σφαιροτάτη κατὰ τὴν ἀρχαίαν, περὶ τοῦ Παντοκράτορος Ἀποστόλου ἑρμηνείαν, ἀποδοῦναι πεποιημένη, Ἐπισημαίνῃ δὲ ὁ Νικόλ ὅτι τῇ 1633, τῷ ἑρμηνεύτῃ Μανουῆλ, ἱεροῦ, Ἀνδρόνικου, τοῦ ἐκ Ναυπλίου, ὡς ἐπιγράφεται ἐκτὸς τῆς γενέσεως πάλαι τοῦ Νικόλ, ὑπάρχοντι δὲ καὶ ἀπὸ τὴν ἑρμηνείαν ἐν τῷ αἰσίου τῷ. Πῶς δὲ ἀποκαταστάται, τίλλας, καὶ τὸ ἑσπερὶ τοῦ δικῶ Νικόλ.

[illegible]

§ 3. Το πρώτο από αυτά, κατά ορισμένη προτεραιότητα των μέτρων του μεσοπρόθεσμου προγράμματος, εξειδικεύεται ως εξής: Αναπτύσσονται περαιτέρω οι σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση, με την προοπτική της μελλοντικής ένταξης της χώρας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Ημετέροις μέλλουσιν να πραγματοποιηθούν οι συνομιλίες με την Ευρωπαϊκή Ένωση, με την προοπτική της μελλοντικής ένταξης της χώρας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Και όπως και να

Η εικόνα είναι η απεικόνιση του βουνού της Ακρόπολης, όπως φαίνεται από το βουνό της Πεντέλης. Το βουνό της Ακρόπολης είναι το κεντρικό θέμα της εικόνας, με το σταυρό να είναι το πιο σημαντικό στοιχείο. Το βουνό της Πεντέλης είναι το βουνό που βρίσκεται στο βάθος της εικόνας, και η Ακρόπολη είναι το κεντρικό θέμα της εικόνας. Η εικόνα είναι η απεικόνιση του βουνού της Ακρόπολης, όπως φαίνεται από το βουνό της Πεντέλης.

[illegible][illegible][illegible]

5. 4. "Kilometer 22 von Kopen Nördlingen" steht hinter dem 12. und ersten Bruchstück, dessen Versatz (unten) durch den Versatz des 11. Bruchstücks (oben) festgestellt wird. Die Bruchstücke sind in der Reihenfolge 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1 angeordnet. Die Bruchstücke 1 bis 12 sind in der Reihenfolge 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1 angeordnet. Die Bruchstücke 1 bis 12 sind in der Reihenfolge 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1 angeordnet.

(b) $\lim_{t \rightarrow \infty} x(t) = 0$ and $\lim_{t \rightarrow \infty} y(t) = 0$.

前 7 年 5 月 1 日

571 1958 12 17

Παράθεσις τῶν κατὰ γένεσιν ποιητῶν. Σελ. 85.

Εἰς τὸν εἶπον σιχαρά τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος πλ. α.

Χαίροις δοκτικοῦν ἀληθῆς.

Χαίρει τοῖς χεῖρεσί σου Δουκᾶ, πυρὴν γλώτῃ ἐξεχύθη Ἀπόστολε, καὶ γλῶσσα πυρὸς ἰδεῖχθη, λόγους ἐκπέμπων φωτός, τοῖς φωτός ἀξίους εὖ κηρύγματι, βολίδας φλεγούσας δέ, τοῖς τὸ σκοτὸς πόθησας, γράφειν διδάσκων τὸ σептὸν Εὐαγγέλιον, καὶ ὁσηὶ ζωῆς, τοῖς ζωὴν ὄντως θέλουσιν, ὡφθῆς ὡς Παῦλος ἔφησιν, ὃν ἔσχατ' ἐπιστάκαλον, ὁσηὶ θανάτου δὲ πάλιν, τοῖς μὴ ζωὴν ἀγαπήσασιν· ἀλλ' ἡμῖν εἰρήνην, καὶ ζωὴν, καὶ τῶς παράσχου, καὶ χάρι' εὖεος.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόγγος αὐτοῦ.

Χαίρει ὁ μῦθος γράφας ἡμῖν, τὸ χαίρει χαίρων τῆς ἀγνῆς Εὐαγγελίου καὶ ταύτην κυρωτόκον, εἰπόντα τὸν βαπτιστὴν, ἐκ γαστρὸς οὐ γράφεις καὶ τὴν σύλληψιν· καὶ λόγου τὴν σάρκωσιν, πειρασμοὺς καὶ τὰ θαύματα· λόγους καὶ πάθη, τὸν εὐαγγέλιον καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν ἔγερσιν, ἣν περ εἶδες καὶ ἀνοδὸν, πνεύματός τε τὴν καθόδον, κηρύττων τὰς πράξεις τε, καὶ ἐξαιρέτως τοῦ Παύλου, οὐ περ ἰδεῖχθη συνειδήματος ἀνέσιωρ καὶ μύσα, καὶ φοιτῶν τῆς Ἑκκλησίας, ἣν φροῦρει πάντοτε.

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διεγερῶνται δοῦσαν Θεοῦ.

Γινώσκοντες ἐκ τῶν λόγων τῶν σῶν, καθὼς περ ἔφησ' ἡμῖν τῶν λόγων ἀσφάλειαν· ὃν ἔφησ' ἐνθῆς μύσα, ἐπειπερ γράφαι ἡμῖν περὶ τῶν πραγμάτων ἐπεχείρησας, ὃν περ πεπληροφόρησαι, καὶ καθὼς σοι παρέδωκαν, οἱ πρὶν αὐτόπαται, ὃν καὶ οὐ ἴσως γέγραπται, ὑπερήτης τε, τῆς τοῦ λόγου σεμνότητος· ὃν μετὰ τὴν ἀνάστασιν, εἰς Ἑβραίους ἰδιδεφας· καὶ κινημένη καρδίᾳ, μετὰ Κλωπᾶ συνίσταται αὐτοῦ θεῖα θέρμη, καὶ ἡμῶν τῶν σὲ τιμώντων τὰς ψυχὰς ἀλήθειαν.

Δόξα τῶν ἁγίων. Ἦχος δ'.

Εὐφραίνου Μέγα Σπηλαῖον, τὸ τῆς παναχράντου καὶ Θεοτόκου Μαρίας ἐκλεκτὸν αἰκητήριον· κροτήσον ἐσθλὴν λαμπρῶς πανχυρίζον, ἐπὶ

[illegible][illegible][illegible]

ἵνα πισύσῃς ἄχραντε, τοῦ υἱοῦ σου τὴν σάρκασιν, ἄχραντον εἰκόνα σὲ
μορφῆς ἀνεδείξας, ἐν ἀντρῷ λαμβάνουσιν, χειρὶ Λουκᾶ γραφεῖσιν
ἀγνὴ ἐν ᾗ Παρθένος φέρεται, ἐν ἀγκάλῃ ὡς βρέφος, τοῦ Μονογενῆ σου,
πανευσπλαγχνῶς ὁρῶντα· Αἰρετοῦν οὖν θράσος πιπτεῖται παραυτίκα.

Καὶ οὕτως. Παῖδες ἀγαπᾷ ἐν τῇ ἐκκλῆσῃ.

Ὡς δὲ ὁ Ὁ εἰρμός.

Ὅπως παρῆλθες τῆς φύσεως, τὸν θεμιουργὸν συλλαβοῦσα καὶ Κύριον,
καὶ πύλη σωτηρίας τῷ κόσμῳ γέγονας· διὸ σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύτως
μεγαλύνομεν.

Ἐσθὲς Λουκᾶ τῆς ἐξέσεως, τὸ τῶν ὁρατῶν οἷα φθάσαι τὰ ἴσχαται,
καὶ τέλους μακαρίου σαφῶς ἐπέτυχας, λυθέντων τῶν ἐσώπτρων, τῆς
ἀληθείας ταῖς ἐκφράσεσι.

Λάμπας τῷ κόσμῳ ὡς ἥλιος, ἐνδικαστικῶς τῇ Τριάδι παρίστασαι, σὺν
Παύλῳ τῷ ἐσώπτῃ Λουκᾶ πανεύφημα· μεθ' οὗ σε θεοφάντωρ, ἀκατα-
παύτως μεγαλύνομεν.

Ἀγγέλῃ Λουκᾶ τῇ φωσφόρῃ σου, τοὺς σοὺς ὁμηγερέας χαϊδρονθήναι δυ-
σώπησαν, καὶ κόσμῳ τὴν εἰρήνην παρμάχῃ βράδυσαν, ὅπως σε θεη-
γόρῃ, ἀκαταπαύτως μεγαλύνομεν.

Χαίρου Λουκᾶ νῦν περίεσται, τῷ παμβασιλεῖ τῷ σεφένῳ κοσμοῦμε-
νος, τῆς θείας εὐσπειρίας καὶ ὠραότητος· διὸ σε θεοφρόνῃ, ἀκαταπαύ-
τως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἰδέξω τοῖς ἀσφακτοῖς, φῶσιν τὴν ἑλὴν ἀναπλάσαι βουλόμενον,
καὶ τοῦτον σπρηνθίστα παρθένε τέτοκας· διὸ σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύτως
μεγαλύνομεν.

Ἄλλος Ἄσας γεγενῆς.

Ὅρος θαυμαστόν, ἐν ἀντρῷ καὶ ὕδατι ἀγνὴ κρυπτόμενον, εἶχε σὺν εἰκόνη-
σιν· Βουραϊκῶς δὲ σιγῶν παρέρρει· ἕως πατέρες εὐρηκαν αὐτὴ δοξάζον-
τες, τὸν ἀπάντων, Κύριον οὐ αἶψα, βασιλείας τὰ σκῆπτρα κρατύνεσθαι.

Ἐν δὲ τοῖς μετέωροις Ἐπιστολῇ μετὰ τὸν Πισσαριανὸν ἑταίρον, τὸ Μακάριος ἀνὴρ, το πρῶτον
 Ἀνδριανόν· ὅτι τὸ ἔλεος διακρίβει ἐν δὲ ἑταίρῳ τῷδε ἡ καὶ φάλογος τοῦ
 ἑταίρου προσέτατο 3. Ἔχρος αἰ. 5.

Τί ὡς καλίσταται ὄντως

Τί σε ἀνομιῶν Ἀπόστολες εὐχαρίστη, ὅτι τὴν δόξαν διηγήσῃ τοῦ Θεοῦ
 ἀσφαλή, ὅτι τὸν κόσμον κατακυριεύει σωματικῶς νεφέλην, ἐπομβροῦσαν
 θεῖα νάματα κρατῆρα, τῆς σοφίας ἐνθεώτατον ὄνιον ἑμὴν ἀναδύοντα,
 τὸν τὸς καρδίας εὐχαρίστηται, ἰκέτις τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσέειπεν θελήματα ποταμῶν ἐκ παραδείσου προερχομένων
 ἡμῶν κρύπτου τῆς διαθήκης, ἢ δι' ἡμεῖς Χριστὸς φωστῆρα, νοητὸν οὖν
 ἀπαρσάφοντα λυχνίαν, Πικληρίαν καταγαζούσαν ἄρτον ζωῆς θεῖαν
 τρώπιζαν, ποτήριον ἰαίου πνεύματος, ἰκέτις τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν θεόπαις καλίσταται, λειτουργοῦν τὸν μυστήριον θρασυκώτατον
 Χριστοῦ τῆς σκηνῆς τῆς κοινότητος, ἀρχιεπίσκοπος σοφῶν τὰς πλάκας λα-
 τοκοῦντα τὰς τῆς χάριτος, τὸν νομὸν γεγραμμένον τὸν κανόνιστον τὸν ἐκ
 Σαῶν προερχόμεον καὶ δι' αὐτοῦ χειροτότησαν, ἰκέτις τοῦ σωθῆναι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν καλίσταται ἐνδοξὴ μαθητῆς, ὅτι τὴν εὐαγγελίαν τοῦ Χρι-
 στοῦ ἱατρῶν, ὅτι τὰ πάθη θεραπεύει τὸν ψυχῶν καὶ εὐλοῖν ἐπιστάτας
 ἀκατάστατον καὶ πύργον Ἐκκλησίας ἀκατάστατον πολλὰ Λουκὰ τὰ
 ὀνόματα ἢ ἀρετῇ σε παπαῖται, ἰκέτις τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐπειρὰ τὸν πύργον. Ἔχρος 2.

Πανεύφημος μόνον ἐστὶν ἡμεῖς.

Πατέρες πανεύφημοι ὡς, τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου, πηγὴς θουμάτων ἀνί-
 δεῖται, τῇ γῇ τοῦ Πάλοπος, πάσης ἀφρώσεως ἐροσίουσας καύσινα, ψυ-
 χόντες καὶ σωματικῶν ἐκείσετο ἡμῶν καὶ ὅτι δὲ χορηγούσας τὰς ἐκ
 πίστεως ἐκτελοῦσιν ὡς τὸ μυστήριον.

θύμως αὐτῷ ἐπαλοῦθησαν, καὶ πόνοις τῆς ἀσκήσεως τὰς μηχανὰς τοῦ κοσμοκράτορος καταβράχυντες, νικηταὶ γενόμενοι φεφάνηται, τοῦ μακαρίου τέλους ἀξιοθέντες. Ἀλλ' ὦ πατέρες θεοτάτοι, μὴ παύσησθε καὶ τὴν πομπὴν ὑμῶν, ἣν αὐτοὶ συνήγαγετε, διασώζοντες ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ πολυμήτορος, καὶ προσεύχοντες Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ Σάββατον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ ἔργον δίδωκεν αὐτῷ. Ἐστὶ, ἔστι καὶ ἀπαρχὴ καὶ οὐλομένη. Οἱ Κοινοὶ τῆς Θεοσύνης καὶ τοῦ Ἀποστόλου, μετὰ τὸν εἰχλὸν εἰς τ'. Καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ, μετὰ τῆς ὁσίας φωτιστοῦ εἰς τ'. Ὁ Κοινὸς τῆς Θεοσύνης φωτιστοῦ μετὰ τοῦ Ἀποστόλου.

Ῥῶδὴ α'. Ἦχος πλ. ε'. Ὁ εἰρμός.

Ἡ κοινομένη τὴν ἀτομὴν ἔπειτα, καὶ εἶδεν ἥλιος γῆν, τὴν οὐκ ἐθεάσατο· ἀλάστορα ἐχθρόν, τὸ ὕδωρ κατεπόντισε, καὶ ἀδατον διήλθεν Ἰσραὴλ· Ῥῶδὴ δὲ ἀνιμύλετο· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ διδοῦσάσαι.

Ἰνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συνάψωσιν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειρογάμον, ὁπίδω καὶ σαρκὸς φανὴς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἐχθρας τὸ μεστέειχον· εἰρήνῃν ἐχεσίτευσεν, καὶ ζωὴν ἐβράβευσεν, καὶ θεῖαν ἀπαλύτρωσιν.

Νομίμων δίχα τῆς φύσεως, τίτορας τὸν νομοδόκην καὶ Θεόν, ἀνθρωπὸν γενομένον· αὐτὸν ὡς ἀγαθόν, ἰκέτευσεν πανάμνημι, ἡμῶν τὰς ἀνομίας παριδεῖν, τῶν πίστει προσκυνοῦντων σου, τὴν εἰκόνα πάντα γιν' ὅσα γὰρ ἐξέλεις δύνασαι.

Μυσταγωγῶν σε Χριστὸς τὰ οὐράνια, καὶ θεοπνεύματος γραφάς, ἀμέσως διανοίγων σοι, Ἀπόστολε Λουκά, καὶ μυστὴν ἀναδείκνυσιν, καὶ κήρυκα σοφῶν τῶν ὑπὲρ νοῦν, ἐντόνως ἀνακραίνοντα· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ διδοῦσάσαι.

Τῆς ἀνωτάτω σοφείας τῆς κόμα σου, κρατῆρα θεῖον σοφί, πάντες ἐπιδάμενοι, ἀπόστολε Λουκά, τὸν ρέξαν καὶ ἀπὸρρέτον τῆς χάριτος πλου-

μεν' αὐτὸς γὰρ ἐκήρυξε, τοῦ Θεοῦ τὰ περὶδοξα θαύματα, φωτίσας τοὺς ἐπὶ γῆς, θεολογίας ἀκτίσι διὰ τῆς χάριτος.

Ψυχῶν ἱατρικὴν, ὑπὲρ τῆς τῶν σαρμάτων ἐκμαθὲν ἐπιστήμην σοφίᾳ, κατ' ἀμφω παγκαλῆς ἀνεδείχθη, τὴν τοῦ Θεοῦ σοφίαν ἐμπνευσθεὶς, ἐν ἧ καὶ θεραπεύειν ψυχὰς καὶ σώματα, Λευκὰ παμμεκάρισε, καλεῖς πρὸς ἐπὶ γνῶσιν, ἀπερᾶς πρὸς τὸν ἔσχατον, τοῦ Θεοῦ τοὺς ἀνθρώπους ἐκίστατε, ἀνάγεις εἰς οὐρανόν, καὶ ὑπὲρ πάντων προσβύεις τῶν εὐφημούντων σε.

Ἀγκίστρον λογικῶν, τοὺς ἐν βάλει ἀγνοίας, ἐς ἰχθύας, εἰσδύσαντας, ἐλκύσας εἰς ἐπὶ γνῶσιν θείαν, τῷ Χριστῷ ὁφείναι καλὸν, προσηγάνην παρμενάκην καὶ θλαδὲς, τυχὴν ἀξιοχρεῶν, ζωὴν τὴν ἀκήρατον, Λευκὰ ἐσπρίστατε διὸ καὶ ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ ἐγχειράτισας, σοφὸς εὐαγγελιστὴς, δεηγητὴς τῶν πρακτικῶν ἔργων τῆς χάριτος.

Λύσα ἰδομεῖλον. Ἦχος πλ. δ'.

Ποῖος νοῦς, ἡ γλῶσσα βρωτῶν τὰ καθ' ἑμὲς ὑμῆσαι ἰσχύσει, τρισόλδοι πατέρες Σομεῖον καὶ Θεόδωρον ἰδεομεῖνοι γὰρ τὴν ἀγίαν τῆς ἱερωσύνης σὺλῃν, καὶ τὴν ἀποστολικὴν ἀγῶνα τοῦ κηρύττατος, σὺν τοῖς ἀθλοῖς τῆς ἀσκήσεως αὐτόνως ἀγωνισάμενοι, πυροὶ νοκτοὶ καταγάνζοντες τῇ Βασιλειᾷ ἀνεδείχθητε καὶ τὴν ἀποστολικὴν εἰκόνα τῆς ἀχράντου θεομήτορος εὐραὶν ἐξωθήσατε, θεοκινήτω ὁδηγία Ἐυφροσύνης τῆς πανευφύτου. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἰσάπτρων λυθέντων μακαριοί, τῷ προσώπῳ τῆς ὑπερθέου Γραφῆς, ἐγγύτητον καταλάμπασθε ἡμῖν δὲ τὰ πανήσεα τῶν ψυχῶν ὑμῶν κατελίπατε πατήρ, ποταμούς ἰσάπτων τοῖς χρῆζουσι βλύζοντα, καὶ χάριν εὐλογίας. Ἀλλὰ μέμνησθε καὶ ἡμῶν ὅσοι πρὸς Κύριον, διαστῆναι ἡμῖν αἰτούμενοι, καὶ σὺ μέγα εὐλας.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Πόσις τοῦ ἁγιοτάτου Πατριᾶτος Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Σαλπίζωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσκήτων· προκύψασα γὰρ ἀνίστην ἡ παντάνασσα μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις κατατίθει τοὺς τιμῶντας αὐτήν.